

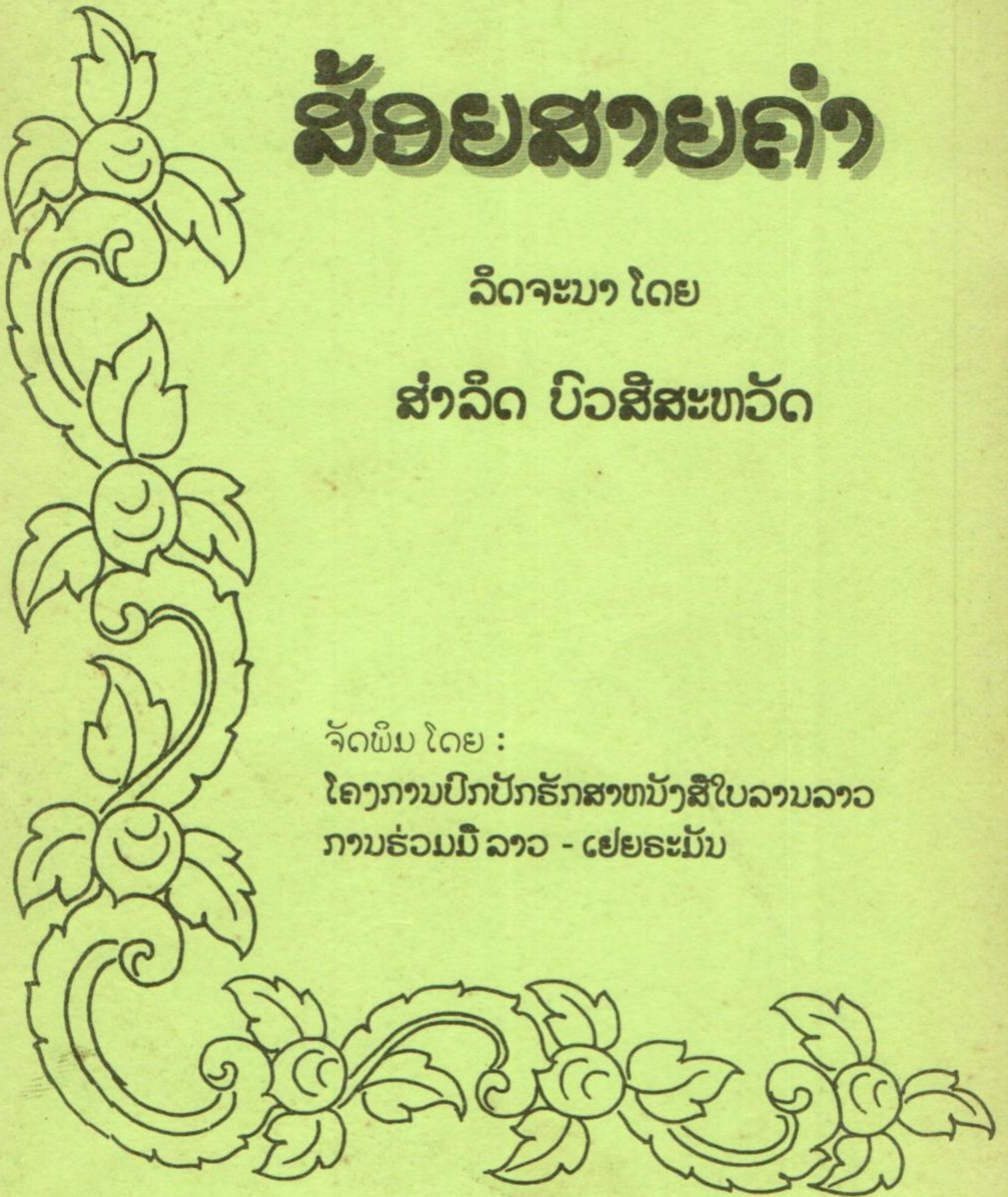
ສ້ອຍສາຍຄໍາ

ລິດຈະນາ ໂດຍ

ສໍາລິດ ປົວສີສະຫວັດ

ຈັດພິມ ໂດຍ :

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລາບລາວ
ການຮ່ວມມື ລາວ - ເຢຍຣະມັນ

ຄຳສັ່ງ

ສັງຄະມະນີ

ຊຳຮະ ແລະ ລິດຈະນາ

ສຳນັກ ບົວສີສະຫວັດ

ຈັດພິມໂດຍ

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ

(ການຮ່ວມມື ລາວ-ເຢຍຣະມັນ)

1996

ສ້ອຍສາຍຄໍາ

ຊໍາຮະ ແລະ ລິດຈະນາ
ໂດຍ ສໍາລິດ ບົວສີສະຫວັດ
© ສະຫງວນ ລິຂະສິດ

ອອກແບບຫນ້າປຶກ : ວຽງຄໍາ ນັນທະວົງດວງສີ
ຄອມພິວເຕີ : ຄໍາມັກ ວົງສັກດາ
ຈັດພິມ ໂດຍ : ໂຄງການປຶກປັກຮັກສາຫນັງສື
ໃບລານລາວ
ການຮ່ວມມື ລາວ-ເຢຍຣະມັນ

ພິມທີ່ ໂຮງພິມ ໄຜ່ຫນາມ
ຕາມ ທບ. 882/ພຫປ 040895

ພິມເທື່ອທີສອງ
ຈໍານວນ 2.000 ຫົວ

ຄໍານໍາ

ໃນການຝົນ ຄັ້ງທີໜຶ່ງ

ເນື່ອງຈາກ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊໍາຮະ ແລະ ລິດຈະນາ ຫນັງສື ມູລະຕັນໄຕ ອັນເປັນກົດຫມາຍບູຮານ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດຝົນໄປແລ້ວ ໃນ ຂອບເຂດຂອງ ໂຄງການຂັ້ນບັນຊີຫນັງສືຜູກໃບລານ ຂອງ ກະຊວງ ຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທໍາ ໃນສົກປີ 1992 ປາກົດວ່າ ມີຜູ້ສົນໃຈຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງມາຄິດວ່າ ຄວນຈະຊອກຫາ ກົດຫມາຍບູຮານອື່ນໆ ມາລິດຈະນາ ແລະ ຝົນເຜີຍແຜ່ ເພື່ອຕອບ ສະຫນອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງຜູ້ມີຄວາມປະສົງ ຢາກຄົ້ນຄວ້າຕື່ມອີກ, ເພາະກົດຫມາຍບູຮານລາວນັ້ນ ມີຢູ່ຫລາຍຜູກ ຫລາຍມັດ ເຊັ່ນ : ກົດຫມາຍພະທໍາມະສາດຫລວງ, ມູລະຕັນໄຕ, ສ້ອຍສາຍຄໍາ ແລະ ອື່ນໆອີກ. ສະນັ້ນຈິ່ງໄດ້ເຮັດ ໂຄງການປະລິວັດ ກົດຫມາຍລາວບູຮານຂັ້ນ ແລະ ສະເໜີຂໍຄວາມ ອຸບປະຖໍາ ຈາກ ມູນນິທິໂຕໂຢຕາ (TOYOTA FOUNDATION) ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ເພື່ອຝົນເຜີຍແຜ່ ຫນັງສືສ້ອຍສາຍຄໍາ ທີ່ທ່ານເຫັນຢູ່ດຽວນີ້.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ຫາກບໍ່ມີອຸປະສັກ ຫວັງວາຈະພະຍາຍາມ
ຄົ້ນຄວ້າຊໍາຮະ ແລະ ປະລິວັດແລ້ວພິມເຜີຍແຜ່ກົດຫມາຍບູຮານ
ອື່ນໆອີກຕໍ່ໄປ ທັງນີ້ ກໍເພື່ອອະນຸລັກປົກປັກຮັກສາເອກະສານບູຮານ
ດ້ານກົດຫມາຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືຄົ້ນຄວ້າຂອງນັກ
ວິຊາການ ແລະ ຜູ້ສົນໃຈທົ່ວໄປ.

ອັນທີຈິງ ບັນດາຄໍາຟື້ໃບລານ ຫລື ຫນັງສືຜູກໃບລານ ທີ່ນັກ
ປາດບຸບພາຈານໃນອະດີດ ໄດ້ແຕ່ງແປງ ແລະ ຈານ (ຂຽນໃສ່
ໃບລານ) ໄວ້ຫລາຍເລື່ອງຫລາຍລາຍ ເປັນທີ່ຫນ້າສົນໃຈ ສຶກສາ
ຄົ້ນຄວ້າ, ນັບວ່າເປັນສົມບັດ ຫລື ມູນມໍລະດົກອັນມີຄ່າມະຫາສານ.
ໃນປັດຈຸບັນ ມີຜູ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຕື່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເພາະວ່າໃນ
ເອກະສານເຫລົ່ານັ້ນ ຊົງໄວ້ເຊິ່ງສາຣະປະໂຫຍດຫລວງຫລາຍ
ກາຍເປັນວັດທະນະທໍາ ທີ່ສໍາຄັນອັນຫນຶ່ງ ຜູ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຈະໄດ້
ຄວາມຮູ້ ຫາງບູຮານຄະດີ, ສົມຄວນທີ່ເຮົາອະນຸຊົນຈະອະນຸຮັກ
ຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາໄວ້ ເປັນສົມບັດຄູ່ບ້ານຄູ່ເມືອງລາວ. ແມ່ນແຕ່
ຊາວຕ່າງປະເທດ ເຂົາເຈົ້າກໍຍັງສົນໃຈໃຫ້ການສະຫນັບສະຫນູນ
ທັງນີ້ ກໍເພາະວ່າ ຄໍາຟື້ໃບລານທີ່ເພິ່ນຈານໄວ້ນັ້ນ ໄດ້ບັນຈຸໄວ້ເຊິ່ງ
ສາຣະເນື້ອໃນ ທັງຫາງຄະດີໂລກ ແລະ ຄະດີທໍາ ຕະຫລອດຮອດ
ສາຣະຄະດີຫລາຍຮູບຫລາຍສີ ມີທັງປະຫວັດສາດ, ຕໍານານ, ນິທານ,
ອັດຖະຄະດີ, ຮີດຄອງປະເພນີສາລະພັດຢ່າງ, ລວມທັງຕໍາຮາ
ໂຫລະສາດ, ຕໍາຮາຢາບູຮານ, ສາຣະຄະດີດ້ານພະທໍາຄໍາສັ່ງສອນ
ກໍມີພ້ອມບໍລິບູນ ທີ່ເປັນເຂັ້ມທິດຊື່ນໍາປະຕິບັດຫາງກາຍ ວາຈາໃຈ

ເຊັ່ນ : ຫລັກຂອງສິນ, ສະມາທິ, ບັນຍາ ເປັນຕົ້ນ.

ສໍາລັບຄໍາຟິສ້ອຍສາຍຄໍາ ທີ່ລິດຈະນານີ້ ໄດ້ຕົ້ນສະບັບໃບລາມ
ຈາກຫໍສະຫມຸດແຫ່ງຊາດ, ວຽງຈັນ, ມີ 37 ໃບປາຍ ຫນຶ່ງຫນ້າ
ກັບສອງແຖວ. ຫນ້າຫນຶ່ງມີຫ້າບັນທັດ. ບອກໄວ້ວ່າ ສັງກະຣາດ
ຮາຊາໄດ້ 1233 ຕົວ ປົມະແມ ຕິນິສິກ ເດືອນ 10 ແຣມ 5 ຄໍາ
ວັນຈັນ, ມີເປີກສັນ ຂະຫນັນທໍາມະວົງສາ ເປັນຜູ້ຂຽນ. ສະແດງວ່າ
ໄດ້ຈານກ່າຍມາເປັນເວລາຮ້ອຍກວ່າປີແລ້ວ. (1357 - 1233 = 124)
ສະພາບພໍ່ອ່ານໄດ້ຢູ່ແຕ່ຕົກຫລິ້ນຫລາຍ ທັງການກ່າຍ ກໍຜິດພາດຫລາຍ
ຈິ່ງຮູ້ສຶກຫຍຸ້ງຍາກໃນການຊໍາຮະ ແລະ ປະລິວັດ ແກ້ໄຂໄດ້ເປັນສ່ວນ
ຫລາຍທີ່ສຸດ ທີ່ຍັງສົງໄສມີຫນ້ອຍຍັງຄົງໄວ້ຕາມເດີມ ເພື່ອໃຫ້
ໂອກາດຄົນຮຸ່ນໃໝ່ ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າສືບຕໍ່ໄປ.

ເນື້ອໃນສາຣະຂອງຄໍາຟິນີ້ ມີລັກສະນະແຕກຕ່າງຈາກ
ນູລະຕັນໄຕ ເພາະຖືຫລັກວິໄນ ປາຕິໂນກເປັນເກນສໍາລັບປຽບທຽບ
ແລະ ໄດ້ວາງອັດຕາ ຂັນຄໍາຄໍ, ຂັນໄຫມ, ຂັນສົມມາ ໄວ້ຕາມຖານະ
ຫນັກເບົາ ຂອງອາບັດຟິກຂຸສົງ ໂດຍນໍາມາປຽບທຽບກັນ.
ນອກຈາກນີ້ ກໍມີຫລັກການປົກຄອງຂອງບູຮານແຊກໄວ້ ເປັນບາງ
ຕອນ (ລາຍລະອຽດເບິ່ງໃນປື້ມ).

ທີ່ຈັດວ່າມີລັກສະນະພິເສດ ກໍຄືວ່າ ໄດ້ບອກຈະແຈ້ງວ່າ
ແຕ່ງໃນຣັດຊະການ ພະເຈົ້າໂພທິສາຣະຣາດ ປະມານທ້າຍສະຕະວັດ
ທີ 13 ຕົ້ນສະຕະວັດທີ 14 ນັບວ່າໄດ້ຮັບອິດທິພົນ ຫາງພຸດທະ
ສາດສະຫນາຫລາຍທີ່ສຸດ. ເພາະໃນຍຸກນີ້ ພະພຸດທະສາດສະຫນາ

ປາກົດໃນ ສາມພາກແຕ່ງໃນ
ສາມພາກ ໂພທິສາຣະຣາດ ຄ
ວາງໃຫ້

ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງເຫລືອງເຫລັ້ມຫລາຍໃນເມືອງລາວ ກ່າວຕາມ
ທີ່ປາກົດ ໃນປະຫວັດສາດບອກໄວ້.

ບຸນກຸສົນ ຫລືຄຸນງາມຄວາມດີໃດໆ ຫາກເຝິງມີຈາກການຊໍາຮະ
ປະລິວັດ ແລະ ຈັດຜົນປຶ້ມຫົວນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍນ້ອມອຸທິດເປັນເຄື່ອງ
ບູຊາຄຸນເຫລົ່າບຸບພາຈານເຈົ້າ ບັນພະບຸຣຸດຂອງຊາດລາວ ທີ່ໄດ້
ສ້າງສົມ ມູນມໍລະດົກອັນລ້ຳຄ່າໄວ້ໃຫ້ອະນຸຊົນພາຍຊ້ອຍ ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ
ແລະ ສຶກສາ ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບຢ່າງສູງ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງສຸດຊຶ້ງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບໃຈ ມູນນິທິໂຕໂຢຕາ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ທີ່ເປັນ
ຜູ້ອຸບປະຖໍາໂຄງການປະລິວັດ ກົດຫມາຍບູຮານລາວ ໂດຍການໃຫ້ທຶນ
ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ປະລິວັດ ແລະ ຈັດຜົນປຶ້ມເຫລັ້ມນີ້ ມານະໂອກາດ
ນີ້ດ້ວຍ. ຫາກວ່າປາດສະຈາກການຊ່ວຍເຫລືອອັນເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄຸນຄ່ານີ້ແລ້ວ ປຶ້ມຫົວນີ້ ຄົງຈະບໍ່ປາກົດໃນບັນນະໂລກ ເປັນແນ່ແທ້.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 2 ສິງຫາ 1992

ໂຄງການປະລິວັດກົດຫມາຍບູຮານລາວ

ສໍາລິດ ບົວສີສະຫວັດ

ຄໍານໍາ

ໃນການພິມເທື່ອທີສອງ

ຄໍາພີ "ສ້ອຍສາຍຄໍາ" ນີ້ ໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ມາແລ້ວເທື່ອໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ໂຄງການປະຣິວັດ ກົດໝາຍບູຮານລາວ " The Transliteration of Lao Customary Laws Project " ໂດຍການອຸບປະຖໍາຂອງ ມູນນິທິໂຕໂຍຕາ " The Toyota Foundation " ແຫ່ງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ໃນປີ 1992 ປາກົດວ່າ ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມສົມປາດຖະໜາຈາກປະຊາຊົນທົ່ວໄປ. ທ່ານ ອາຈານ ສໍາລິດ ບົວສີສະຫວັດ ໄດ້ຈັດພິມເປັນຫມໍ້ມະຫານ ແລະ ກໍຜາກົດວ່າ ແຈກຢາຍເຜີຍແຜ່ໄປຫມົດແລ້ວ. ແຕ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງມວນຊົນ ຜູ້ມີຄວາມປະສົງຢາກໄດ້ຍັງມີຫລາຍຢູ່ ຍ້ອນຮັບຮູ້ໃນຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງຫນັງສືນີ້.

ນາຍັດນີ້ ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລາມລາວ ພາຍໃຕ້ການອຸບປະຖໍາ ຂອງ **ລັດຖະບານເຢຍຣະມັນ** ເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງເອກະສານນີ້ ຈຶ່ງຈັດພິມເຜີຍແຜ່ຊ້າອີກ ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍສົ່ງເສີມວັດທະນະທໍາຂອງຊາດ ດ້ານເນຕິທໍາ ທີ່ນັບວ່າສໍາຄັນ ແລະ ຈໍາເປັນຕໍ່ງົດຮຽວວັນນະຄະດີອື່ນໆ.

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ ຂໍສະແດງຄວາມ
ຮູ້ບຸນຄືນ ຕໍ່ທ່ານອາຈານ ສຳລິດ ປົວສະຫວັດ ທີ່ມີນ້ຳໃຈເອື້ອເຜື້ອ
ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດພິມໃນເທື່ອນີ້. ພ້ອມທັງຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ ຜົນແທ້ໆຄວາມ
ອຸດສາຫະວິຣິຍະ ຂອງ ທ່ານອາຈານ ຈັກອຳນວຍປະໂຫຍດແກ່
ທ່ານຜູ້ອຳນວຍ ຕາມທາງຄວນ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 ກຸມພາ 1996

ຫົວຫນ້າໂຄງການ

ດາຣາ ກັນລະຍາ

24 / VII

ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ຄຳຊີ້ແຈງ

ກ່ຽວກັບກົດໝາຍບູຮານລາວ

ກ່ອນອື່ນຢາກທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄຳວ່າ "ປະຣິວັດ" The Transliteration ຄຳນີ້ ມີຄຳໝາຍສະເພາະເຈາະຈົງໃສ່ວິທີການ ຖ່າຍທອດເລື່ອງຕ່າງໆ ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນລະບົບອັກສອນໜຶ່ງ ໄປຍັງລະບົບ ອັກສອນໜຶ່ງອີກ ທີ່ເປັນລະບົບແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ສາຣະເນື້ອໃນພາສາ ສຳນວນຄຳເວົ້າ ບໍ່ມີອັນໃດປ່ຽນແປງ ໃຫ້ຄົງໄວ້ຕາມສະບັບເດີມ ຫ້າມ ດັດແປງແກ້ໄຂ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຫັນຜິດຢ່າງຈະແຈ້ງ ສາມາດອະທິບາຍ ໄດ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ຈິ່ງຍອມໃຫ້ແກ້ໄຂ ນັ້ນແມ່ນອຸດົມການຫລັກ ຂອງການປະຣິວັດ ແຕ່ນັກປະຣິວັດມີສິດຂຽນຄຳວິໄຈວິຈານໄດ້ ໃນຖານະ ນັກຄົ້ນຄວ້າ ຫ້າມປ່ຽນພາສາ ສາຣະເນື້ອໃນໃຈຄວາມ ສຳນວນໂອຫານ ຂອງເກົ່າເພີ່ນ ໃຫ້ປ່ຽນແຕ່ອັກສອນ ຫລືຕົວໜັງສື ເຊັ່ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ປ່ຽນຈາກຕົວໜັງສືທຳ ມາເປັນຕົວໜັງສືລາວປັດຈຸບັນ ເພື່ອໃຫ້ ຄົນສະໄໝໃໝ່ອ່ານໄດ້ ຂັ້ນນີ້ຮຽກວ່າ ການປະຣິວັດ ບໍ່ຫັນຕັ້ງບັນຫາ ເລື່ອງຄົນສະໄໝໃໝ່ ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ດີຫລືບໍ່.

ຂັ້ນຕໍ່ໄປແມ່ນຂັ້ນສອງ ຮຽກວ່າຕັດແປງ ແຕ່ງສຳນວນ " The Adaptation " ຂັ້ນນີ້ ປ່ຽນວາດວິທີ ລິລາການຂຽນໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແຕ່ຫ້າມປ່ຽນຄຳໝາຍ ສາຣະເນື້ອໃນໃຈຄວາມ ເປັນອັນຂາດ ເພາະບໍ່ແມ່ນເຮົາແຕ່ງ ຖ້າເປັນຂອງເຮົາແຕ່ງເອງນັ້ນ ເປັນອີກເລື່ອງໜຶ່ງ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືຫຼັກການດັ່ງກ່າວນີ້ ໃນການປະຣິວັດ ກົດໝາຍ ບູຮານລາວມາໄດ້ 6 ຄຳພີແລ້ວ ໃນຄຳພີຕໍ່ໄປ ກໍຈະຕ້ອງໃຊ້ຫຼັກການນີ້ຢູ່.

ໂຄງການປະຣິວັດກົດໝາຍບູຮານລາວນີ້ ມີກຳເນີດເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1991 ໂດຍການອຸບປະຖຳຂອງ ມູນນິທິໂຕໂຍຕາ ເປັນໂຄງການນ້ອຍໆ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເອງເປັນຫົວໜ້າໂຄງການ ໄດ້ດຳເນີນງານມາແລ້ວ ເປັນເວລາ 4 ປີ ມີຜົນງານເປັນຮູບປະທຳ ດັ່ງຈະນຳມາສະເຫນີຕໍ່ໄປນີ້:

ປຶ້ມທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າສຶກສາຊຳຮະ ແລະ ປະຣິວັດຈັດພິມຮຽບຮ້ອຍ ແລ້ວ ແລະ ໄດ້ເຜີຍແຜ່ແຈກຢາຍໄປແລ້ວ ມີຄື :

1. ຄຳພີສ້ອຍສາຍຄຳ
2. ຄຳພີຫມະສາດຫລວງ
3. ຄຳພີສຸວັນນະນຸກຂາ
4. ຄຳພີຮາຊະສາດ

ສ່ວນຄໍາພິສັງຄະຫະປະກອນ ກັບຄໍາພິໂຄສະຣາດນັ້ນ ຈັດຕົ້ນສະບັບ
ສໍາເຫລັດຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ກະກຽມໄວ້ພິມເປັນປີທີ 5 ຫລື ຫົວທີ 5
ຂອງໂຄງການ ສ່ວນປີທີ 6 ກະວ່າຈະພິມກ່ຽວກັບ ກົດໝາຍລັກສະນະ
ພະຍານ ແລະ ລັກສະນະກວ້ານ ຫລື ສານຂອງບູຮານ ຫລືບໍ່ກໍແມ່ນ
ຄໍາພິຄະດີໂລກຄະດີທໍາ.

ທີ່ກ່າວແບບແບ່ງຮັບແບ່ງສູ້ ເຊັ່ນນີ້ ກໍເພາະວ່າຍັງຫາຕົ້ນສະບັບ
ບໍ່ທັນໄດ້ ອັນນີ້ ເປັນບັນຫາຫນ້າຫນັກໃຈຢູ່ ແຕ່ຈະພະຍາຍາມຫາຕໍ່ໄປ
ຈົນກວ່າຈະຫມົດຫົນທາງແທ້ໆ.

ສ່ວນຄໍາພິມູນລະຕັນໄຕ ທີ່ພິມເຜີຍແຜ່ກ່ອນຫມູ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ກວດແກ້ຊໍາຮະ ແລະ ປະຣິວັດພາຍໃຕ້ ໂຄງການຂຶ້ນບັນຊີ ຄໍາພິ
ໃບລານທົ່ວປະເທດ ແລະ ກໍແມ່ນ ມູນນິທິໂຕໂຍຕາ ເປັນຜູ້ອຸບປະຖໍາ
ເຫມືອນກັນ ແຕ່ເປັນຄົນລະໂຄງການ ເປັນໂຄງການໃຫຍ່ ເຊິ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດ
ໄປແລ້ວ ຕາມປົກກະຕິ ມູນນິທິທີ່ກ່າວນີ້ ເຂົາຈະໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນພຽງ 3
ປີກ່ອນ ຖ້າໄດ້ຜົນຕາມຄາດຫມາຍກໍຈະໃຫ້ຕໍ່ອີກ 3 ປີ ລວມເປັນ 6 ປີ
ອັນນີ້ ແມ່ນລະບຽບການຂອງເຂົາ.

ສ່ວນໂຄງການປະຣິວັດກົດໝາຍບູຮານລາວ ດໍາເນີນການມາ
ແລ້ວ 4 ປີ ມີຜົນງານເປັນຮູບປະທໍາດັ່ງກ່າວມາແລ້ວນັ້ນ ຍັງເຫລືອ
ຢູ່ອີກພຽງ 2 ປີ ຈະໄດ້ສືບຕໍ່ແນວໃດ ຂຶ້ນຢູ່ກັບກັມມະການ ຂອງເຂົາເອງ
ຈະພິຈາຣະນາ ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ເຮົາກໍມີຄວາມພໍໃຈສົມຄວນ ທີ່ໄດ້

ທ້ອນໂຮມກົດໝາຍບູຮານໄວ້ໄດ້ເກືອບຫມົດ ທີ່ຍັງເຫລືອນັ້ນ ຫວັງວ່າ
ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຕໍ່ໄປ ຂອງອະນຸຊົນຮຸ່ນຫລັງ.

ເຈດຈຳນົງຫວັງອັນແທ້ຈິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນການດຳເນີນ
ໂຄງການນີ້ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ຕ້ອງການທ້ອນໂຮມກົດໝາຍບູຮານລາວ ອັນເປັນຜົນຜະລິດ
ທາງວຸທິປັນຍາ ຂອງບຸບພະບຸຣຸດລາວ.
2. ຢາກໃຫ້ຄົນຮຸ່ນໃໝ່ໄດ້ສຳຜັດກັບພູມປັນຍາ ຂອງນັກປາດ
ຮຸ່ນເກົ່າ ແລະ ຮັບຮູ້ໃນສັດຈະທຳ.
3. ຢາກສ້າງແນວຄິດໃຫ້ຮູ້ຈັກ ກະຕັນຍູກະຕະເວທີ ຕໍ່ບຸບພະ
ບຸຣຸດຂອງຕົນ.
4. ຕ້ອງການໃຫ້ປຽບທຽບຊຶ່ງຊາລະຫວ່າງອັນເກົ່າ ກັບອັນໃໝ່
ແລ້ວເລືອກໃຊ້ເປັນບົດຮຽນ.
5. ຕ້ອງການໃຫ້ຫັດສະນະໃໝ່ກັບຫັດສະນະເກົ່າ ຕິດຈອດກັນ
ອັນເປັນມູນເຊື້ອທາງວັດທະນະທຳ.
6. ຕ້ອງການໃຫ້ໃຊ້ເຫດຜົນ ວາງຕົນໃຫ້ເປັນກາງຢ່າງເໝາະສົມ
ຕໍ່ອັນທີ່ຮຽກວ່າ ເກົ່າ ແລະ ໃໝ່ ໂດຍໃຊ້ປັນຍາຍານຕັດສິນ
ບໍ່ຄວນໃຊ້ອາຣົມຈິດ ຄິດເອົາງ່າຍໆ.
7. ປະການສຸດທ້າຍຕ້ອງການໃຫ້ເບິ່ງກວ້າງມອງໄກ ໃນບັນຫາ

ຕ່າງໆ ຢ່າງເປັນສັດຈະທຳ ຮູ້ຈັກອະດີດ ປັດຈຸບັນ ແລະ
ອະນາຄົດ ແລ້ວຕັດສິນບັນຫາໃນທາງທີ່ຖືກທີ່ຄວນ.

ວັດຖຸປະສົງຈຳນົງຫວັງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະສຳລິດທີ່ຜົນເປັນປະການໃດ
ຂ້າພະເຈົ້າໄຄ່ຈະນຳທ່ານໄປສຳຜັດກັບຕົວຈິງ ກັບຄຳພີທີ່ກ່າວນາມມາ
ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຕິດຕາມ ພິຈາຣະນາຕິຣາຄາ ດ້ວຍປັນຍາຍານຢ່າງອິດ
ສະຫລະ ເສລີທີ່ສຸດ.

ຍຸກປັດຈຸບັນນີ້ ຊາວໂລກເຂົາຕີລາຄາວ່າ ເປັນຍຸກໂລກາພິວັດ
(Globalization) ໂລກຂອງເຮົາແຄບເຂົ້າ ຍ້ອນເຕັກນິກວິທະຍາສຳດ
ກ້າວໄກ ການຄົມນາຄົມກ້າວຫນ້າວ່ອງໄວ ສາມາດໄປຮອບໂລກໄດ້ໃນ
ບໍ່ເທົ່າໃດຊົ່ວໂມງ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ມີປະເທດຊາດໃດ ຈະດຳຮົງຄົງຕົວຢູ່ໄດ້ ໂດຍ
ໂດດດ່ຽວ ປາດສະຈາກການພົວພັນກັບປະເທດອື່ນ ຊາດອື່ນ ອັນການ
ພົວພັນນັ້ນ ຖ້າຫາກຂາດຄວາມຮະມັດຮະວັງ ບໍ່ມີຫລັກຫນ້ນ ປະລະ
ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ອາດມີຄວາມເສຍຫາຍເປັນອັນຕະຣາຍ
ຕໍ່ຄວາມເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ຖືກກິນເອົາໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ເພາະການພົວພັນ
ມີທັງດ້ານຕັ້ງຫນ້າ ແລະ ດ້ານຫໍ້ຖອຍ ຄືມີທັງໄດ້ ແລະ ເສຍ ມີທັງຄຸນ
ແລະ ໂຫດ ທີ່ນັບວ່າງ່າຍ ແລະ ໄວວາ ແມ່ນດ້ານວັດທະນະທຳ.
ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ຖ້າເຮົາຊາງສັງເກດຈະເຫັນຜົນສະທ້ອນຂອງມັນແລ້ວ

(Consequence) ທັງໃນດ້ານບວກ ແລະ ລົບ. ການຈະຫລົບຫລີກ
ການພົວພັນບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ສະຫລາດ ເພາະບໍ່ສາມາດທໍາໄດ້ ຍ້ອນວ່າ
ແມ່ນຍຸກຂອງມັນ. ຫລັກສໍາຄັນແມ່ນພ້ອມທີ່ຈະຜະເຊີນຫນ້າ ດ້ວຍຄວາມ
ກ້າຫານ ແລະ ມີຫລັກການ ແລະ ຫລັກຫນັ້ນຈະແຈ້ງ ໂດຍຍິດຫນັ້ນ
ບໍ່ອນຢືນ ແລະ ຈຸດພິເສດອັນເປັນມູນເຊື້ອມາແຕ່ບຸບພະຊົນ;
ຄືເອກລັກທາງວັດທະນະທໍາຂອງຊາດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ ຕາມ
ສະພາບເປັນຈິງທັງໃນດ້ານທັດສະນະ ແລະ ພຶດຕິກໍາຕົວຈິງ.

ເພື່ອຕອບສະຫນອງຕໍ່ຄວາມຈໍາເປັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ
ໃນບາງສ່ວນ ຄວນເບິ່ງຄືນວັດທະນະທໍາປະຈໍາຊາດ ດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອ
ສະທ້ອນແສງແຍງໃຫ້ເຫັນຕົນເອງ ໃນທີ່ນີ້ ຢາກຊີ້ໃຫ້ເຫັນຈາກ
ເອກະສານບູຮານ ດ້ານກົດໝາຍເກົ່າກ່ອນ ເຊັ່ນ ສໍານວນຄໍາເວົ້າ
ຫນ້າພິຈາລະນາວ່າ :

" ຄັນວ່າເປັນພໍ່ບ້ານພໍ່ເມືອງ ໃຫ້ພິຈາລະນາຮັກສາ ອຸບປະຈານໄຮ
ອຸບປະຈານນາ ແລະ ອຸບປະຈານບ້ານ ຢ້ານວ່າ ມີຂໍ້ລັກຂະໂນຍໂຈນ
ຜູ້ຮ້າຍຊາຍຊົ່ວ ເຂົ້າມາຂ້າງົວ ຄວາຍ ແລະ ເຂົ້າມາຟັນໄມ້ຄືກົກເຮືອ
ລັກບໍ່ເກືອ ແລະ ຕົ້ນເຜິ້ງ " ...

" ງົວລາກຫວາຍ ຄວາຍລາກຄາວ ບ່າວລາກສາວ ຂ້າຫນີເຈົ້າ
ບ່າວຫນີນາຍ ຊ້າງຕາຍຂະຫນ່າຍຫລອນ ເຂົ້າມາລັກເມື່ອນອນ
ຫລອນເມື່ອຫລັບ ເຂົ້າໄດ້ເຂົ້າມາລວງລັດຕັດແດນ " ...

" ງົວຄວາຍກິນອ້ອຍ ເດັກນ້ອຍຜິດກັນ ຜິດເທື່ອໜຶ່ງໃຫ້ວ່າ
ຜິດສາມທ່າ ໃຫ້ບອກໃຫ້ສອນ ຫລອນນ້ຳລອດຝາຍ ຄວາຍລອດຄອກ
ລູກເຕົ້າບອກບໍ່ຟັງຄວາມພໍ່ແມ່ ໃຫ້ເຖົ້າແກ່ຊ່ອຍພິຈາລະນາ " ...

" ຊັບໃນດິນສິນໃນນ້ຳ ອຸບປະຈານໄຮ 10 ວາ ອຸບປະຈານນາ
15 ວາ ອຸບປະຈານບ້ານສອງຊົ່ວຖິ້ມກ້ອນດິນຕົກ ອຸບປະຈານວັດ
ກົດໃນເຂດຂົງກົງຂັນທະສີມາ " .

ຖ້ອຍຄຳສຳນວນເຫລົ່ານີ້ ມີຄຳໝາຍເລິກ ຄວນຄິດຫວັງຮຳຮອນ
ເພາະແຜ່ງໄວ້ເຊິ່ງບັນຫາສັງຄົມນານາປະການ ທີ່ຍົກມານີ້ ມີຢູ່ໃນ
ກົດໝາຍເກົ່າ ທີ່ຈະເອົາມາເລົ່າຫຍິ່ງ ພໍເປັນເຄົ້າໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

*** ຄຳພິນູລະຕັນໄຕ**

ເປັນຄຳພິໄຫຍ່ ແລະ ເກົ່າແກ່ ບໍ່ຊາບແນວ່າ ສ້າງຂຶ້ນໃນຍຸກໃດ
ຮູ້ໄດ້ວ່າເກົ່າຍ້ອນຖ້ອຍຄຳ ແລະ ສຳນວນພາສາ ມີທັງຫມົດ 10 ຜູກ
ໄດ້ກວດແກ້ຊຳຮະ ແລະ ປະຣິວັດພິມແລ້ວ ເປັນຫົວໜ້າປະມານ 250-
300 ຫນ້າ ເນື້ອໃນສາຣະ ມີລັກສະນະຫລັກໄຫຍ່ 3 ປະການ ຄື :
ເປັນຕຳນານນິທານ, ເປັນປິດສະຫນາ ແລະ ເປັນຕົວຢ່າງພິຈາລະນາ
ອັດຖະຄະດີ (Ancient Verdict) ເວົ້າງ່າຍໆ ແມ່ນຮູ້ຖະສາດ
ບູຮານລາວ ມີຫລາຍເລື່ອງຫນ້າສົນໃຈສຶກສາ.

* ຄຳພີພະຫັນນະສາດຫລວງ

ເປັນຄຳພີໃຫຍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ເປັນກົດຫມາຍຫລັກ ມີເຖິງ 431 ມາດຕາ ບອກວ່າມີຢູ່ 7 ຜູກ ແຕ່ເປັນທີ່ຫນ້າເສຍດາຍ ເພາະຫາຍໄປແລ້ວຜູກຫນຶ່ງ ຄືຜູກ 6 ເນື້ອໃນກົດຫມາຍຫາຍໄປ 60 ມາດຕາ ຢູ່ຫ້ອງປານາຕິບາດ ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມຊອກມັດອື່ນໆ ມາແກ້ໄຂໃນເກືອບທົ່ວປະເທດ ແຕ່ກໍບໍ່ພົບເຫັນ ໄດ້ສະບັບຫນຶ່ງຈາກຊຽງໃໝ່ເຂົາພິມເປັນອັກສອນໄທ ຂາດໄປ 60 ມາດຕາເຊັ່ນດຽວກັນ ແລະ ບອກໄວ້ດ້ວຍວ່າ ໄດ້ຕົ້ນສະບັບໄປຈຳກລາວ ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງສັນນິດຖານວ່າ ຄົງຫາຍໄປນານແລ້ວ ຍັງເຫລືອຢູ່ 6 ຜູກ ຂ້າພະເຈົ້າປະຣິວັດເອົາຕາມຕົ້ນສະບັບ ບໍ່ມີຫຍັງປ່ຽນແປງ ນອກຈາກແກ້ຄຳຜິດ ແລະ ຈັດຫນ້າໃໝ່ໃຫ້ອ່ານງ່າຍເທົ່ານັ້ນ.

ກົດຫມາຍຄຳພີນີ້ ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ ເພາະເປັນກົດຫມາຍຫລັກ ມີລັກສະນະພິເສດ ເຫດວ່າອາໄສສິນທ້າ ຫລື ປັນຈະສິລາ ເປັນຫລັກໃນການຈັດຫມວດຫມູ່ ໂດຍແບ່ງເປັນຫ້ອງໆ ຮຽກວ່າ:

- ຫ້ອງ ປານາຕິບາດ
- ຫ້ອງ ອະທິນນາທານ
- ຫ້ອງ ກາເມສຸມິດສາຈານ
- ຫ້ອງ ມຸສາວາດ
- ຫ້ອງ ສຸຣາເມລະຍະມັດຊະ

* ຫ້ອງປານາຕິບາດ ເວົ້າເຖິງເລື່ອງຂ້າຝັນຮັນແທງ ທຸບຕິ
ວິວາດຜິດຖຽງ ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ແລະ ທຳລາຍຊີວິດ ມະນຸດ
ແລະ ສັດ.

* ຫ້ອງອະທິນນາທານ ເວົ້າເຖິງ ການລັກຂະໂນຍ ການຫລັກ
ການໂລບ ສີ່ສິນປຸ້ນສະດົມ ຊັບສິນເງິນຄ່າ ພັດສະດຸ
ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ.

* ຫ້ອງກາເມສຸມິດສາຈານ ເວົ້າເຖິງການຜິດປະເວນີ ການ
ຫລິ້ນຊູ່ສູ່ສາວ ການສ້າງຄອບຄົວແກ່ວດອງ ຂອງຫມັ້ນ
ຮິດຜົວຄອງເມຍ ການຂົ່ມຂື່ນຊຳເຮົາ ການປະຮ້າງ ແລະ
ແບ່ງປັນສິນສິນຮິດ ເປັນຕົ້ນ.

* ຫ້ອງມຸສາວາດ ເວົ້າເຖິງການຕົວະ ລ່າຍ ພາງ ສີ່ສິນສີ່ສຽດ,
ດຳວ່າຫຍາບຊ້າ ລອກລວງ ແລະ ຕົວະຍົວະ ເປັນຕົ້ນ.

* ຫ້ອງສຸຣາເມລະຍະມັດຊະ ເວົ້າເຖິງການກິນເຫລົ້າເມົາຢາ
ສິ່ງເບື້ອເມົາ ເສບຕິດຕ່າງໆ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງ ແຫ່ງຄວາມ
ປະຫມາດ ຂາດສະຕິເປັນຕົ້ນ.

* ຄຳພິສັອຍສາຍຄຳ

ເປັນຄຳພິສັອຍປະນານ 30 ກວ່າລານ ແຕ່ມີເນື້ອໃນສາຣະ ແບບ
ຫລັກການ ອີງໃສ່ພະປາຕິໂມກ 227 ສິກຂາບົດ ເປັນພື້ນຖານໃນການ

ປຽບທຽບ ແລະ ບັນຍັດລະອຽດ ກ່ຽວກັບຈະຮິຍະທຳສັງຄົມ ຄອບຄົວ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ທີ່ນັບວ່າມີລັກສະນະພິເສດ ຄືບອກຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ແຕ່ງໃນຮຸກການຂອງພະເຈົ້າໂພທິສາຣາດ ປະມານ ສະຕະວັດທີ 14.

*** ຄຳພິສູວັນນະນຸກຂາ**

ເປັນລັກສະນະປະມວນກົດໝາຍບູຮານລາວ (The Code of Lao Customary Law) ກ່າວເຖິງຫລັກການໃຫຍ່ໆ ໂດຍທົ່ວໄປ ພ້ອມທັງນຳເອົາວັດຖຸນິທານ ແລະ ຕຳນານຕ່າງໆ ຈາກຊາດິກ ພຸດທະ ສາດສະຫນາ ນິທານນາງຕັນໄຕ ແລະ ນິທານເວຕານ ອັນເປັນ ວັນນະຄະດີຊັ້ນຍອດ ຂອງອິນເດຍບູຮານ ມາປະກອບຄຳອະທິບາຍ.

*** ຣາຊະສາດ**

ເປັນຄຳພິຂະຫນາດກາງ ເວົ້າເຖິງຈະຮິຍະທຳສຳລັບເຈົ້າແຜ່ນດິນ ເປັນສ່ວນຫລາຍ ເຊັ່ນ ທິດສະຣາຊະທຳ, ໂລກະທຳ, ອະຄະຕິທຳ ແລະ ຮີດບ້ານຄອງເມືອງ ພ້ອມທັງຫລັກພິຈາລະນາອັດຖະຄະດີ ແລະ ຫລັກການ ປົກຄອງເປັນຕົ້ນ ມຸ່ງຫນັກໃສ່ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ກຳອຳນາດໃນມື ໃຫ້ມີມະໂນທຳ ປະຈຳໃຈໃນການປົກຄອງບ້ານເມືອງ ບໍ່ຄວນໃຊ້ອຳນາດ ໃນທາງຜິດ ສິນທຳ ນຳໃຊ້ຮາຊະຊັບ ແລະ ຊັບສິນສ່ວນລວມ ເພື່ອທຸເລົາບັນເທົາທຸກ ແລະ ສົ່ງເສີມບຳຮຸງສຸກປະຊາຊົນພົນລະເມືອງ ແລະ ຄວນເປັນ ຜູ້ປະກອບດ້ວຍເມດຕາທຳ ມຸທຸອອນຫວານ ເປັນຕົ້ນ.

* ຄຳພີສັງຄະທະປະກອນ

ເປັນຄຳພີຂະໜາດກາງ ມີຢູ່ 4 ຜູກ ຢາກຫນັກໄປທາງດ້ານ
ວິໄນສິງເປັນສ່ວນຫລາຍ ແຕ່ກໍໄດ້ສົມທຽບ ກັບກົດໝາຍບ້ານເມືອງ
ນຳຄຳພີນີ້ ມັກຍົກເອົາຈຸດເດັ່ນທີ່ເປັນບັນຫາໃນທາງພະວິໄນ ແລະ
ໃນແງ່ກົດໝາຍນາສາທະຍາຍ ແລະ ຈຳແນກໂດຍອາໄສ ວິນະຍະປິດິກ
ເປັນເກນ ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີວິນະຍະກົດຕ່າງໆ ແລະ ບອກໄວ້ດ້ວຍວ່າ
ຮາຊະຄູພູຊວງ ເປັນຜູ້ແຕ່ງໄວ້ໃຫ້ເປັນຕຳຮາຫລວງ ແຕ່ເປັນທີ່ຫນ້າ
ເສຍໃຈ ທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດຊາບໄດ້ວ່າ ເປັນຮາຊະຄູຢູ່ເມືອງໃດ ແລະ
ຮາຊະຄູຂອງຮຸ່ຊະການໃດ ຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ໄດ້ສັນນິດຖານວ່າ
ຄົງເປັນ ຮາຊະຄູເມືອງຊຽງທອງ ແຕ່ບໍ່ອາດບອກໄດ້ວ່າ ໃນຮຸ່ຊະການໃດ
ຫວັງວ່າຈະຄົ້ນຄວ້າຫາຂໍ້ມູນອື່ນໆຕື່ມອີກ.

* ຄຳພີໂຄສະຮາດ ຫລືໂພສະຮາດ

ຄຳພີນີ້ຕ່າງໜູ່ ເພາະຈານເປັນອັກສອນລາວ ຫລື ຫນັງສືໄທນ້ອຍ
ແບບບູຮານ ບໍ່ແມ່ນຫນັງສືທັມ ເຫມືອນຄຳພີອື່ນໆ ສຳນວນແຕ່ງ
ເປັນຄຳກອນ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນເວົ້າເລື່ອງພະຍານປະເພດຕ່າງໆ ແລະ
ຊື່ແຈງກ່ຽວກັບ ຄະດີທີ່ຄວນຮັບຟ້ອງ ຫລືບໍ່ຄວນຮັບຟ້ອງເປັນຕົ້ນ
ຕອນສຸດທ້າຍມີກົດໝາຍລັກສະນະຂ້າຫາດ ແລະ ກົດໝາຍການ
ຄອບຄອງ ແລະ ກັນນະສິດທີ່ດິນ ຢ່າງລະປະນານ 10 ກວ່າມາດຕາ.

ນອກຈາກຄຳພີທີ່ກ່າວນາມ ແລະ ໄດ້ອາດພາບພໍໃຫ້ເຫັນລາງໆ
ດັ່ງເລົ່ານີ້ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ ຕົ້ນສະບັບໃບລານ ຈິ່ງບໍ່
ຢາກຈະວິຈານ ຈະໄດ້ພະຍາຍາມຄົ້ນຫາຕໍ່ໄປ. ຄິດວ່າຍັງຄົງມີຢູ່ອີກ
ສ່ວນປະເພດ ຫຍິບຫຍ່ອຍເລັກນ້ອຍ ສ່ວນຫລາຍເປັນຫນັງສືກ້ອມນັ້ນ
ມີຫລາຍຢູ່ ແລະ ກໍມີຫລາຍເລື່ອງ ຫລາຍສຳນວນແຕກຕ່າງກັນ ແລະ
ຊ້ຳກັນ ບາງທີ່ບໍ່ມີຮອດຊື່ ສົມກັບຄຳໂຕງໂຕຍທີ່ວ່າ " ຫນັງສືກ້ອມ
ຕ່າງຄົນຕ່າງມີ ກ້ອນຂີ້ຊີ ກ້ອນນ້ອຍ ກ້ອນໃຫຍ່ " ສຳນັກໃດແທ້
ຫລືທຽມ ຍາກທີ່ຈະວິໄຈ ສະນັ້ນ ຜູ້ໃດໄດ້ອ່ານຢ່າດ່ວນສະຫລຸບຕີລາຄາ
ເພາະວ່າເປັນ ສຳນວນຫລາຍເກຈິອາຈານ ມີເປົ້າໝາຍຕ່າງກັນ ຄວນ
ສອບຫານໃຫ້ຄັກແນ່.

ການທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານຳເອົາກົດໝາຍເກົ່າບູຮານ ອັນເປັນກົດໝາຍ
ພາຍໃຕ້ລະບອບສັກດິນາ ໂດຍສະເພາະລະບອບສັກດິນາຍາສິດທິຮາດ
(Absolute Monachy) ມາສະເໜີນີ້ ອາດມີບາງທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ
ເປັນການຖອຍຫລັງໄປຫາຍຸກລ້າສະໄຫມ ໄຮ້ຄວາມສີວິໄລ ຄວນຈະ
ກ້າວໄປຂ້າງຫນ້າຫາຍຸກໂລກາພິວັດ (Globalization) ຈະໄດ້
ທັນສະໄຫມນຳຫມູ່ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າໂດຍຄວາມຈິງໃຈວ່າ ບໍ່ມີເຈດຕະນາ
ເຊັ່ນວ່ານັ້ນເລີຍ ໃນຈິດສຳນັກແທ້ຈິງ ພຽງແຕ່ຢາກໃຫ້ສຳນັກໄວ້ວ່າ
ການຈະກ້າວໄປຂ້າງຫນ້າຢ່າງຫນັ້ນຄົງ ແລະ ຮັບປະກັນໄດ້ ຄວນຈະ
ຮູ້ມູນເຊື້ອເບື້ອງຫລັງຂອງຕົນ ເພື່ອເປັນແປ້ນຢັນອັນສຳຄັນໄວ້ກ່ອນ

ເພາະຈະໄປຫນ້າຕ້ອງເບິ່ງຫລັງ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນວິຊາປະຫວັດສາດ ຈະມີ
ຄຳຫມາຍແນວໃດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພື່ອຄວາມສະບາຍໃຈ ໃນເມື່ອ
ທ່ານອ່ານກົດຫມາຍບູຮານລາວ ຂໍໃຫ້ທ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈພຽງວ່າ
ທ່ານກຳລັງອ່ານປະຫວັດສາດກົດຫມາຍກໍແລ້ວກັນ ຜົນປະໂຫຍດ
ຈະມີແນວໃດ ແມ່ນທ່ານເອງເປັນຜູ້ຕັດສິນ.

ແມ່ນແທ້ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຂອງເກົ່າ ບາງຢ່າງຫລ້າສະໄຫມ
ບາງຢ່າງຍັງໃຊ້ໄດ້ດີຢູ່ ຖ້າຮູ້ຈັກເລືອກເຟັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ຄວນເບິ່ງ
ໃນແງ່ແຕ່ຂອງເກົ່າ ຫລືຂອງໃໝ່ ຄວນເບິ່ງໃນສາຣະອັນແທ້ຈິງ
ຂອງມັນ ຈະເປັນສັດຈະທຳຫລາຍກວ່າ ເພາະສິ່ງທີ່ດີມີປະໂຫຍດ
ບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ເກົ່າ ຫລືໃໝ່ ຫາກຢູ່ທີ່ແກ່ນແທ້ ແລະ ສາຣະປະໂຫຍດ
ຂອງມັນເອງເທົ່ານັ້ນ.

ອີກປະການໜຶ່ງ ຄຸນຄ່າຂອງມັນ ກໍບໍ່ແມ່ນວ່າມັນຈະຕີລາຄາ
ມັນເອງເປັນ ຫາກແຕ່ແມ່ນຜູ້ຮູ້ ຫລື ຜູ້ຊຽວຊານ ດ້ານວິຊາສະເພາະ
ເຂົາຈະກຳນົດຕາມກົດເກນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນກັບ ແກ້ວແຫວນ
ເງິນຄຳ ເຄື່ອງເອ້ຢ້ອງ ຫລື ອັນຍະມະນີທີ່ມີຄ່າມາກ ກໍບໍ່ຫອນໄດ້
ຕີລາຄາຂອງມັນເອງ ຫາກແມ່ນນັກການຜູ້ຊຽວຊານດ້ານນັ້ນໆ
ເປັນຜູ້ຕີລາຄາ ເພາະເຂົາຮູ້ວ່າ ອັນໃດແທ້ ແລະ ອັນໃດທຽມ
ອັນນີ້ແຫລະ ມີໄນຍະໂດຍປະການສັນໃດ ກົດຫມາຍເກົ່າບູຮານ ທີ່ກ່າວ
ຂວັນກັນຢູ່ນີ້ ກໍມີໄນຍະສັນນັ້ນ ມັນຈະບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມມັກຄວາມຊອບໃຈ

ຫລື ຄວາມລັງກຽດຄຽດຊັງ ຂອງໃຜຜູ້ໃດເລີຍ ແຕ່ມັນຈະຊົງໄວ້ເຊິ່ງຄຸນ
ຄ່າໃນຕົວຂອງມັນເອງ ໃຜຈະຊົມເຊີຍຍົກຍໍປັ້ນ ຫລື ໃຜຈະເບິ່ງຕໍ່າ
ຢຽດຫຍາມຄວາມສໍາຄັນຂອງມັນ ກໍມີສໍາເກົ່າ ບໍ່ມີອັນປ່ຽນແປງ.

ຫັນເຂົ້າມາຫາຄົນເຮົາ ບູຮານເພິ່ນກ່າວໄວ້ຫນ້າຄິດ ເພິ່ນວ່າ
ຄ້ອງກອງກໍດີ ເຄື່ອງດົນຕີດິດສີຕີເປົ່າກໍຕາມ ຢູ່ຕິ່ງ ຫາກບໍ່ມີຄົນຫລິ້ນຄົນຕີ
ເກີດດັງຂຶ້ນມາເອງ ເພິ່ນວ່າເຄື່ອງເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນເຂັດຂວາງຫລາຍ
ດັ່ງດຽວກັບຄົນ ທີ່ຂາດຫິຣິໂອດຕັບປະ ມັກໂອ້ອວດຍ້ອງຍໍ ທໍານອງ
ເຂົ້າກະທໍຍໍຕົນເອງ ຢາກເດັ່ນຢາກດັງ ເກີນເຫດຜົນທີ່ຕົນມີ ຕໍ່ສູ້
ຫວງຖາມເອົາຜົນງານໂດຍປາດສະຈາກເຫດຜົນທີ່ຊອບທີ່ຄວນ ຈະເຂັດ
ຂວາງຫລືບໍ່ ຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາໃນທີ່ນີ້ ຂໍບໍ່ມີຄວາມເຫັນເພາະນອກປະເດັນ
ກົດຫມາຍບູຮານລາວ.

ອີກປະການຫນຶ່ງ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ທີ່ຢາກກ່າວ ແມ່ນກາລະເວລາ
ຫລື ຍຸກສະໄຫມ ກົດຫມາຍບູຮານລາວ ມັນກໍບອກຢູ່ໃນຕົວແລ້ວວ່າ
ເປັນຂອງເກົ່າ ກາຍຍຸກກາຍສະໄຫມມາແລ້ວ ສະພາບການໃນຍຸກນັ້ນ
ກັບຍຸກນີ້ ມີອັນແຕກຕ່າງກັນມາກຫລາຍ ໂລກະທັດຂອງຄົນຍຸກນັ້ນ
ກັບຍຸກນີ້ ກໍແຕກຕ່າງກັນ ດັ່ງນັ້ນ ຫາກເຮົາຈະຕີລາຄາ ກົດຫມາຍບູຮານ
ໂດຍເອົາປັດຈຸບັນໄປຍັດໃສ່ອະດີດ ກໍຈະຂາດຄວາມຍຸຕິທັມໄປ ເພາະຄົນ
ລະຍຸກສະໄຫມ ສະພາວະການ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຕກຕ່າງກັນ.
ອະດີດ, ປັດຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ ກ່ຽວເນື່ອງກັນກໍຈິງ ຖ້າບໍ່ມີອະດີດ

ກໍຄົງບໍ່ມີປັດຈຸບັນ ຖ້າບໍ່ມີປັດຈຸບັນ ກໍຄົງບໍ່ມີອະນາຄົດ ແຕ່ເນື່ອງຈາກ
ຫລັກການປ່ຽນແປງ ຄືຄວາມບໍ່ທຽງ ຫລື ຫລັກອະນິດຈັງ ສະພາວະການ
ທັງມວນ ລວມທັງວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ກໍຍ່ອມປ່ຽນແປງໄປຕາມການ
ເວລາ ຈະມາເກນໃຫ້ອະດີດ ຄືກັບປັດຈຸບັນທຸກປະການ ຫລືໃຫ້ປັດຈຸບັນ
ຄືກັບອະນາຄົດທັງຫມົດ ຍ່ອມເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະເຫັນວ່າມີຫລາຍອັນໃນກົດຫມາຍບູຮານລາວ
ຄົນສະໄຫມນີ້ ຍ່ອມຮັບບໍ່ໄດ້ ຕົວຢ່າງງ່າຍໆ ເຊັ່ນ ເລື່ອງຂ້າທາດ
ເລື່ອງສິດເສຣີພາບ ເຊິ່ງຂັດກັບສິດມະນຸດ ແຕ່ເນື່ອເຮົາເອົາການເວລາ
ຫລື ຍຸກສະໄຫມ ເຂົ້າມາແກ້ໄຂຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ມັນຄົນລະຍຸກສະໄຫມ
ຄວາມຮັບຮູ້ຕໍ່ບັນຫາຕ່າງໆ ແຕກຕ່າງກັນ ການພັດທະນາມີລະດັບ
ແຕກຕ່າງກັນ ຈິ່ງບໍ່ຄວນຖືເປັນເລື່ອງຕໍາຫນິຕິຕຽນ.

ເຮົາຄວນເລືອກເອົາແຕ່ສາຣະສໍາຄັນທີ່ຍັງທັນສະໄຫມຢູ່ ເພາະວ່າ
ມີຫລາຍຢ່າງຫລາຍປະການ ທີ່ບໍ່ຂັ້ນກັບກາລະສະໄຫມ ໃຊ້ໄດ້ທຸກກາລະ
ເຊັ່ນ ຫລັກການພິຈາລະນາຄວາມຕາມກາລະເທສະ ວັດຖຸລາຄາ ແລະ
ໄນຍະຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ.

ໃນທີ່ນີ້ ຂໍຍົກເອົາຫມາກຫົວໃຈຂອງຣັດຖະສາດ ໃນກົດຫມາຍ
ບູຮານອັນຫນຶ່ງ ມາສະເຫນີເພື່ອພິຈາລະນາ ຕີລາຄາເບິ່ງຕາມທັດສະນະ
ອັນສົມເຫດສົມຜົນຂອງຄົນປັດຈຸບັນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

"ອຸກັຕເຖ ສຸຣະມິດສັນຕິ ມັນຕິສຸ ອະກະຕຸພພະລັງ

ປິຍ໌ມຈະ ອັນນະປານັມຫິ ອັຕເຖກິຈເຈຈະປັນດິຕັງ"

ດັ່ງນີ້ ແປເປັນໃຈຄວາມວ່າ : " ຍາມເສີກຕ້ອງການຄົນຫານ ຍາມເປີກສາການ ຕ້ອງການຄົນ ບໍ່ເວົ້າໂລເລ ເວລານີຂອງກິນແຊບ ຕ້ອງການຄົນຮັກຄົນແພງ ຍາມສະແດງວຽກການສໍາຄັນ ຕ້ອງການ ນັກປາດ " ຈາກຄາຖາບົດນີ້ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ນັກການປົກຄອງທີ່ສະຫລາດ ຕ້ອງຮູ້ຈັກໃຊ້ຄົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມກັບວິຊາສະເພາະ ຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນທັມປະຈໍາໃຈ ຖ້າໃຊ້ຜິດຈະຄິດເສຍໃຈ ພາຍຫລັງ ເຂັ້ມເພິ່ນໃຊ້ຫຍິບຜ້າ ຂວານເພິ່ນໃຊ້ຖາກໄມ້ຟັນໄມ້ ສົມນຸດວ່າ ຖ້າຫາກມີຜູ້ໃດ ອຸດຕະຣິ ເອົາເຂັ້ມໄປໃຊ້ຖາກໄມ້ຟັນໄມ້ ແລະ ເອົາຂວານໄປໃຊ້ຫຍິບຜ້າ ຄັກແນ່ ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະສໍາເຫລັດໄດ້ ອັນນັ້ນ ຈະວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງໃຜ ເປັນຄວາມຜິດຂອງຂວານ ຫລື ເຂັ້ມ ຫລືຈະວ່າ ເປັນຄວາມຜິດຂອງຄົນຜູ້ໃຊ້ ສາມັນຍະສໍານິກ ຈະຕັດ ສິນໄດ້ເອງ.

ຫມວກສໍາລັບໃສ່ຫົວ ເກີບສໍາລັບໃສ່ຕີນ ຖ້າຜິດບ່ອນຈະເປັນ ແນວໃດ ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ໃຜໆກໍຄົງຮູ້ ອີກປະການໜຶ່ງ ຖ້າຫມວກ ກັບຫົວ ບໍ່ພໍດີກັນ ຫລື ເກີບກັບຕີນ ໃສ່ກັນບໍ່ໄດ້ ຄວນຈະແປງອັນໃດ ຈະແປງຫມວກໃສ່ຫົວ ຫລື ຈະແປງຫົວໃສ່ຫມວກ, ຈະແປງຕີນໃສ່ເກີບ

ຫລື ຈະແປງເກີບໃສ່ຕີນ ທັງຫມົດທີ່ກ່າວນີ້ ມີສາຣະເນື້ອໃນ ຈາກ
ກົດຫມາຍບູຮານລາວ ຂ້າພະເຈົ້ານຳມາວາດມະໂນພາບ ເພື່ອເປັນ
ອຸທາຫອນໃຫ້ທ່ານຜູ້ຊ່າງຄິດ ໄດ້ຮຳຮອນ ຮອນເອົາເອງ ວ່າພູມວຸທິ
ປັນຍາຂອງບຸບພະຊົນລາວ ຄວນຈະຊົມເຊີຍ ຫລືໄດ້ ປະການໃດ ?

ສຳລິດ ບົວສີສະຫວັດ

ໂຄງການປະຣິວັດ ກົດຫມາຍບູຮານລາວ.

5 / 10 / 1995

ສັງຍສາຍຄໍາ

ສຸວິຣະຖະ ມະຫາອຸປາລິເຖຣະເຈົ້າ ຍົກຍັງອະພິທັມມາ 7 ຄໍາຜີ
ອອກມາເທດສະຫນາປານະສັດທັງຫລາຍແລ ໂສຕຸຊະນະເຈົ້າ
ທັງຫລາຍແລ ໂຍຄາວະຈະຣະເຈົ້າ ອັນຈັກເອົາຕົນຂ້າມນ້ຳອະນຸດ
ຕະມະຫານະຄອນ ຈົ່ງຝັງຄໍາສອນແຫ່ງພະຕະຖາຄະຕະ ອັນມະຫາ
ອຸປາລິເຖຣະເຈົ້າ ກ່າວແຕ່ພາຍຫລັງນີ້ເທົ່ານ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວປະຣາຊິກຝິກຂຸ ພ່າຍຈາກສາດສະຫນາພະພຸດ
ຫະເຈົ້າ ມີ 4 ປະການແລ ຄືວ່າ ເມຖຸນັ້ງທັມນັ້ງປະຣາຊິກ 1
ອະທິນນັ້ງໄຖຍະປະຣາຊິກ 2 ສັນຈິດຈະມະນຸດສະວິຄະຫັງ ປະຣາ
ຊິກ 3 ອຸດຕະຣິມະນຸດສະທັມນັ້ງ ປະຣາຊິກ 4 ແລ. ເມື່ອວ່າ
ເມຖຸນັ້ງທັມນັ້ງປະຣາຊິກນັ້ນ ຄືວ່າຝິກຂຸໄປເສັບເມຖຸນະທໍາໃນຍິງ 3
ປະການ ຄື ຍິງຄົນ 1 ຍິງຜີ 1 ຍິງສັດ 1 ໃນຍິງ 3 ປະການນີ້
ມີນັກຄະ 3 ແຫ່ງ ຄືວ່າ ວັດຈະນັກຄະ ແລະ ບັດສາມັກຄະ
ນຸກຂະນັກຄະແລ ເມື່ອວ່າ ວັດຈະນັກຄະນັ້ນ ໃນຮູກັນແລ ເມື່ອວ່າ
ບັດສາມັກຄະນັ້ນໃນຮູຍຸ່ຽວແລ ເມື່ອວ່າ ນຸກຂະນັກຄະນັ້ນ ໃນຮູ
ປາກແລ ຝິກຂຸກະທໍາອົງຄະຊາດແຫ່ງຕົນ ເຂົ້າໄປໃນນັກຄະ 3
ປະການນີ້ ຄືວ່າ ຫະວານທັງ 3 ແຫ່ງ ຜູ້ຍິງ 3 ປະການນີ້

ແມ່ນມີປະຫມານທີ່ເສັ້ນຜົມ 1 ກໍເປັນເມຖຸນທໍາປະຣາຊິກ
ຂາດຄອງຝິກຂຸເສຍແລ. ຍິງ 3 ປະການນີ້ ບໍ່ວ່າໃຫຍ່ ບໍ່ວ່ານ້ອຍ
ແມ່ນວ່າຈິດເກີດມາຍາມນັ້ນ ອັນມີວັນແດງ ເຫມືອນດັ່ງຕ່ອນຊີ້ນ
ນັ້ນກໍດີ ຄັນວ່າຝິກຂຸໃຫ້ອົງຄະຊາດແຫ່ງຕົນ ເຂົ້າໄປທວານ 3
ປະການແຫ່ງຍິງນ້ອຍນັ້ນ ມາດຕາວ່າທີ່ເສັ້ນຜົມກໍເປັນປະຣາຊິກແລ
ບໍ່ທ່ແຕ່ຜູ້ຍິງແມ່ນຜູ້ຊາຍກໍດີມີມັກຄະ 2 ແຫ່ງ ຄືວ່າ ຮູກັນ ຮູປາກ
2 ອັນນີ້ ຄັນວ່າ ຝິກຂຸກະທໍາໃຫ້ອົງຄະຊາດແຫ່ງຕົນ ເຂົ້າໄປໃນ
ມັກຄະທວານ 2 ແຫ່ງ ຜູ້ຊາຍກໍເປັນເມຖຸນທໍາປະຣາຊິກ ຂາດຄອງ
ຝິກຂຸເສຍແລ. ເມື່ອວ່າ ອະທິນນາປະຣາຊິກນັ້ນ ຄືວ່າຝິກຂຸລັກ
ຂອງທ່ານ ອັນມີເງິນ ແລະ ຄໍາເປັນເຄົ້າ ລັກຂອງອັນໃດກໍດີ
ມີປະຫມານຊິກຄໍາ 1 ກໍດີ ເປັນອະທິນນາປະຣາຊິກແລ ພະພຸດ
ທະເຈົ້າເທດສະຫນາວ່າ ປາທັງວາ ປາທະຣະຫັງວາດັ່ງນີ້ແລ
ຜິວ່າຄະຫະປະນະມີຄໍາທໍບາດ 1 ເປັນເງິນບາດລຽງກໍດີ
ກໍເປັນອະທິນນາປະຣາຊິກຖ້ວນ 2 ຂາດຄອງຝິກຂຸແລ. ເມື່ອວ່າ
ສັນຈິດຈະມະນຸດສະວິຄະຫັງປະຣາຊິກນັ້ນ ຝິກຂຸຂ້າຄົນ ຕັ້ງແຕ່
ພໍຖືພາຄັບພະໃນທ້ອງແມ່ ເປັນນ້ໍາແຫລວທີ່ຕ່ອນນ້ໍາມັນ ອັນຍ້ອຍ
ຢູ່ປາຍຫາງຫວາຍ ອັນຜ່າ 7 ສຽງນັ້ນ ຝິກຂຸໃດຂ້າຄົນ ຄືລູກ
ໃນທ້ອງນັ້ນ ເປັນສັນຈິດຈະປະຣາຊິກຖ້ວນ 3 ຂາດຄອງຝິກຂຸແລ.
ເມື່ອວ່າ ອຸດຕະຣິນະນຸດສະທໍາມະປະຣາຊິກນັ້ນໃດ ຝິກຂຸກໍາວ່າ
ຕົນໄດ້ເຖິງຊານແລ ຄືວ່າໂມກຂະທໍາ 8 ແລ ສະມາທິແລ
ສະມາປັດຕິແລ ມັກຄະ 4 ຜະລະ 4 ແລ ວ່າດັ່ງນັ້ນ

ເປັນອຸດຕະຣິມະນຸດສະທໍາມັງ ປະຣາຊິກຖ້ວນ 4 ຂາດຄອງພິກຂຸ
ຈາກສາດສະຫນາ ມີ 4 ປະການນີ້ແລ. ຄືວ່າໂທດແຫ່ງປະຣາຊິກ
4 ນີ້ ຫົນໂລກຊາວເມືອງວ່າເປັນຂັນຄ່າຄໍ 4 ຮ້ອຍແລ
ມີຍົດພໍ່ຜ້ານກາງໂທດ 8 ຮ້ອຍ ຜູ້ມີຍົດໃຫຍ່ແທ້ໃຫ້ໃສ່ 16 ຮ້ອຍແລ.
ຜິວ່າຂ້ອຍທ່ານ 2 ຮ້ອຍ ຜິວ່າກະຣຸນາກັນໃຫ້ຜ່າຖ້ອງ ເປັນອັນ
ຊອບຄອງສິກຂາບົດແລ.

ຈາກປະຖົມປະຣາຊິກຖ້ວນ 1 ພິກຂຸເສບເມຖຸນະທໍາມີສຸທິນ
ເຖນເສບເມຍເກົ່າ ກໍເປັນອາທິກໍາບໍ່ຄວນເປັນຄອງພິກຂຸ. ທຸຕິຍະ
ປະຣາຊິກຖ້ວນ 2 ນັ້ນ ພິກຂຸລັກ ລັກທໍາອິດເປັນອາທິກໍາແລ.
ຕະຕິຍະປະຣາຊິກ ຖ້ວນ 3 ນັ້ນ ພິກຂຸຂໍ້ຄົນ ສຸຖຸນະເຖນ ກໍເປັນ
ອາທິກໍາແລ. ຈະຕຸດຖະປະຣາຊິກຕົວຖ້ວນ 4 ນັ້ນ ພິກຂຸຢູ່ແທບ
ຫລິ້ງນ້ຳ ມຸດທາກາວອຸດຕະຣິມະນຸດສະທໍາຕົວບໍ່ເຖິງຊານວ່າ
ຕົວເຖິງຊານ ຕົວບໍ່ແກ່ວ່າຕົວແກ່ນັ້ນ ບໍ່ຄວນເປັນພິກຂຸແລ
ເປັນປະຣາຊິກຕົວຖ້ວນ 4 ນັ້ນແລ. ຫົນໂລກໃຫ້ໃສ່ຂັນຄ່າຄໍແລ
ຫົວພັນຫົວຮ້ອຍໃຫ້ໃສ່ 8 ຮ້ອຍ ຂຸນກວານນ້ອຍໃຫຍ່ຫລວງ
ມະຫລັດນາ ຄົນຝູງນີ້ຂັນຄ່າຄໍ 6 ຮ້ອຍ ຫລວງເມືອງ ຫລວງແພງນາ
ຄົນຝູງນີ້ ຂັນຄ່າຄໍ 5 ຮ້ອຍ ຫລວງຄັງງາ 5 ຮ້ອຍ ຊາວບ້ານ
ຊາວເມືອງນັກບຸນຂຸນຄ້າ ຂັນຄ່າຄໍ 4 ຮ້ອຍ ຍິງຂັນຄ່າຄໍ 2 ຮ້ອຍ
ຂ້ອຍຊາຍທ່ານຂັນຄ່າຄໍ ຮ້ອຍ 1 ຂ້ອຍຍິງຂັນຄ່າຄໍ 5 ບາດ
ອັນນີ້ຂັນຄ່າຄໍທັງມວນແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວສັງຄາທິເສດພິກຂຸ 13 ຕົວກ່ອນແລ. ສັນເຈຕະນິກາສຸກກະວິສັດຖິ ພິກຂຸສວ່າງອອກ ຍັງນ້ຳອະສຸຈິຕິນ ເຫມືອນໄສຍະສັກກະເຖນເປັນສຸກກະວິສັດຖິ ສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 1 ກາຍະສັງສັກຄັງ ພິກຂຸລູບບາຍຍັງກາຍະເນື້ອຕົນແຫ່ງຍິງນັ້ນ ຄືວ່າຖະຫນົມອາພອນກໍດີ ບັດນີ້ອຍສ້ອຍສັງວານກໍດີ ກາຍະສັງສັກຄັງສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 2 ແລ. ທຸດຖຸນລາທິວາຈາທິ ພິກຂຸກ່າວຄຳອັນຫົກຫນາເຊິ່ງຜູ້ຍິງມີຕົ້ນວ່າ ອົງຄະຊາດເປັນເລືອດເປັນຫນອງ ຄືວ່າຈາເຖິງກັນເຖິງຫນັ້ນ ເປັນທຸດຖຸນລາທິວາຈາທິສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 3. ອັດຕະກາມະປະຣິຈາຣິຍາ ພິກຂຸກ່າວຍ້ອງຍໍອົງຄະແຫ່ງຜູ້ຍິງ ໃຫ້ເຂົາມັກຕົນດັ່ງນັ້ນ ເປັນອັດຕະກາມະປະຣິຈາຣິຍາ ສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 4. ສັນຈະຣິຕັງ ພິກຂຸເປັນພໍ່ສີ່ ນຳຄຳຜູ້ຊາຍໄປຫາຍິງໃຫ້ຂາເປັນຊູ່ເປັນເມຍກັນ ເປັນສັນຈະຣິຕັງສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 5. ສັນຍາຈິ, ກຸຕິງພິກຂຸໄປເອົາຂວານ ສິ່ວຊິດອມຄົນທັງຫລາຍ ມາສ້າງກຸຕິນັ້ນ ເປັນສັນຍາກຸຕິງ ສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 6 ແລ. ມະຫັນລະກັງ, ພິກຂຸສ້າງວິຫານອັນໃຫຍ່ອັນຂ້າມລ່ວງຍິ່ງ ປະຫມານໃນທີ່ອັນສົງບໍ່ໄດ້ສຳເພາະ ອັນເປັນກັບດ້ວຍ ອຸບປັດທະຣົບອົນຕາຍອັນຫນຶ່ງບໍ່ມີ ປະຫມານບໍ່ພໍກຽນວຽນໄດ້ນັ້ນ ເປັນມະຫັນລະກັງ ສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 7. ທຸດໂຖ ພິກຂຸກ່າວຫາພິກຂຸ ອັນເປັນປະຣາຊິກ ອັນຫາເຄົ້າຫາມູນບໍ່ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທຸດໂຖ ສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 8. ອະໂຫ, ພິກຂຸເອົາອັນອື່ນ ມາເປັນເລດເຫມືອນດັ່ງພິກຂຸສັບພັກຄືທັງຫລາຍ ກ່າວໃຫ້ເຈົ້າຕິສສະເຖນ

ພິກຂຸສັບພັກຄືນັ້ນ ລົງມາຈາກດອຍຄິດສະກູດເຫັນແພະເຊິງກັນ
ຈິ່ງເອົາມາເປັນເລດວ່າ ແພະຕົວຜູ້ນັ້ນເປັນເຈົ້າຕິດສະເຖນ ແພະຕົວ
ແມ່ນັ້ນເປັນພິກຂຸນີແລ້ວ ວ່າເຈົ້າຕິດສະເຖນເສບເມຖຸນະທໍາ ກັບ
ພິກຂຸນີນັ້ນ ເປັນອະໂຖ-ສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 9 ແລ. ເພທາຍະ
ພິກຂຸມ້າງສົງເຫມືອນດັ່ງເຫວະທັດມ້າງສົງນັ້ນ ເປັນສັງຄະເພ
ທາຍະສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 10. ຕັດເສສັງຄະເພໂທພິກຂຸກັບຕາມ
ຄືວ່າພິກຂຸອັນມ້າງສົງເຫມືອນດັ່ງສັງຄະເພໂທ ເປັນສັງຄາທິເສດ
ຖ້ວນ 11. ພິກຂຸ-ມາອະວະຈຸຕຖະ ພິກຂຸສອນຍາກຄືວ່າ ອຸບປັດຊາ
ກ່າວສັງສອນ ດ້ວຍຄວນແກ່ສິກຂາບົດພະເຈົ້າຕັ້ງໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ຖືເອົາ
ເຫມືອນສັນນະເຖຣະເຈົ້າ ພິກຂຸທັງຫລາຍສອນບໍ່ຝັງ ເປັນອະວະ
ຈຸຕຖະ ສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 12. ພິກຂຸປະເນ-ກຸລະທຸດສະໂກ
ພິກຂຸປູກຫມາກໄມ້ທັງຫລາຍ ແລ້ວທໍາລ່າຍແກ່ກະກຸນນັ້ນ ເປັນ
ກຸລະທຸດສະໂກສັງຄາທິເສດຖ້ວນ 13. ສັງຄາທິເສດ 13 ຕົວນີ້
ຜິວ່າຂຸນພິຈາລະນາຕາມຫົນໂລກໃຫ້ໃສ່ 2 ຮ້ອຍນັ້ນເທິນຊອບແລ.
ເຈົ້າຂຸນພິຈາລະນາໃຫ້ຫລິງດູບຸກຄະລະຜູ້ບໍ່ຫຍາບຊ້າ ກ້າແຂງນັ້ນ
ຫາກອ່ອນໂຍມຈັກຕັ້ງຢູ່ໃນຄໍາສອນແທ້ໂທດ ແຫ່ງບຸກຄະລະຜູ້ນັ້ນ
ກໍເປົາ ໃຫ້ໃສ່ 3 ບາດແກ່ມັນຊອບຄອງແລ ເປັນດັ່ງພິກຂຸ ແລະ
ສາມເນນ ອັນໄດ້ກະທໍາຜິດເມື່ອພາຍລຸນແລ ຕັ້ງຢູ່ໃນຄອງສິກຂາບົດ
ພະພຸດທະເຈົ້າຍັງໃຫ້ອະນຸຍາດແລ ຈາກຫ້ອງສັງຄາແລ້ວເທົ່ານີ້ແລ.
ອາບັດອານິຍັດມີ 2 ຕົວນັ້ນມາເປັນຖຸລະໄຈ ປະຣາຊິກກໍເປັນ
ຖຸລະໄຈສັງຄາກໍເປັນແລ.

ອາບັດນິດສັກຄີ ມີ 30 ຫົນໂລກ ໃຫ້ໃສ່ຂັນແປງຮ້ອຍຫນຶ່ງ
ກໍຊອບແລ ອາບັດປາຈິດຕີນີ້ 92 ຕົວ ຫົນໂລກໃຫ້ໃສ່ 5 ບາດ ກໍ
ຊອບແລ. ອາບັດປະຕິເທດສະນີ 4 ຫົນໂລກໃຫ້ໃສ່ຂັນສົມມາ 2
ບາດແລ. ອາບັດເສກຂີຍາວັດ 75 ຕົວ ຫົນໂລກໃຫ້ໃສ່ຂັນສົມມາ
ດອກໄມ້ເຜິ້ງທຽນ ເຜິ້ງສັຽວສະຫລິງຫນຶ່ງ ກໍຊອບຄອງສິກຂາ
ບົດແລ. ສິນຝິກຂຸເຈົ້າທັງຫລາຍ ມີເກົ້າພັນໂກດປາຍແປດຮ້ອຍໂກດ
ຫນຶ່ງປາຍສີ່ລ້ານສາມພັນຫົກຕົວແລ. ອາບັດຝິກຂຸເຈົ້າທັງຫລາຍນີ້
7 ຕົວແລ. ປະຣາຊິກ ສັງຄາທິເສດ ອະນິຍັດນິດສັກຄີປາຈິດຕີ
ປາຕິເທດສະນີເສກຂີຍະວັດທັງຫລາຍ ຕະຫມວນເອົາມາມີ 7 ຕົວແລ.

ຈັກກ່າວ ສັງຄາທິເສດ 13 ຕົວ ຝິກຂຸໃດຕ້ອງນັ້ນ ຄວນໃສ່
ຫັນດະກຳ ຄືວ່າ ໃຫ້ຂັບຫນີແລ້ວ ຈິ່ງສຳແດງເອົາພາຍລຸນ ກໍຍັງຄວນ
ໄດ້ແລ. ຫົນໂລກໃຫ້ໃສ່ຂັນໄຫມ ຫົວພັນຫົວຮ້ອຍແລ ຂຸນກວານ
ນ້ອຍໃຫຍ່ ໃຫ້ໃສ່ 3 ຮ້ອຍແລ. ຫລວງມະຫລັດໃຫ້ໃສ່ 3 ຮ້ອຍ
ຫລວງເມືອງ ຫລວງແພງນາໃສ່ 2 ຮ້ອຍ 2 ບາດ ຫລວງຄັງງາ
2 ຮ້ອຍ 2 ບາດ ນັກບຸນຂຸນຄ້າໃສ່ 2 ຮ້ອຍ ຍິງໃສ່ຮ້ອຍຫນຶ່ງ
ຊາຍທ່ານໃສ່ 5 ບາດ ຍິງທ່ານໃສ່ 10 ສະຫລິງ ຊອບຄອງ
ສິກຂາບົດແລ ອັນນີ້ຈາກຫ້ອງສັງຄາ 13 ຕົວໆໃດ ກໍດັ່ງດຽວກັນແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວອາບັດກ່ອນແລ. ອາບັດນິດສັກຄີ 30 ອາບັດ
ປາຈິດຕີ 92 ຕົວ ປະສົມເຂົ້າກັນເປັນ 122 ຕົວ ຝິກຂຸຕົນໃດຕ້ອງອາບັດ
122 ຕົວນີ້ ຄວນສັ່ງສອນແລ ຫົນໂລກໃຫ້ໃສ່ຂັນຕູ່ກໍດີ ຂັນຕີກໍດີແລ
ຫົວພັນ ຫົວຮ້ອຍໃຫ້ໃສ່ 2 ຮ້ອຍ ຂຸນກວານໃຫຍ່ ນ້ອຍ 5 ບາດ

ຊາວບ້ານ ຊາວເມືອງ ນັກບຸນຂຸນຄ້າ ໃຫ້ໃສ່ 5 ບາດ ຊາຍທ່ານໃສ່
5 ສະຫລິງ ຍິງທ່ານໃສ່ 2 ສະຫລິງເຜື້ອງແລ. ຍິງຊາວເມືອງໃສ່
10 ສະຫລິງ ອາບັດປາຕິເທດສະນີ 75 ຕົວ ອາບັດເສກຂີຍະວັດ
57 ຕົວ ຕະຫມວນເຂົ້າກັນນີ 132 ຕົວ ຕະຫມວນເຂົ້າກັນເປັນ 2
ຕົວ ຝິກຂຸໃດຕ້ອງອາບັດ 2 ຕົວນີ້ ຄວນສັ່ງສອນ ໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ໃນ
ຄອງສະຣະນາຄົມເທິນ. ຫົນໂລກໃສ່ຂັນສົມມາ ຫົວພັນ ຫົວຮ້ອຍ
ໃສ່ຮ້ອຍຫນຶ່ງ ຂຸນກວານໃຫຍ່ນ້ອຍ ໃສ່ 5 ບາດ ຊາວເມືອງ
ນັກບຸນຂຸນຄ້າໃສ່ 10 ສະຫລິງ ຍິງຊາວເມືອງໃສ່ 5 ສະຫລິງ
ຊາຍທ່ານໃສ່ 2 ສະຫລິງ ຍິງທ່ານໃສ່ສະຫລິງແລ.

ບັດນີ້ຈັກຈາກ້ອງສົມມາກ່ອນແລ ຊອບຄອງສິກຂາບົດນີ້ດັ່ງນີ້:
ພະພຸດທະເຈົ້າ ຫາກເທດສະຫນາໄວ້ ຢ່າສົງກາເທິນ. ກາຍະກໍາ 3
ວະຈິກໍາ 4 ມະໂນກໍາ 3 ແລ. ກາຍະກໍາ 3 ນັ້ນ ທ້າວພະຍາເວົ້າກັນຢູ່
ຕົວຢ່າງກາຍບໍ່ຂໍ້ທາງຫນຶ່ງ ຄູບາອາຈານເວົ້າກັນຢູ່ຕົວຢ່າງກາຍ
ບໍ່ຂໍ້ທາງຫນຶ່ງ, ກາຍເມຍທ່ານບໍ່ຂໍ້ທາງຫນຶ່ງ ອັນຫນຶ່ງ ຂຶ້ນຄອບ
ພໍ່ບ້ານນັ່ງກາຍອານາເຂດຫນຶ່ງ, ຂຶ້ນຄອບພໍ່ວັດນັ່ງກາຍອານາເຂດ
ຫນຶ່ງ, ອັນຫນຶ່ງ ບົດຫມາກໄມ້ ສົ້ມຫວານຂອງວັດ ຂອງບ້ານບໍ່ຄອບ
ເຈົ້າຂອງ ໂທດຝູງນີ້ຖືກທຸກກົດແລ. ສັງຄາຫົນໂລກ ໃຫ້ໃສ່ 10
ສະຫລິງເທິນ. ວະຈິກໍານັ້ນ ຜູ້ໃດໄດ້ດໍາພໍ່ ດໍາແມ່ເຖົ້າ ແມ່ນ້ອາວ
ຊາວເຊື້ອກໍດີ ດໍາຄູບາອາຈານກໍດີ ໂຄດວົງສາທີ່ເຜິ້ງທີ່ອາໄສກໍດີ
ໂທດຝູງນີ້ຈະຖືກວະຈິກໍາແລ. ຫົນໂລກວ່າເປັນສັງຄາແລ
ຂັນໄຫມແລ. ມະໂນທໍາ 3 ນັ້ນ ໃຜໄດ້ປະຫມາດພໍ່ແມ່ ຄູບາອາຈານ

ນ້ຳອາວຸຊາວເຊື້ອກໍດີ ໄດ້ປະຫມາດລູກທ່ານເມຍທ່ານນັ້ນ ກໍດີ
ໄດ້ປະຫມາດໂຄດຕະວົງສາທີ່ເພິ່ງອາໄສກໍດີ ຝູງນີ້ຖືກສັງຄາທິເສດ
ຫົນໂລກໃສ່ຂັນໄຫມ 2 ຮ້ອຍ 2 ບາດ ຊອບຄອງສິກຂາບົດແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຮິດສະຫຍາ ທ້າວພະຍາມະຫາກະສັດແລ
ເສນາອາມາດຣາຊະມູນຕິຝູງນີ້ ຖືກຖຸນລະໄຈແລ ລູກເຂີຍ
ກ່າວຮິດສະຫຍາພໍ່ເມຍ ຖືກປາຕິເທດສະນີ ລູກເຂົ້າຫລານເຂີຍ
ກ່າວຮິດສະຫຍາເຈົ້າໂຄດເຈົ້າວົງ ຖືກທຸກກົດແລ ເຈົ້າໂຄດເຈົ້າວົງ
ຮິດສະຫຍາລູກເຂົ້າລູກເຂີຍ ຖືກສັງຄາ ພໍ່ເມຍກ່າວຮິດສະຫຍາ
ລູກເຂົ້າຫລານເຂີຍ ຖືກປາຈິດຕິແລ ແມ່ກ່າວຮິດສະຫຍາລູກເຕົ້າ
ເຫງົ້າເຂີຍ ຖືກຂັ້ນປາຕິເທດສະນີແລ ນ້ອງເຂີຍກ່າວຮິດສະຫຍາ
ພີ່ເມຍ ຜູ້ຊາຍໃສ່ຂັນ 2 ບາດ ນ້ອງເຂີຍກ່າວຮິດສະຫຍາພີ່ເມຍ
ຜູ້ຍິງໃສ່ໂທດບາດຫນຶ່ງ ໃຜກ່າວຮິດສະຫຍາຫົວຄູສັງຄະຣາດ
ຖືກໂທດທຽນເຫລັ້ມພັນ ນ້ຳມັນຫນຶ່ນ ກ່າວໂທດສົມເດັດສັງຄະ
ຣາຊາພະພີ່ນ້ອງ ໂທດທຽນເຫລັ້ມຮ້ອຍ ກ່າວປະຫມາດຈົວເນນ
ໂທດທຽນເຫລັ້ມບາດແລ ຫົວສົມເດັດພະພີ່ນ້ອງ ມົນຫົນເສັ້ນກະດີ
7 ຫ້ອງ ເສົາກະດີທ່ານຫນ້າຕ້າງ 5 ກໍາ ດວດ 7 ສອກ ພື້ນ 2
ສອກ ຈິ່ງສົມຄວນເປັນວັດຫົວເຈົ້າຊາສົມເດັດພະພີ່ນ້ອງແລ
ພະພຸດທະເຈົ້າອະນຸຍາໂຕຫາກໃຫ້ອະນຸຍາດແກ່ພິກຂຸທັງຫລາຍແລ.
ປະຣາຊິກມີຄ່າ 4 ຮ້ອຍ ສັງຄາມີຄ່າ 2 ຮ້ອຍ 2 ບາດ ອະນິຍັດ
ມີຄ່າຮ້ອຍ 4 ບາດ ອາບັດອະນິຍັດນັ້ນ ຮູ້ເກີດເປັນຖຸນລະໄຈປະຣາ
ຊິກ ຖຸນລະໄຈສັງຄາກໍເປັນແລ. ປາຈິດຕິມີຄ່າຮ້ອຍຫນຶ່ງ

ປາຕິເທດສະນິມິຄ່າຖ່ອງ 5 ບາດ ທຸກກົດນິຄ່າ 2 ບາດ ທຸບພາສິດ
ນິຄ່າບາດຫນຶ່ງ.

ຈັກຈາອຸບປະຈານ ແກ່ບຸກຄະລະຜູ້ເປັນໃຫຍ່ກວ່າທ່ານ ຄືວ່າ
ເປັນພໍ່ບ້ານລຳເມືອງ ໃຫ້ສິ່ງຊອມຮັກສາອຸບປະຈານນາ ອຸບປະຈານ
ບ້ານ ອຸບປະຈານເຮືອນ ຢອງວ່າມີຂ້າລັກຄະ ໂມຍໂຊຍສິກ ຜູ້ຮ້າຍ
ເຂົ້າມາລັກງົວຄວາຍ ຂ້າຄົນກໍດີ ເຂົ້າມາລັກໄມ້ຄົກ ກົກເຮືອ ບໍ່ເກືອ
ແລະ ຕົ້ນເຜິ້ງ ໂທດຝູງນີ້ຖືກຂັ້ນທຸກກົດແລ. ອັນຫນຶ່ງງົວລາກຫວາຍ
ຄວາຍລາກຄ່າວ ບ່າວລາກສາວ ຂ້າຫນີເຈົ້າບ່າວຫນີນາຍກໍດີ
ເຂົ້າໄດ້ເຂົ້າມາລັກ ເມື່ອນອນຫລອນເມື່ອຫລັບກໍດີ ອັນຫນຶ່ງຄືວ່າ
ຊ້າງຕາຍ ຂະຫນາຍຫລ່ອນກໍດີ ເຂົ້າໄດ້ເຂົ້າມາລ່ວງລັດຕັດແດນ
ໃຫ້ພໍ່ບ້ານຕວດຕາດູແລ ໃຫ້ຄິດຫາຮິດ ຂິດຫາຄອງ ຕອງຫາໂທດ
ໂທດຝູງນີ້ຖືກຂັ້ນສັງຄາແລ. ອັນຫນຶ່ງຄືວ່າ ງົວຄວາຍກິນອ້ອຍ
ເດັກນ້ອຍຕີກັນຜິດ 3 ທີ່ໃຫ້ດ່າ ຜິດ 3 ທ່າໃຫ້ພໍ່ແມ່ສັ່ງສອນ
ຢອງວ່ານ້ຳລອດຝາຍ ຄວາຍລອດຄອກ ລູກບໍ່ເອົາຄຳບອກຄຳສອນ
ພໍ່ແມ່ ໃຫ້ເຖົ້າແກ່ພິຈາລະນາ ໂທດຝູງນີ້ຖືກຖຸນລະໄຈແລ.

ອັນຫນຶ່ງ ຄືວ່າຊັບໃນດິນສິນໃນນ້ຳ ອຸບປະຈານໄຮ່ 10 ວາ
ອຸບປະຈານນາ 15 ວາ ອຸບປະຈານບ້ານ 30 ວາ ອຸບປະຈານວັດ
ຕະຖາຄິດ ໃນເຂດຂົງຂັນທະສິນາ ສາລາເພິ່ນຄ້າຂາຍ ປາຍດ່ານ
ຝ່າຍນີ້ ຖະຫນີສວນ ກວນສ້າງໃນອຸບປະຈານ ນາຍບ້ານທີ່ນັ້ນທັງມວນ
ແລ ໂທດຝູງນີ້ຖືກຂັ້ນສັງຄາທິເສດ ບຸກຄະລະຜູ້ມີປະຫຍາພິຈາລະນາ
ຍັງຄຳຝູງນີ້ ໃຫ້ຖືໃຫ້ສຽນປາ ຢ່າເຫັນແກ່ຄ່າຈ້າງຮາງວັນ ຢ່າເຫັນ

ແກ່ລູກແກ່ເມຍ ພໍ່ ແລະ ແມ່ເທີ້ນ. ໃຫ້ພິຈາລະນາຕາມຄໍາສອນ
ແຫ່ງພະພຸດທະເຈົ້າເທດສະຫນາໄວ້ນີ້ເທີ້ນ ຄັນຫາກໃຜບໍ່ຝັງຄໍາສອນ
ພະພຸດທະເຈົ້າທັງຫລາຍຝູງນີ້ ຈັກຖືກປະຣາຊິກຖ້ວນ 2 ເອົາຕົວ
ໄປເຜົາເສຍໃນນະຣົກພຸ້ນບໍ່ສົງໄສຊະແລ ຢ່າສົງກາເທີ້ນ ຜິດທີ່
ຮ້ອຍບາດ ຜິດປາກຮ້ອຍເບ້ຍ ຂອງເສຍໃຫ້ໃຊ້ທໍ່ຂອງໄດ້ ໃຫ້ທໍາຂວັນ
ຕ່າງຫາກ ໂທດຕ່າງຫາກ ໂທດໃຫ້ເຖົ້າແກ່ສູ່ຂວັນນັ້ນ ຂອງມີເທົ່າໃດ
ໃຫ້ສູ່ຂວັນເທົ່ານັ້ນເທີ້ນ. ບົດຝູງກ່າວແລ້ວ ແຕ່ພາຍຫລັງນັ້ນ
ອອກມາແຕ່ມັດຊິມະນິກາຍພຸ້ນແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຂຸນພິຈາລະນາຖ້ອຍຄໍາ ບໍ່ຊອບເຜິງມ້າງເສຍ
ມີ 6 ປະການ ຕັດດ້ວຍອໍານາດອາດຍາ ແຫ່ງຕົນອັນຕັດດ້ວຍ
ບຽດບຽນເອົາຂອງທ່ານ ອັນຫນຶ່ງໄຕ່ຄວາມເມື່ອກາງຄືນ
ອັນຫນຶ່ງຕົວຫາກໄຕ່ເຫັນແລຫັບປະຕູເສຍແລ ຕັດອັນໄດ້ໄຕ່ຄໍາ
ບໍ່ຕາມໂສພາບ ອັນ 1, ແມ່ຍິງຕັດຄວາມອັນ 1 ແລ ຄວາມ
ທັງຫລາຍຝູງນີ້ ບໍ່ຊອບໃຫ້ມ້າງຈິ່ງຄວນຜິດຕັດໃຫມ່ເທີ້ນ ຈິ່ງ
ຊອບແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວປະຣາຊິກກ່ອນແລ ຜິວ່າປະຣາຊິກແຫ່ງ
ທ່າວພະຍາ ເສນາອາມາດຣາຊະມຸນຕິເສດຖີແລ ຫວຍຄ້າຫນຶ່ງຮ້ອຍ
ນ້ອຍໃຫຍ່ທັງຫລາຍ ຈັກກະຢາຍຄາຖາວ່າກາຍະມິດສະກັງ ພຸມມະ
ຊີວິຕັງ ໂຈຣັດທະນັງ ເມຖຸນັງ ຫັມມັງກິດຈັງ ອະຣິດຕະກັງ
ໂຍທານິຣິຍັງ ຍຸດທະກາປາຣາຊິກັງ ໂຍຫະນະຄະຣະຄຸຣຸກິດຈັງ
ນະຄະຣະຄັນຕະວາ, ປະຣາຊິກທັງ 9 ແລ. ກາຍະມິດສະກັງ

ກ່າວຕ້ານຈາຣະຈາດອມທ່ານຝູງອີ່ນ ຜິດທ່ານອງໂທດຝູງນີ້ ຖືກ
 ປະຣາຊິກຖ້ວນ 1 ຊາຍ 4 ຕໍ່າລຶງ ຍິງ 2 ຕໍ່າລຶງ ພຸມມະຊີວິຕັງ
 ບຸກຄະລະຜູ້ໃດ ກະທໍາໃຫ້ເສຍຊີວິດພະກະສັດ ໂທດຝູງນີ້ຖືກປະຣາ
 ຊິກຖ້ວນ 2 ຊາຍ 6 ຕໍ່າລຶງ ຍິງ 3 ຕໍ່າລຶງ ໂຈຣັດຫະມັງ ບຸກຄະລະ
 ຜູ້ໃດໄດ້ລັກເອົາເຂົ້າຂອງທ່ານນັ້ນ ໂທດຝູງນີ້ຖືກຖ້ວນ 3 ຊາຍ
 8 ຕໍ່າລຶງ ຍິງ 4 ຕໍ່າລຶງ ເມຖຸນັງຫັມມັງ ບຸກຄະລະຜູ້ໃດໄປເສບສົມ
 ເມຍທ່ານນັ້ນ ໂທດຝູງນີ້ຖືກປະຣາຊິກຖ້ວນ 4 ຊາຍ 10 ຕໍ່າລຶງ
 ຍິງ 5 ຕໍ່າລຶງ ກິຈັງ ອະຣິຕຕະກັງ ບຸກຄະລະມະຫາເສນາໄປ
 ຊຸມນຸມ ຄວາມມີບໍ່ເວົ້າ ເມື່ອພາຍລຸນຈິງຣິດສະຫຍາຕິຕຽນທ່ານ
 ໂທດຝູງນີ້ຖືກປະຣາຊິກຖ້ວນ 5 ຊາຍ 12 ຕໍ່າລຶງ ຍິງ 6 ຕໍ່າລຶງ
 ໂຍທານິຣິຍັງ ບຸກຄະລະມະຫາເສນາພາຣິພິນມະຫິນລະ ໂຍທາ
 ໄປລີ້ຢູ່ປ່າ ໂທດຝູງນີ້ຖືກປະຣາຊິກຖ້ວນ 6 ຊາຍ 14 ຕໍ່າລຶງ ຍິງ 7
 ຕໍ່າລຶງ ຍຸດຫະທາປາຣາຊິກັງ ບຸກຄະນະຜູ້ໄປຮົບເສີກຢູ່ແລ
 ພາບ່າວຫນີຈາກເຈົ້າ ໂທດຝູງນີ້ຖືກປະຣາຊິກ 7 ຊາຍ 16 ຕໍ່າລຶງ
 ຍິງ 8 ຕໍ່າລຶງ ໂຍຫະນະຕະຣັງ ບຸກຄະລະມະຫາເສນາ ພາບ່າວຄິດ
 ຈາກເມືອງໂຕໄປເຂົ້າເມືອງອື່ນ ໂທດຝູງນີ້ຖືກປະຣາຊິກຖ້ວນ 8
 ຊາຍ 18 ຕໍ່າລຶງ ຍິງ 9 ຕໍ່າລຶງ ຄຸຣຸກິຈັງນະຄະຣະຄັນຕະວາ
 ບຸກຄະລະ ອັນເປັນມະຫາເສນາ ອັນຮູ້ຂີຍາອາການບ້ານເມືອງຮ້າຍດີ
 ບໍ່ໄປຊຸມນຸມ ໂທດຝູງນີ້ຖືກປະຣາຊິກຖ້ວນ 9 ຊາຍຊັ່ງ 1 ຍິງ 10
 ຕໍ່າລຶງແລ. ຫົວຄູສັງຄະຣາດ ສູ່ເມຍເສນາອາມາດ ໂທດພໍ່
 ຊາຍຖືກປະຣາຊິກຖ້ວນ 9 ຍິງຖືກຕົວ ຖ້ວນ 4 ຫົວຊາພະພີ

ນ້ອງສູ່ເມຍຂຸນນາງ ໂທດພໍ່ຊາຍ ຖືກປະຣາຊິກຕົວຖ້ວນ 4
 ຍິງຕົວຖ້ວນ 1 ແລ ຂຸນນາງສູ່ເມຍໄພ່ນ້ອຍ ໂທດພໍ່ຊາຍຖືກປະຣາ
 ຊິກຕົວຖ້ວນ 8 ຍິງຖືກຕົວຖ້ວນ 1 ໄພ່ນ້ອຍສູ່ເມຍຂຸນນາງ ໂທດພໍ່
 ຊາຍຖືກປະຣາຊິກຕົວຖ້ວນ 4 ຍິງຖືກຕົວຖ້ວນ 1 ໄພ່ນ້ອຍສູ່ເມຍ
 ພະຍາເຈົ້າເມືອງຕີນາງນັກສະຫນົມ ໂທດພໍ່ຊາຍຖືກປະຣາຊິກຖ້ວນ 9
 ຍິງຖືກຕົວຖ້ວນ 4 ຕີ ພໍ່ຊາຍ 500 ຕີ ແມ່ຍິງ 150 ເຂົ້າຄຸກ 3
 ເດືອນຈິ່ງໃຫ້ອອກເປັນຂ້ອຍຫຍ້າຊ້າງມ້າ 3 ຢີຈິ່ງຫມົດແລ.
 ໄພ່ນ້ອຍສູ່ເມຍກັນ ຜົວຫມີໄປເອົາການຫລິ້ນຊູ່ທາງຫລັງ ໂທດຊາຍ
 122 ບາດ ຍິງ 6 ຕໍາລິງແລ ຜົວໄປທຸຣະຄ້າຂາຍ ຊາຍຊູ່ເອົາ 8
 ຕໍາລິງ ຍິງ 4 ຕໍາລິງ ຄັນວ່າຜົວຢູ່ບ້ານຫລິ້ນຊູ່ ໃຫ້ເອົາໂທດຊາຍ
 62 ບາດ ຍິງ 3 ຕໍາລິງແລ ລູກເຂີຍສູ່ແມ່ເມຍບໍ່ມີຜົວ ໂທດຊາຍ 3
 ບາດ ຍິງຕໍາລິງ 1 ໃຫ້ເຖົ້າແກ່ກິນບາດ 1 ໃຫ້ເຈົ້າໂຄດບາດຫນຶ່ງ
 ຄາຣະວະຫລັກຄໍາ 3 ບາດ ຈິ່ງຫມົດໂທດແລ. ຜີເຂີຍສູ່ນ້ອງເມຍ
 ບໍ່ມີຜົວ ໂທດຊາຍ 3 ບາດ ຍິງ 3 ບາດ ເຖົ້າແກ່ກິນ 2 ບາດ
 ສົມມາແມ່ 2 ບາດ ສົມມາພໍ່ບາດ 1 ເຈົ້າໂຄດຄວາຍຕົວ 1
 ຈິ່ງຫມົດໂທດແລ. ຜີເຂີຍສູ່ນ້ອງເມຍ ມີຜົວ ເອົາໂທດຊາຍຖືກປະຣາ
 ຊິກ 4 ຍິງຖືກສັງຄາ. ນ້ອງເຂີຍສູ່ຜີເມຍບໍ່ມີຜົວ ໂທດຊາຍຮ້ອຍ 1
 ຍິງຮ້ອຍ 1 ປາຍບາດ ທັງຍິງທັງຊາຍຮ້ອຍປາຍບາດ ເຖົ້າແກ່
 ກິນບາດ 1 ສົມມາແມ່ 2 ບາດ ສົມມາພໍ່ 2 ບາດ ຈິ່ງຫມົດໂທດແລ.
 ນ້ອງເຂີຍສູ່ຜີເມຍມີຜົວ ໂທດຊາຍຖືກປະຣາຊິກ 2 ຍິງປະຣາຊິກຖ້ວນ
 1 ພໍ່ຫລິ້ນລູກສາວບໍ່ມີຜົວ ໂທດພໍ່ຖືກສັງຄາ ຍິງຖືກທຸກກົດ ໃຫ້

ເຖົ້າແກ່ກິນ 5 ບາດ ຄາຣະວະຫລັກຄໍາ 5 ບາດ ໃຫ້ແມ່ 3 ບາດ
 ໃຫ້ເຈົ້າໂຄດ 2 ບາດ ຈິ່ງຫມົດໂທດແລ. ພໍ່ສູ່ລູກສາວມີຜົວ ໂທດຊາຍ
 ປະຣາຊິກ 8 ຍິງ ປະຣາຊິກ 1 ແລ ພີອ້າຍສູ່ນ້ອງສາວບໍ່ມີຜົວ
 ໂທດຊາຍຖືກປາຈິດຕີ ຍິງຖືກຖຸນລະໄຈແລ ໃຫ້ເຖົ້າແກ່ກິນບາດ 1
 ໃຫ້ເຈົ້າໂຄດບາດ 1 ຄາຣະວະຫລັກຄໍາ ຕໍ່າລິງ 1 ເຜິ້ງພັນ 1
 ຈິ່ງຫມົດໂທດແລ. ພີອ້າຍສູ່ນ້ອງສາວມີຜົວ ໂທດຊາຍຖືກສັງຄາ
 ຍິງຖືກປາຈິດຕີ ເຖົ້າແກ່ກິນບາດ 1 ເຈົ້າໂຄດ 2 ບາດ ຄາຣະວະ
 ຫລັກຄໍາ 5 ບາດ ຈິ່ງຫມົດໂທດແລ. ລູກຊາຍໄດ້ 15 ປີ ຢ່າໃຫ້ນອນ
 ນໍາເອື້ອຍບໍ່ຄວນ ລູກຍິງໄດ້ 15 ປີ ບໍ່ໃຫ້ນອນຄອມພໍ່ ແລະ ອ້າຍ
 ບໍ່ຄວນແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຍິງ 12 ຈໍາພວກກ່ອນແລ. ພຸດທະລັກຂີຕາ,
 ທໍາມະລັກຂີຕາ ສັງຄະຣັກຂີຕາ ສາມເນຣຣັກຂີຕາ ປິຕຸຣັກຂີຕາ
 ພາຕະຣັກຂີຕາ ພະຄິນິຣັກຂີຕາ ໂຄດຕະຣັກຂີຕາ ສະຫະທໍາມິກະຣັກ
 ຂີຕາຕັ້ງນີ້ແລ ພຸດທະຣັກຂີຕານັ້ນ ຍິງຜູ້ 1 ເປັນຂ້ອຍພະພຸທະເຈົ້າແລ.
 ທໍາມະຣັກຂີຕານັ້ນ ຍິງຜູ້ 1 ເປັນຂ້ອຍພະທໍາແລ ສັງຄະຣັກຂີຕາ
 ຍິງຜູ້ 1 ເປັນຂ້ອຍພະສົງແລ ສາມເນຣະຣັກຂີຕາ ຍິງຜູ້ 1
 ເປັນຂ້ອຍເຈົ້າສາມເນນ ມາຕາຣັກຂີຕາ ຍິງຜູ້ 1 ແມ່ຣັກສາ
 ປິຕຸຣັກຂີຕາ ພໍ່ຣັກສາ ພາຕະຣັກຂີຕາ ຍິງຜູ້ 1 ພີ່ຊາຍຣັກສາ
 ພະຄິນິຣັກຂີຕາ ຍິງຜູ້ 1 ພີ່ຍິງຣັກສາ ໂຄດຕະຣັກຂີຕາ ຍິງຜູ້ 1
 ພໍ່ແມ່ຕາຍ ອ້າຍນ້ອງຕາຍຫມົດ ໂຄດວົງຣັກສາແລ ພໍ່ແມ່ບໍ່ມີຢູ່ນໍາ
 ບ້ານເມືອງສະຫາຍແລ ໃນຍິງ 9 ຄົນນັ້ນ ຢ່ອງວ່າມີຊາຍມາສູ່ຣັກມັກ

ເອົາມາເປັນຄອງເຮືອນ ມີໃຫ້ຄວນແຕ່ງຕາມຮີດເຫີນ ຍິງຜູ້ 1
ຢອງວ່າມີຊາຍຜູ້ໃດມາສູ່ຮັກມັກເປັນຄອງເຮືອນ ມີເຫລົ້າ 2 ໄຫ
ໄກ່ 2 ຕົວ ເງິນຮ້ອຍເທົ່ານັ້ນແລ ຍິງສາວ 10 ຄົນນີ້ ຢອງວ່າມີ
ຊາຍມາສູ່ເອົາເປັນເມຍຄອງເຮືອນບໍ່ແຕ່ງ ຢູ່ບໍ່ນາມເທົ່າໃດ
ເມຍມັນກະທຳມິດສາຈານບໍ່ຂັ້ນຜູ້ຊາຍຊຸ້ມັນ ໃຫ້ໃສ່ໂທດ 2 ຮ້ອຍ 2
ບາດ ຍິງໃສ່ຮ້ອຍປາຍບາດ ອ້າຍເຈົ້າຜົວໃສ່ໂທດ 4 ຮ້ອຍ 2 ບາດ
ຊອບຄອງແລ ເຫດວ່າສັນຫະວາສີນີ້ນັ້ນຂາດເສຍແລ້ວ ຈິ່ງໂທດ
ເພື່ອອັນແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວເມຍ 12 ຈຳພວກກ່ອນແລ. ເມຍຈຳພວກ 1
ຜົວກ່າວເມຍໂອມ ເມຍຈຳພວກ 2 ທ້າວພະຍາປັນໃຫ້ເປັນເມຍ
ເມຍຈຳພວກ 3 ໄດ້ໄຖ່ເອົາມາເປັນເມຍ ເມຍຈຳພວກ 4
ເຂົ້າສູ່ກັນມີລູກ ຕົວໄປປົວກຳເອົາມາເປັນເມຍ ເມຍຈຳພວກ 5
ຕົວໄປໂອມເອົາເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ ຕົວໄປຊູເອົາເປັນເມຍ ເມຍຈຳພວກ 6
ແຕກເສີກໄປສູ່ຂວັນເອົາກາງປ່າເອົາເປັນເມຍ ເມຍຈຳພວກ 7
ສາວມາສູ່ໂຕ ໂຕຈິ່ງໄປແຕ່ງ ເອົາມາເປັນເມຍ ເມຍຈຳພວກ 8 ນັ້ນ
ໂຕໄປສູ່ເຂົ້າໄວ້ຈິ່ງເອົາມາເປັນເມຍ ເມຍຈຳພວກ 9 ນັ້ນ ຕົວໄປ
ຂົ່ມເຫງເອົາລູກຫລານຕົນມາເປັນເມຍ ເມຍຈຳພວກ 10 ນັ້ນ
ເຂົ້າເປັນພະຍາດບໍ່ມີເງິນຕັ້ງຄາຍ ໂຕຈິ່ງປົວເອົາເປັນເມຍ
ເມຍຈຳພວກ 11 ນັ້ນ ຂັນກິນຂັນພັນເປັນເມຍທ່ານ ເມຍຈຳພວກ
12 ນັ້ນ ເອົາລູກເອົາມາເປັນເມຍແລ ອັນ 1 ຂົ່ມເຫງເອົາເມຍເອົາ
ເອົານຳມາໂຕຂ້າຜົວເອົາເສຍເອົາເປັນເມຍໂຕແລ ໃນເມຍ 12

ຈຳພວກນີ້ ໄດ້ແຕ່ງແປງຕາມບູຮານຈາຣິດ ບູຮານທຳແລ້ວ ຢູ່ບ່ອນທຳໃດ ເຂົາກະທຳມິດ ສາຈານພານຄອງເມືອງ ໃຫ້ໃສ່ໂທດ ດັ່ງກ່າວມານີ້ເທົ່ນ. ເມຍຈຳພວກ 1 ໂທດ 122 ບາດ ເມຍຈຳພວກ 2 ໂທດ 12 ຖ້ວນ. ເມຍຈຳພວກ 3 ໂທດ 122 ບາດ. ເມຍຈຳພວກ 4 ໂທດ 11 ຖ້ວນ. ເມຍຈຳພວກ 5 ໂທດ 10 ຕຳລິງ 2 ບາດ. ເມຍຈຳພວກ 6 ໂທດ 10 ຕຳລິງຖ້ວນ. ເມຍຈຳພວກ 7 ໂທດ 9 ຕຳລິງ 2 ບາດ. ເມຍຈຳພວກ 8 ໂທດ 9 ຕຳລິງຖ້ວນ. ເມຍຈຳພວກ 9 ໂທດ 8 ຕຳລິງ 2 ບາດແລ. ເມຍຈຳພວກ 10 ໂທດ 8 ຕຳລິງຖ້ວນ. ເມຍຈຳພວກ 11 ໂທດ 7 ຕຳລິງ 2 ບາດ. ເມຍຈຳພວກ 12 ໂທດ 7 ຕຳລິງຖ້ວນແລ. ໃນເມຍ 12 ຈຳພວກນີ້ ຄັນເຂົາທຳມິດສາຈານພານຄອງເມືອງ ໃຫ້ໃສ່ໂທດດັ່ງກ່າວມານີ້ເທົ່ນຊອບແລ.

ບັດນີ້ຈັກກ່າວຈາຄອງເມຍປະຮ້າງກັນ ເຂົ້າຂອງສ້າງໄດ້ ນຳກັນນັ້ນ ຄວນປັນບໍ່ຄວນປັນໃຫ້ຮູ້ເທົ່ນ. ເມຍຈຳພວກໜຶ່ງ ວັນຄືນເຊົ້າຄ່ຳ ຄອຍຂົນຂວາຍອຸບປະຖາກຜົວຕົນ ເຫມືອນດັ່ງເຈົ້າ ຈິດຕະສາມເນນ ອຸບປະຖາກພະມະຫາຕິດສະເຖນນັ້ນ ຊື່ອຸດຕະມະ ເມຍແລ. ຜົວຜົວຊ້ຽງເຮັດຮ້າຍປະຫນີ ຂອງເຮືອນອັນສ້າງໄດ້ນຳກັນ ບໍ່ຄວນເອົາຫນີຈາກເມຍຈັກສິ່ງແລ ທ່ວ້ນໄວ້ບໍ່ແມ່ນຂອງເຮືອນ ຫລັງຈິ່ງເອົາເທົ່ນ. ເມຍຈຳພວກ 2 ນັ້ນ ກໍສ້າງແປງທ່ແຕ່ຜົວໆຫຍຸບ ກົກ ເມຍຫຍຸບປາຍ ບົວລະບັດຄອງວັດ ລາງເທື່ອໄດ້ລາງເທື່ອບໍ່ໄດ້ ຄັນຊ້ຽງຮ້າຍ ຫນີປະ ຂອງສ້າງນຳກັນໃຫ້ຜ່າ 3 ໂກຖາກ ຜົວເອົາ

ໂກຖາກ 1 ເມຍເອົາ 2 ໂກຖາກແລ ເມຍຈໍາພວກ 3 ນັ້ນ ຢ່າຜົວ
ເຫມືອນດັ່ງຜີ່ຊາຍ ຂອງກິນອັນໃດແຊບແພງໄວ້ໃຫ້ຜົວ ບົວລະບັດ
ຕາມຍົດປັນຍາຕົວດັ່ງນັ້ນ ຄັນຜົວຫາກຊັງປະ ຂອງອັນສ້າງນໍາກັນ
ໃຫ້ປັນ 4 ໂກຖາກ ໄວ້ແກ່ເມຍ 3 ໂກຖາກ ໃຫ້ຜົວໂກຖາກ 1
ເມຍຈໍາພວກ 4 ນັ້ນ ກວນແຕ່ຫລິ້ນຊູ່ສູ່ຊາຍ ວັນຄືນຕັ້ງແຕ່ກະທໍາ
ນາຍາສາໂຫດ ຜົວເຫັນຮ້າຍຫນີປະ ຂອງອັນສ້າງໄດ້ນໍາກັນໃຫ້ຜົວເອົາ
ຫນີໃຫ້ຫມົດສ້ຽງເຫັນ. ເມຍຈໍາພວກ 5 ນັ້ນ ຂົ່ມຜົວເປັນດັ່ງຂ້ອຍ
ຜົວຈົ່ມແຕ່ນ້ອຍມັນຍູ່ຍົມ ກວນແຕ່ຜິດ ແຕ່ເລວກັນຊູ່ມື້ຊູ່ວັນ ຜົວເຫັນ
ຮ້າຍຫນີປະ ຂອງອັນສ້າງນໍາກັນໃຫ້ຜ່າ 5 ໂກຖາກ ໃຫ້ເມຍໂກຖາກ
1 ຜົວເອົາ 4 ໂກຖາກແລ. ເມຍຈໍາພວກ 6 ນັ້ນ ມັນກໍຜີປອງ
ຂ້າຜົວດ້ວຍງ້ວນສານດ້ວຍບັງລັບນັ້ນ ຜົວເຫັນຮ້າຍຫນີປະ ຂອງອັນ
ສ້າງນໍາກັນໃຫ້ຜົວເອົາຫນີຫມົດໃຫ້ສ້ຽງເຫັນ. ເມຍຈໍາພວກ 7 ນັ້ນ
ຕັ້ງແຕ່ຕົວະລ່າຍຜົວສະຫລັບປາກ ຖະແຫລງແປງຄວາມ ທໍາການ
ເຮືອນເຍື່ອງໃດມັນວ່າໄຂ້ວ່າຫນາວ ມັນຫລັບມັນນອນ ຜົວເຫັນຮ້າຍ
ປະຫນີ ຂອງອັນໄດ້ສ້າງນໍາກັນໃຫ້ຜ່າ 4 ໂກຖາກ ໃຫ້ແກ່ເມຍໂກຖາກ
1 ຜົວເອົາ 3 ໂກຖາກເຫັນ. ອັນ 1 ຮ້າງດ້ວຍການເສິກ ຂອງອັນສ້າງ
ໄດ້ນໍາກັນ ຊູ່ຄືນຊູ່ບໍ່ໄດ້ ຢ່າວ່າສັງເຫັນ. ອັນ 1 ຮ້າງດ້ວຍໄຂ້ປ່ວຍ
ທັງເພິ່ນທັງໂຕຂອງອັນສ້າງນໍາກັນ ໃຫ້ຜ່າ 3 ໂກຖາກ ໃຫ້ຜົວໂກຖາກ
1 ເມຍເອົາ 2 ໂກຖາກແລ. ອັນ 1 ຮ້າງດ້ວຍພໍ່ແມ່ໂຄດວົງໄລ່ຫນີ
ຂອງອັນສ້າງໄດ້ນໍາກັນໃຫ້ຜ່າ 6 ໂກຖາກ ໃຫ້ເມຍ 3 ໂກຖາກ
ຜົວເອົາໂກຖາກ 1 ໃສ່ຮາຊະໂກດຮາຊະຄັງ 2 ໂກຖາກແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຕັດຄອງຜົວຄອງເມຍ ຂາດບໍ່ຂາດກ່ອນແລ. ໃຫ້ຮູ້ເຝິງຕາມທໍາ 2 ຕົວນີ້ເທົ່ານັ້ນ. ຄືວ່າອິສາຕັນຫາແລ ອາໄລຍະ ຕັນຫາເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອວ່າ ອິສາຕັນຫານັ້ນ ຜູ້ຊາຍຜູ້ຍິງກັດຕິດອມກັນ ຄືວ່າຜູ້ຊາຍໄດ້ ລູບຕີນລູບມືແມ່ຍິງໆໄດ້ລູບແຂນຜູ້ຊາຍ ທົ່ວໄປໄດ້ ໃຫ້ຂອງຝາກ ໄປເປັນປະຕິຍານ ທົ່ວໄປບັງເກີດຕັນຫາເຊິ່ງເຝິງໃຈກັນ ຊື່ວ່າບຸຖາຕາຄະຕັນຫາຄາຍອອກ ຍັງບໍ່ຄວນເປັນເມຍຄວນເປັນແຕ່ ຊູ່ແລ ປະລາຖະຄະຕັນຫານັ້ນໃດ 2 ຜົວເມຍເອົາກັນ ມາຮ້າງຈາກກັນ ຄວາມຂາຫາກຂາດກັນແລ້ວ ເມື່ອພາຍລຸນຢູ່ ຜູ້ຊາຍມີໃຈຄືນມາ ຢູ່ກັບເມຍ ທີ່ໄປໄດ້ຖືກຕ້ອງກໍດີ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ປະຕິຍານເປັນດັ່ງເມື່ອກ່ອນ ກໍດີ ຊື່ວ່າອະປະລະຄະຕັນຫາແລ ບໍ່ຄວນຄືນສູ່ແລ້ວແລ ເຫດສົມຄໍາ ພະພຸດທະເຈົ້າເຫດສະຫນາ ໃນທັມມະບົດວ່າດັ່ງນີ້ ອິລະກະຖາຕິ ອິສາ ເຣທຸສະຫະອິສາຕັນຫາ ຕັນຫາປຸດຕັງ ປະເສນາສາຕຸນິງຍະຖາດັ່ງນີ້ ອິສາລະປະຣິຫາກັດຕາຕິນນັ້ນ ທຽນຍ່ອມຊັກໃຈຜູ້ຍິງ ຜູ້ເຂົ້າໄປຫາ ກັນທຸກເມື່ອແລ ອິສາເຣກັດສະມິງທຸສະປະໂຣ ທັງຫລາຍນີ້ ແມ່ນວ່າ ຫນີໄປໄດ້ 10 ໂຍດກໍດີ ຄໍາກັດຕິຮັກເມຍເສຍນັ້ນ ຕັນຫະມຸທຸສັຕຕາ ເປັນດັ່ງສັດຕິເດຍລະສານທັງຫລາຍ ຮາຄະຫາກຜູກໄວ້ກັບກັນແລ ປະເສສັດຕຸນີ ຫາກໄວ້ໂດຍມັກແຫ່ງຕົນຫັນແລ ໄນຍະຫນຶ່ງຜູ້ຊາຍ ໄດ້ເອົາຂອງຝາກໄປໃຫ້ຍິງໆຮັບ ຍິງບໍ່ໃຫ້ປະຕິຍານເປັນເມຍບໍ່ໃຫ້ ໂອກາດອັນໃດອັນຫນຶ່ງ ຜູ້ຊາຍເຝິງໃຈເປົ່າດາຍແລ ມາດຕາທໍ່ມາ ກ່າວວ່າເມຍກູງດັ່ງນີ້ກໍດີ ອິສາຕັນຫາເປົ່າດາຍເສຍ ບໍ່ຂຶ້ນບໍ່ຄວນເປັນ ເມຍດາຍ ເປັນແຕ່ຄໍາເທິງແຫນເປົ່າດາຍ ດ້ວຍອິສາຕັນຫານັ້ນ

ເຫມືອນດັ່ງສັດເດຍລະສານທັງຫລາຍເປົ່າດາຍແລ. ເຫດສົມຄໍາ
ພະເຈົ້າເຫດສະຫນາວ່າດັ່ງນີ້ : ຫັດສະລະມັນຕາ ຫາມີໂນຕັນຫາ
ວິຕານິນາຣຸຈະຍະລະສາປະວັຕຕິ ທຸຣາທະມິສສາ ມັສມິງວະໂຣຕັນຫາ
ຈິດຕິ ດັ່ງນີ້ແລ ຕັນຫາຈັດຕິດັ່ງນີ້ ກໍຈໍາເລີນໃນມະນຸສສາມັງແຫ່ງຄົນ
ທັງຫລາຍ ປະມັຕຕາຈະກໍປະຫມາດ ຫາສັດຈະບໍ່ໄດ້ຫາກໃຫ້ຕົນ
ຫາຍເສຍ ນາລຸຈະວິຍະ ເປັນປະດຸດຈະດັ່ງເຄືອເຂົ້າອັນກີບໄມ້
ອັນຜາກໃຫ້ໄມ້ຈິບຫາຍເສຍນັ້ນແລ ໂສປະລະວາຕິ ອັນຄົນຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍອິສາຕັນຫານັ້ນ ຍ່ອມໃຫ້ຖ້ອຍຄໍາອັນບໍ່ຫມັ້ນບໍ່ທຽງ ອີຈະວະ
ນະໂນເປັນດັ່ງວອກ ອິສັງ ອັນມັກໂລບໃນຫມາກໄມ້ ຫຼາກຫຼ້ງ
ມັນຍ່ອມໂລບເອົານໍາຕົວອື່ນ ແລ້ວເລົ່າໄປເສຍວະມັສມິງ ໃຫ້ຫົ່ວໄປ
ໃນປ່ານັ້ນແລ ໂນຍະ 1 ອາໄລມີ 2 ອັນ ຄືວ່າ ອາໄລຂາດ ອັນບໍ່ເປັນ
ຜົວເມຍກັນແລ ໂນຍະ 1 ອາໄລນີ້ແຮງຊໍ້າຫມັ້ນ ຍັງເປັນຜົວເມຍກັນ
ຫມັ້ນທຽງກໍຍັງມີແລ ເມື່ອວ່າຄວາມຜົວເມຍຂາຂາດຈາກກັນນັ້ນ
ຍັງມີຊາຍກັດຕິຮັກກັນ ມາຢູ່ກັບກັນກໍດີ ໃຫ້ປະຕິຍານແກ່ກັນກໍດີແລ
ບໍ່ນານເທົ່າໃດຜູ້ຊາຍເລົ່າປະເສຍ ຫນີໄປຫາຜູ້ອື່ນກໍດີ ໄປຢູ່ນໍາພໍ່ແມ່
ມິດສະຫາຍ ມ້ອງນຸ່ງ ເອື້ອຍອ້າຍ ຜູ້ໃດຜູ້ຫນຶ່ງກໍດີ ແລ້ວບໍ່ຍິນດີບໍ່ເສບ
ດ້ວຍກາມະຄຸນ ບໍ່ຍິນດີນໍາງົວຄວາຍສິ່ງຂອງເຮືອນຊານ ບໍ່ເຂົ້າ
ມາກິນອາຫານເຍື່ອງໃດເຍື່ອງຫນຶ່ງແລ້ວ ຂອງເຝິງໃຈຜູ້ຊາຍມັນເອົາ
ຫນີສ້ຽງແລ ມັນໃຫ້ເຖົ້າແກ່ຮູ້ກໍດີ ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ກໍດີ ຜູ້ຊາຍກະທໍາດັ່ງນີ້
ຄໍາຜົວຄໍາເມຍຂາດຈາກກັນ ແລ້ວແລ ທໍ່ຍັງປຸດສາໂຈທະນາດ້ວຍ
ຄໍາວ່າ ຜົວກູເມຍກູດັ່ງນີ້ກໍດີ ທໍ່ອາຄາດໄວ້ເປົ່າດາຍເລີຍ ເຫມືອນ

ດັ່ງໃຍແມງໄມ້ອັນຂາດຈາກຕົວແລ້ວນັ້ນແລ ເຫດສົມຄຳພະພຸດ
ທະເຈົ້າເຫດສະຫນາວ່າດັ່ງນີ້ ເຍນະເລຕາມະ ກັດຕິໂສຕັ້ງສະຕັຕຕັ້ງ
ມະກັດໂກຈະຊະນັງ ເອຕັ້ງປິເສຕະວາ ນາວະຊັງທິນະ ເປກຂາ
ໂນນາເມສັພັງປະຍະ ໄຍຊະນາອັນວ່າຕົນທັງຫລາຍ ຝູງຣາຄຣັຕ
ຕາ ກັດຕິ ດ້ວຍກາມະສຸນາ ອະນຸປັຕຕິກັຕິກໄປ ຕັ້ງຍັງຕາມກະແສ
ແຫ່ງຕົນອັນຮ້າຍ ເຕຊະນາອັນວ່າຄົນທັງຫລາຍຝູງນັ້ນ ເອຕັ້ງ
ປິເສຕະວາ ລະວະຊັງຕິກັງ ເປັນອັນມາຕໍ່ຍັງຄອງຕົນຫາອັນສັຽງ
ແລ້ວ ເວ້ນເສຍບໍ່ຢາກຄືນມາຫາທີ່ເກົ່າຕົວແລ ສະຍັງກັດຕັ້ງ
ຄົນທັງຫລາຍກໍບໍ່ທໍ່ຍັງເອົາອາຣົມວ່າ ເມຍກູຄົວເຮືອນກູວ່າດັ່ງນັ້ນ
ມະນະກັຕໂຕວາຊານັງ ເອຕັ້ງປິເສຕະວານະວະຕິ ເຫມືອນດັ່ງແມງ
ຍ້າງຊື່ນ ບໍ່ຂ້ອງແລ້ວແລຫນີໄປແປງຮັງອັນໃຫຍ່ ມັກຢ່າໃຫ້ໄຍຂາດ
ຈາກຕົວແລ້ວຜິວໄວ້ແຮ່ຕົວຈັກສະຫນ່ອຍ ບໍ່ຜິວໃຫ້ຕົກຈາກຕົ້ນໄມ້
ເຫມືອນດັ່ງເຈຍນັ້ນແລ ມັກປາດເຈົ້າທັງຫລາຍ ຢ່າເອົາຄວາມອາໄລ
ມັນວ່າ ເມຍກູ ຄົວເຮືອນກູນັ້ນເທິນ ປະການຫນຶ່ງ ອາໄລ 2 ຂາ
ຍິງຊາຍກັດຕິຮັກມັກກັນຕໍ່ຊາຍ ໃຫ້ຂອງຝາກຍິງຮັບເອົາແລ້ວ
ຍິງໃຫ້ປະຕິຍານເປັນ (ຕາປັຕຕັ້ງ) ຜູ້ຊາຍຮັບຂອງທັງມວນວ່າເມຍກູ
ຄົວເຮືອນກູງົວຄວາຍກູ ວ່າສັນນີ້ ຈິ່ງໄດ້ຊື່ວ່າ ເປັນຜົວເປັນເມຍກັນ
ເຫດສົມຄວາມພະເຈົ້າເຫດສະຫນາວ່າດັ່ງນີ້ ລະຕັ້ງລະຕະລະຫັງ
ພັນທະມະຫຸທິນາຍະສັທທາລຸຊາປັພພະຊັນຍະ ຄືວ່າຜູກດ້ວຍຊີກ
ທອງແລ ຜູກດ້ວຍຫຍ້າປອງຫຍ້າມັງກະຕ່າຍ ຄືວ່າຜູກດ້ວຍປານ
ດ້ວຍປິກັດ ນະຕັ້ງພັນທະນະ ມາຫຸທິນາ ມັກປາດເຈົ້າທັງຫລາຍ

ກ່າວວ່າ ຊົກອັນນັ້ນເປັນອັນບໍ່ຫມັ້ນ ມີດດວງຫນ້າພັດດວງຄົມຕັດເສຍ
ກໍຍັງຂາດແລ ບໍ່ລ້ຳແຕ່ເສຍຫາສິ່ງດຽວເລີຍ ເຫດສົມຄຳພະເຈົ້າ
ເຫດສະຫນາວ່າ ຍັງອາເປກຂາສາລັນຕາລັນຕິມະນິກຸເລຄະ
ປຸຕຕາສຸທາເລຈະ ໃນເມື່ອລູກເມຍອັນໄດ້ຖືຕ້າງແກ້ວ ຕັ້ງຫານະຫັງ
ພັນທະນາຫຸທິນາ ມັກປາດເຈົ້າຫັງຫລາຍກ່າວວ່າ ຈັກເປັນເຊືອກອັນ
ຫມັ້ນຍິ່ງກວ່າເຊືອກເຫລັກເຊືອກທອງ ເພື່ອເຫດດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງຄືນເປັນ
ຜົວເປັນເມຍກັນແລ ເພື່ອອາໄລຍ່ອມໄດ້ຮັບເອົາຂອງຝາກ ຫມາກ
ຄາວແກກັນ ກໍຈິ່ງໃຫ້ປະຕິຍານເປັນເມຍ ໄປຕາມປະຕິຍານຫັນແລ
ໃຫ້ຫລົງບົດວ່າ ສາລະຕະສະລະຕາເລຍຸນີ ອິສາຊາຍຜົວເປັນ
ປະມານດ້ວຍວິເສດ ຂາຜົວເມຍອັນຄວນຂາດ ອັນບໍ່ຄວນຂາດຈາກ
ກັນນັ້ນ ມີ 4 ປະການ ອັນໄດ້ກ່າວແລ້ວ ແຕ່ພາຍຫລັງນັ້ນແລ.
ອິສາສັນສາອາໄລຍະຕິມນະນະປະຣະຍະນັ່ງນັ້ນໃດ ຍິງອັນຫນີຈາກຜົວ
ບໍ່ໄດ້ຕັດ ອິສານະໄລບໍ່ຂາດດ້ວຍເຫດ 3 ປະການ ອິນິສາປະຣາຍີ
ສັພພາປະຣາຍີ ໂອຍິນິກັດຕະປັນນະຍິນັ້ນ ອານິ ປານາຍິນັ້ນໃດ
ຍິງອັນມີໃຈບໍ່ຮັກມັກຫນີຈາກຜົວ ເປັນດັ່ງນາງປັບພາວະດີຫນີຈາກ
ພະຍາ ກຸສະຣາດວັນນັ້ນແລ ອິສາອາໄລພະຍາບໍ່ຂາດຈາກນາງ
ຍິງເປັນເມຍພະຍາດັ່ງເກົ່ານັ້ນແລ. ສັພພາປະຣາຍີນັ້ນໃດ ຜູ້ທຳການ
ຮັກສາຕົວຫນີຈາກຜົວ ເປັນດັ່ງນາງມະໂນລາຫນີຈາກ ທ້າວສີຫິນ
ປາງກ່ອນວັນນັ້ນ ຕັນຫາອາໄລທ້າວສີຫິນບໍ່ຂາດຈາກນາງ ອັນໄດ້
ຄືນມາເປັນເມຍດັ່ງເກົ່າແລ ເມື່ອວ່າໂອກະຕະປະຣາຍີນັ້ນໃດ ຜູ້ຍິງ
ອັນຈິ່ງໂຮປາກກ້າຂົ່ມເຫງຜົວ ໃຫ້ກຳຮາບໃຫ້ເອົາໄປສັ່ງສອນດີແລ້ວ

ຈິ່ງໃຫ້ເອົາຄົນມາເປັນເມຍດັ່ງເກົ່າເຫີນ ມັກປາດເຈົ້າທັງຫລາຍ
ໃຫ້ຮຸ່ນເຮືອງດັ່ງນີ້ ຈິ່ງໃຫ້ລະເສຍຈາກຕົວດາຍ ເປັນດັ່ງເມຍສາວິຖາ
ກຸມານ ໂພທິສັດເຈົ້າຍາມນັ້ນ ມັນຊົງພໍຜົວແລ້ວ ມັນສໍ່ຕໍ່ຜົວໃຫ້ຂ້າ
ພໍ່ເສຍ ມາວິຖາກຸມານຈິ່ງໃຫ້ເສນາເອົານາໄປສັ່ງສອນເສຍດີແລ້ວ
ຈິ່ງເອົາມາເປັນເມຍດັ່ງເກົ່າແລ ເຫດວ່າພະພຸດທະເຈົ້າເຫດສະຫນາ
ໃນດິກາສັອຍສາຍຄໍາແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຄ່າຕົວຄົນທັງຫລາຍ ທັງຍິງຊາຍນ້ອຍໃຫຍ່
ໃຫ້ແຈ້ງແກ່ມັກປາດເຈົ້າທັງຫລາຍ ຝູງພິຈາລະນາ ຄົນທັງຫລາຍ
ນວນເຫີນ ອາຍຸຊາຍສະກັນຕັ້ງ 8 ປີ ຮອດ 15 ປີ 11 ຕໍ່າລິງແລ.
ອາຍຸຕັ້ງແຕ່ 15 ເທົ່າຮອດ 20 ປີ 12 ຕໍ່າລິງແລ. ອາຍຸຕັ້ງແຕ່
20 ເທົ່າຮອດ 40 ຫັດ 16 ຕໍ່າລິງແລ. ອາຍຸ 40 ເທົ່າຮອດ 60
ປີ 11 ຕໍ່າລິງແລ. ຄ່າຕົວຊາຍສະກັນທໍ່ນີ້ແລ. ຄ່າຕົວຊາຍຊະຣາ
ແຕ່ອາຍຸ 60 ໄປເຖິງ 70 ປີ 8 ຕໍ່າລິງແລ. ອາຍຸ 70 ເທົ່າຮອດ
80 ປີ 4 ຕໍ່າລິງ 2 ບາດແລ. ອາຍຸ 80 ເທົ່າຮອດ 100 ປີ
ຄ່າຕໍ່າລິງ 2 ບາດແລ. ຄ່າຕົວຊາຍຊະຣາມີທໍ່ນີ້ແລ.

ຈັກຈາຄ່າຕົວຍິງສະກັນ ອາຍຸ 7 ປີ ຮອດ 8 ປີ 7 ຕໍ່າລິງແລ.
ອາຍຸ 9 ປີ ຮອດ 10 ປີ 9 ຕໍ່າລິງແລ. ອາຍຸ 10 ປີ ຮອດ 15 ປີ 10
ຕໍ່າລິງແລ. ອາຍຸ 15 ປີ ຮອດ 30 ປີ 12 ຕໍ່າລິງແລ. ອາຍຸ 30 ປີ
ຮອດ 50 ປີ 10 ຕໍ່າລິງແລ. ອາຍຸ 50 ປີ ຮອດ 70 ປີ 80 ປີ ຄ່າ
8 ຕໍ່າລິງແລ. ອາຍຸ 80 ປີ ຮອດ 100 ປີ ຄ່າມີ 6 ບາດແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຄ່າເກົ້າຄ່າໜູກ່ອນແລ ຄ່າເກົ້າມີ 5 ບາດ

ຄ່າລີ້ນມີ 10 ບາດ ຄ່າຫູ 5 ບາດ ຄ່າຕ້ງ 10 ບາດ ຄ່າແຂນເບື້ອງ
5 ຕໍ່າລິ້ງ ຄ່າຕາເບື້ອງ 5 ຕໍ່າລິ້ງ ຄ່າຂາເບື້ອງ 5 ຕໍ່າລິ້ງແລ.
ຄ່າລູກຄວາຍ ເກີດມາໄດ້ 3 ວັນ ຂ້າຕາຍມີຄ່າ 2 ບາດ ມ້າເກີດ
3 ວັນ ຂ້າຕາຍຄ່າມີ 6 ບາດແລ. ລູກຊ້າງເກີດມາ 3 ວັນ ຂ້າຕາຍ
ຄ່າມີ 2 ຕໍ່າລິ້ງ. ລູກຄວາຍຕົວແມ່ມີຄ່າບາດ 1. ລູກມ້າຕົວແມ່
ມີຄ່າ 3 ຕໍ່າລິ້ງ. ລູກຊ້າງ ຕົວແມ່ມີຄ່າ 6 ບາດ. ແມ່ຄວາຍມີຄ່າ
10 ບາດ ຄັນຕາຍມີຄ່າ 3 ຕໍ່າລິ້ງ. ພໍ່ຄວາຍມີຄ່າ 3 ຕໍ່າລິ້ງ
ພໍ່ຄວາຍຕາຍມີຄ່າ 4 ຕໍ່າລິ້ງ. ແມ່ມ້າມີຄ່າ 4 ຕໍ່າລິ້ງ ຄັນຕາຍມີຄ່າ
5 ຕໍ່າລິ້ງ. ພໍ່ມ້າມີຄ່າ 5 ຕໍ່າລິ້ງ ພໍ່ມ້າຕາຍມີຄ່າ 6 ຕໍ່າລິ້ງ.
ແມ່ຊ້າງຄ່າມີຊັງຫນຶ່ງ ແມ່ຊ້າງຕາຍມີຄ່າ 5 ຕໍ່າລິ້ງ ພໍ່ຊ້າງມີຄ່າ
ຊັງ 5 ຕໍ່າລິ້ງ ພໍ່ຊ້າງຕາຍມີຄ່າ 30 ຕໍ່າລິ້ງແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຈາໂຈນລັກຂ້າ ລັກຂາຍກໍດີ ຄ່າຕາຫນາຍ
ຊ້າງພາຍ ຫນາຍ 10 ບາດ ຕັດງວງຄ່າມີ 10 ບາດ ງາກິ່ງ 5
ຕໍ່າລິ້ງ ຫູໃບ 5 ບາດ ຫາງຊ້າງ 3 ຕໍ່າລິ້ງ ຕັດຫາງຊ້າງມີຄ່າ 5
ຕໍ່າລິ້ງ ຫນາຍ 10 ບາດ ຫູໃບ 5 ບາດ ງວງ 10 ບາດ ອັນນີ້
ຊ້າງຄັງ ແລະ ຊ້າງລາດລໍາດັບລົງເທິ້ນ. ຕັດເຂົ້າຄວາຍກິ່ງ 4 ບາດ
ຕາຫນ່ວຍບາດ ຫູໃບບາດ ຫາງ 10 ສະລິ້ງແລ ຄ່າຄວາຍທ່ານ
ຄ່າ 5 ບາດແລ. ຕາມ້າຫນ່ວຍ 6 ບາດ ຫູມ້າໃບ 6 ສະລິ້ງ
ຫາງມ້າຝັກ 6 ບາດ ຂ້າມ້າເຜິ້ນຫາງ 3 ຕໍ່າລິ້ງແລ. ຕັດກ້ານກ່ວຍ
ແນນໃຫ້ທໍາຂວັນກ້ານບາດ ໃຜຂຸດຕົ້ນກ່ວຍແນນອອກຖິ້ມ ໃຫ້ທໍາຂວັນ
5 ຕໍ່າລິ້ງ. ໃຜຂ້າຫນາຂວັນລູກເຜິ້ນຄ່າ 5 ຕໍ່າລິ້ງ ໃຜຂ້າຫນາ

ເຮືອນເພີ່ນຄ່າ 10 ບາດ ໃຜຂ້າຫມາເນື້ອ ເຮືອນບໍ່ມີນ່າງບໍ່ມີປີນຄ່າ
5 ບາດ. ໃຜເຈາະຕາຫມາ ຂວັນລູກເພີ່ນຫນ່ວຍ 6 ບາດ ໃຜຕັດ
ຫູຫມາຂວັນລູກເພີ່ນຄ່າ 6 ສະລິງ ໃຜເຮັດຂາຫມາຂວັນລູກເພີ່ນຫັກຄ່າ
6 ບາດ ໃຜຕັດຫາງຫມາຂວັນລູກເພີ່ນຄ່າ 3 ບາດ ໃຜຕັດຫູຫມາ
ເຮືອນເພີ່ນ 10 ສະລິງ ໃຜເຈາະຕາຫມາເຮືອນຄ່າມີຫນ່ວຍ 5 ບາດ
ໃຜຕັດຫາງຫມາເຮືອນຄ່າ 3 ບາດ ໃຜເຮັດຂາຫມາເຮືອນເພີ່ນຫັກຄ່າ
6 ບາດແລ. ໃຜເຈາະຕາຫມາເຮືອນເພີ່ນຫນຶ່ງຫນ່ວຍ 10 ສະລິງແລ
ໃຜຕັດຫູຫມາເຮືອນຄ່າ 2 ສະລິງ ໃຜເຮັດຂາຫມາເນື້ອເພີ່ນຫັກຄ່າ
6 ບາດ ໃຜຕັດຫາງຫມາເນື້ອເພີ່ນຄ່າ 5 ສະລິງ ໃຜຢ່າກະທໍາເທັ້ນ
ໂທດຝູງນີ້ຢ່າກະທໍາເທັ້ນເປັນໂທດແລ. ໃຜລັກໄກ່ຂວັນລູກເພີ່ນໄປຂ້າ
ໃຫ້ທໍາຂວັນ 4 ບາດ ລັກໄກ່ລົກເພີ່ນໄປຂ້າຄ່າ 10 ສະລິງ ລັກເຄືອພູ
ຄ່າ 5 ບາດ ລັກເຄືອງຮົ່ວຂອງສວນຄ່າ 5 ບາດ ລັກຂຸດໃສ່ໂທດ 3
ບາດ ລັກລັນຄ່າ 10 ສະລິງ ລັກສ້ອນຄ່າມີ 6 ບາດ ລັກໄຊຄ່າມີ 5
ບາດ ລັກຕຸ້ມຄ່າ 6 ສະລິງ ລັກຄາດເພີ່ນຄ່າ 4 ຕໍາລິງ ລັກໄຖຄ່າ
5 ຕໍາລິງ ລັກໄຖບໍ່ແມ່ນຍາມນາຄ່າ 10 ບາດ ລັກຄາດບໍ່ແມ່ນ
ຍາມນາຄ່າ 8 ບາດ ລັກເຜິ້ງຊາວເມືອງຮວງ 10 ສະຫລິງ
ລັກເຜິ້ງເພຍຮວງ 5 ບາດ ລັກກຸມນານເສນາຜູ້ໃຫຍ່ເອົາໂທດ 5
ຕໍາລິງ ຕີ 15 ບາດຈິ່ງຫມົດ ໂທດແລ. ລັກເຮືອລາດຊາວເມືອງໂທດ
122 ບາດ ລັກເຮືອມະຫາເສນາຜູ້ໃຫຍ່ຕີ 10 ບາດ ລັກເຮືອ
ລາດຫລວງຖືກປະຣາຊິກຕົນໃຫ້ຕີ 15 ບາດຈິ່ງຫມົດໂທດແລ
ລັກເຮືອທີ່ນັ່ງຖືກປະຣາຊິກແລ ໃຫ້ຕີ 25 ໃສ່ຄອກ ໄວ້ 3 ເດືອນ

ຈິ່ງໃຫ້ອອກເປັນຂ້ອຍຫຍ້າຊ້າງມ້າ 3 ປີ ຈິ່ງຫມົດໂທດແລ.

ລູກຂ້າພໍ່ຖືກປະຣາຊິກໃຫ້ຕີ 55 ແລ້ວຈິ່ງເອົາໃສ່ຄຸກໄວ້ 5 ເດືອນ ເອົາເປັນຂ້ອຍຫຍ້າຊ້າງມ້າເທິນ. ລູກຂ້າແມ່ຖືກປະຣາຊິກ 4 ໃຫ້ຕີ 55 ແລ້ວຈິ່ງເອົາເຂົ້າຄຸກໄວ້ 3 ເດືອນ ເອົາອອກເປັນຂ້ອຍຫຍ້າຊ້າງມ້າເທົ່າຊົ່ວຊີວິດເທິນ. ພໍ່ຂ້າລູກຊາຍ ໃສ່ໂທດຊັ່ງ 5 ຕໍາລິງ ພໍ່ຂ້າລູກຍິງໃສ່ໂທດ 5 ຕໍາລິງແລ. ນ້າອາວຕາລຽງຂ້າຫລານຊາຍ ໃສ່ໂທດ 15 ບາດແລ ຂ້າຫລານຍິງໃສ່ໂທດ 12 ບາດແລ.

ຈັກຈາ ພໍ່ຄົນສີ້ມ້າໃສ່ໂທດ 3 ຕໍາລິງ. ລູກສີ້ມ້າໃສ່ໂທດ 6 ບາດ. ຫລານສີ້ມ້າໃສ່ໂທດ 3 ບາດ. ພໍ່ຄົນສີ້ຄວາຍໃສ່ໂທດ 10 ບາດ. ລູກສີ້ຄວາຍໃສ່ໂທດ 5 ບາດ. ຫລານສີ້ຄວາຍໃສ່ໂທດ 10 ບາດ. ລູກສີ້ຄວາຍໃສ່ໂທດ 5 ບາດ. ຫລານສີ້ຄວາຍໃສ່ໂທດ 10 ສະຫລິງ. ພໍ່ຄົນສີ້ຫມາໃສ່ໂທດ 6 ບາດ. ລູກສີ້ຫມາໃສ່ໂທດ 3 ບາດ. ຫລານສີ້ຫມາໃສ່ໂທດ 6 ສະຫລິງ. ໃຜເຮັດຂ້າຊ້າງເພິ່ນໃສ່ໂທດ 5 ຕໍາລິງ. ໃຜເຮັດມ້າເພິ່ນໃສ່ໂທດ 3 ຕໍາລິງ. ໃຜເຮັດຂ້າຄວາຍເພິ່ນ ໃສ່ໂທດ 5 ບາດແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຄວນເຂົ້າສູ່ຫລັກຄໍາແລ ບໍ່ຄວນເຂົ້າກ່ອນແລ. ຕຸຖຸສຸລະຫຸກັງ ໂລເກຕະ ໂຄຈະ ປັນນະກະຊາຕິໂກ ວຸທທານັງ ໂອວາໂທນະຄັນຫາຕິ ຕະໂຕປັນຈະຕິທັມເມ ປະມາທະໂທ ດັ່ງນີ້ ຕຸຖຸລຸ ອັນວ່າ ນຸ່ນງົ່ວ ສັລລະຫຸກັງ ເປັນອັນເບົາ ໂລເກໂລກນີ້ ປັນນະກະ ຊາຕິໂກ ອັນວ່າ ຜູ້ກອກແກັກ ລະຫຸກັກຕຕະລັງ ແຄວນເບົາກວ່ານຸ່ນ ນັ້ນແລ ໂອວາໂທ ອັນວ່າ ຄົນຜູ້ບໍ່ເອົາຄໍາສອນແຫ່ງຜູ້ເຖົ້າແກນັ້ນ

ລະຫຼຸກະຕະລັງ ແຄວນເບົາກວ່າ ຕະໂຕປະນະກະຊາຕິໂກ ຄົນຜູ້
ກອກແກ້ກນັ້ນແລ. ປະມາໂທ ອັນວ່າຄົນປະຫມາດ ຍາຕິທັມເມ
ໃນແກ້ວທັງ 3 ນັ້ນ ສັລລະຫຼັງຕະໂຕເບົາກວ່າຄົນບໍ່ຝັງຄວາມສອນ
ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ນັ້ນແລ ຄົນທັງຫລາຍ 3 ຄົນນີ້ ບໍ່ຄວນເອົາເຂົ້າສູ່ຫລັກຄໍາ
ແລ. ຕະປະສິໂມ ທານະສິລາ ລິນາທັມມະປັທທະນາ ປຸສສະປາ
ປຸຕຕະວັຕຕາ ເຕຊະນາໂມ ດັ່ງນີ້ ອັນວ່າ ບຸກຄະລະ ທັງຫລາຍ 8
ຄົນນີ້ ຄວນເອົາເຂົ້າສູ່ຫລັກຄໍາແລ. ຕະປະສິໂມ ຄິວານັກປາດເຈົ້າ
ຜູ້ມີສິນກໍດີ ທານະສິລາຄົນຜູ້ມັກໃຫ້ທານ ແລະ ຮັກສາສິນກໍດີ ກຸລິນາ
ຜູ້ມີກະກຸນກໍດີ ວັທທິນາຄົນມີສັດຈະກໍດີ ທັມມະປັທທະນາ ຄົນຜູ້ຕັ້ງຢູ່
ໃນຄອງທໍາກໍດີ ປຸສສະປາຄົນຜູ້ມີໃຈອັນຊື່ກໍດີ ປຸຕຕະວັຕຕາຄົນຜູ້ມີລູກ
ຫລານຫລາຍກໍດີ ເຕຊະນາທັມໂມ ອັນວ່າຄົນຜູ້ມີຊື່ກໍດີ ຄົນທັງຫລາຍ
8 ຄົນນີ້ ຈິ່ງຄວນເປັນຂຸນແຕ່ງ ແປງແລ.

ປັດນີ້ ຈັກກ່າວຊົກຄາກ່ອນແລ ຊົກບາດຫນຶ່ງຄາ 5 ບາດ
ເຊືອກບາດຫນຶ່ງຂີ່ຕິນ 2 ສະຫລິງ ຄໍາແສ້ 2 ບາດເງິນຕໍ່ບາດແສ້
ບາດຫນຶ່ງແລເຈົ້າເຮີຍ. ປັສສະນະປັຕຕັງ ໂລເກຕະໂຕ ເທວານຸ
ຈັກຂະນາ ຕະໂຕວຸທທານັງ ໂອວາໂທຕະໂຕ ພຸທທານະສາສະນັງ
ປະສານະວັຕຕັງ ອັນວ່າຮອຍຕິນຄົນ ຍັງຄະລຸກັງ ເປັນອັນຫນັກແລ
ໂລເກໃນໂລກນີ້ແລ ເທວານຸວັກຂະນາ ອັນວ່າຄວາມເທວະດາ
ຫາກບອກກ່າວໃຫ້ຮູ້ນັ້ນ ຄຸຣຸນັງແຄວນຫນັກ ຕະໂຕປາສານະສະໂຕ
ກວ່າຫິນກ້ອນນັ້ນແລ ໂອວາໂທ ອັນວ່າຄໍາໂອວາດສັ່ງສອນ
ວຸດທານັງແຫ່ງເຖົ້າແກ່ ພໍ່ແມ່ນັ້ນຄຸຣຸກະຕະຮັງແຄວນຫນັກ

ຕະໂຕເທວານຸຈັກ ຂະນາກວ່າຄໍາເທວະດານັ້ນແລ ພຸທທານະສາສະນັງ
ອັນທໍາມະເທສະຫນາ ພຸທທັງຍັງພະພຸດທະເຈົ້າ ຄຸຣຸກະຕະຣັງ
ແຄວນຫນັກຕະໂຕວຸດທານັງ ກວ່າຄໍາເຖົ້າແກ່ນັ້ນ ຫນັກມີ 4
ປະການນີ້ແລ. ພຸທທາສັງສາຣະຄັມພິຣັງ ສາລະຄັມພິຣັງ
ຍານະຄັມພິຣັງ ເນຍຍະຄັມພິຣັງ ຕິຈະຕຸພິມໂພດັງນີ້ ສັງສາຣາ
ອັນວ່າວັຕຕະສິງສານ ຄັມພິຣັງເປັນອັນເລິກຫນຶ່ງແລ ຄະລັງອັນວ່ານັ້າ
ສະຫນຸດສາຄອນ ຄັມພິຣັງເປັນອັນເລິກຫນຶ່ງແລ ຍານັງ ອັນວ່າ
ຍານປະຫຍາຄັມພິຣັງ ກໍເປັນອັນເລິກຫນຶ່ງແລ ເນຍຍັງ ອັນວ່າ
ຖ້ອຍຄໍາທັມມະເທສະຫນາແຫ່ງພະພຸດທະເຈົ້າ ຄັມພິຣັງກໍເປັນອັນ
ເລິກຫນຶ່ງແລ ຈະຕຸພິມີ 4 ປະການນີ້ແລ ກິຈໂຈນະສາ ປັຕຕິລາໂພ
ກິຈຈັງນັສສານັງ ຊິວິຕັງ ກິຈຈັງສະທັມມະສາວັນນະກິຈໂຈ
ພຸທທານັງ ອຸປະໂຫ ມະນຸສສາ ອັນວ່າຄົນທັງຫລາຍ ຕິໂພນັກປາດ
ໄດ້ຮໍາເຜິງກິຈໂຈກໍເປັນອັນຍາກແລ ມະນຸສສາ ອັນວ່າຄົນທັງຫລາຍ
ຊິວິຕັງ ອັນຂົນຂວາຍລ້ຽງຊິວິດ ກິຈຈັງເປັນອັນຍາກນັກແລ ອັນມີ
4 ປະການນີ້ແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວໂລກະທັມທັງ 8 ໃຫ້ຮູ້ເຫັນ ບາລິວ່າດັງນີ້.
ທານັງສິລັງ ປະຣິຈາຄັງ ອາຊຊະວັງ ມັທທະວັງ ຕັປປັງ ອັກໂກທັງ
ອະວິຫິງສານັງ ຂັນຕິ ດັງນີ້ແລ ເມື່ອແປວ່າ ທານັງ ນັ້ນໃຫ້ມີປົກກະຕິ
ອັນຮູ້ໃຫ້ທານຢ່າຂາດ ສິລັງ ນັ້ນໃຫ້ມີປົກກະຕິ ອັນຮັກສາສິນຢ່າຂາດ
ປາຣິຈາຄັງ ນັ້ນໃຫ້ປົກກະຕິ ອັນຮູ້ແຈກຢາຍໃຫ້ທ່ານກິນ ອາຊຊະວັງ
ນັ້ນໃຫ້ມີປົກກະຕິ ອັນຊີ່ຈິຕາມຄອງ ຢ່າຕິປອງຫາຍັງຄໍາອັນໃຫຍ່

ມາເທັ້ນ ມັທທະວັງ ນັ້ນໃຫ້ມີປົກກະຕິ ອັນອ່ອນຫອມປະຕິສັນຖານ
ຕ້ານຈາຣະຈາ ພິຈາລະນາຫາຄໍາອັນຊອບ ຍາປະກອບດ້ວຍໂກທະ
ມານະກ້າແຂງ ຕັປປັງ ນັ້ນໃຫ້ຈໍາເລີນເມດຕາພາວະນາຍາຂາດ
ອະໂກທັງ ນັ້ນຍາມີໃຈເຂົ້າຄຽດຍາບັງບຽດສຽດຊັງໃຜ ອະຫັງສາມັງ
ນັ້ນຍາມີໃຈວິຕິກທໍານ ຂັນຕິ ນັ້ນໃຫ້ມີໃຈຍາຄຽດເທັ້ນ. ຫິຣິໂອຕຕັປປັງ
ນັ້ນໃຫ້ຮູ້ລັກອາຍແຕ່ບາບພິລຸ ໃຫ້ສະທໍານຢ້ານແຕ່ໂພຍໄພ ຊະຕະວິໂຍ
ນັ້ນໃຫ້ນອນຕົ້ນເດີກ ລຸກເຊົ້າ ຄິດຫາແຕ່ຄໍາສອນສ້າງແປງ ແຫ່ງ
ຕົນເທັ້ນ. ອຸທທະລິ ນັ້ນເມື່ອຈັກປູກໃຫ້ພິຈາລະນາຄູ ອັນຮ້າຍອັນດີແລ
ນາມມະກະຣິໂຍ ນັ້ນບຸກຄະລະຜູ້ໃດກໍດີ ຫາກມາສັບສໍ່ຖອຍຄໍາອັນຫນັກ
ອັນເບົາ ອັນນ້ອຍອັນໃຫຍ່ກໍດີ ໃຫ້ໄວ້ໃນໃຈ ຫັນກ່ອນ ສົມພໍຝັງຈິ່ງຝັງ
ບໍ່ສົມພໍຝັງຢ່າຝ້າວຝັງເທັ້ນ. ອັນຫນຶ່ງໃຫ້ຮັກສາລໍາເມືອງ ອັນຫນຶ່ງ
ໃຫ້ຮັກສາແຫ້ງເມືອງ ອັນຫນຶ່ງໃຫ້ຮັກສາຫູເມືອງ ອັນຫນຶ່ງໃຫ້ຮັກສາ
ຕາເມືອງ ອັນຫນຶ່ງໃຫ້ຮັກສາໃຈເມືອງ ອັນຫນຶ່ງໃຫ້ຮັກສາຝາເມືອງ
ອັນຫນຶ່ງໃຫ້ຮັກສາປະຕູເມືອງ ອັນຫນຶ່ງໃຫ້ຮັກສາລໍາເມືອງ ອັນເປັນ
ທ້າວພະຍາໃຫ້ຫົດສະຣາດຄອງທໍາ ຝົນຈິ່ງຕົກຮວາຍຮໍາ ລ້ວນຖ້ວນ
ສະເຫມີກັນ ທຸກແຫ່ງທຸກພາຍ ເຂົ້າຈິ່ງມານາ ປາຈິ່ງມານໍາແລ
ໃຫ້ຮັກສາແຫ້ງເມືອງນັ້ນ ເປັນທ້າວພະຍາໃຫ້ຫົດສະຣາດຄອງທໍາ
ຄືວ່າພາບ່າວໄພໄປສ້າງສິນກິນທານອັນຊອບ ລົມຈິ່ງສະເຫມີແລ
ໃຫ້ຮັກສາຊຸ່ມເມືອງນັ້ນ ເປັນທ້າວພະຍາໃຊ້ບ່າວນໍາທຽນບັນນະການ
ໄປເມືອງອັນຢູ່ໂກກໍດີ ຢູ່ໂກ້ກໍດີ ທາງນໍາທາງປົກກໍດີ ບ້ານເມືອງຈິ່ງມີ
ເຕຊະຣາສີແລ ໃຫ້ຮັກສາຕາເມືອງນັ້ນ ເປັນທ້າວພະຍາ ເຖິງລະດູ

ປີໃໝ່ ໃຫ້ບອກຢ່າວເຕີນຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ເຂົາລ້ຽງລູກຫຼືບ້ານ
ຕາເມືອງ ມະເຫສັກຫລັກຕຸນຈິ່ງຮັກສາດີແລ ໃຫ້ຮັກສາຕາເມືອງນັ້ນ
ເປັນເຈົ້າພະຍາເຖິງລະດູປີໃໝ່ ໃຫ້ເຂົາແຕ່ງເຄື່ອງບູຊາເມືອງ ທັງ
8 ດ້ານ ບ້ານເມືອງຈິ່ງຢູ່ຊຸ່ມກິນເຢັນແລ ໃຫ້ຮັກສາໃຈເມືອງນັ້ນ
ເປັນທ້າວພະຍາໃຫ້ລ້ຽງລູກຍິງລູກຊາຍໄວ້ ອັນຫນຶ່ງ ຢ່າເອົາລູກສາວ
ໄພຝ້າຂ້າເມືອງມາເປັນນັກສະຫນົມ ໄວ້ໃຫ້ເຂົາເປັນສາວຢູ່ບ້ານເມືອງ
ຈິ່ງມີສີມີແສງແລ ໃຫ້ຮັກສາຝາເມືອງນັ້ນ ເປັນທ້າວພະຍາ ໃຫ້ຕັ້ງ
ແຕ່ງຂຸ່ນດ່ານຫນຶ່ງໄວ້ຮັກສາຝາແທມແອມກະສັດ ຂ້າເສີກສັດຕູ
ຈິ່ງບໍ່ມາລ່ວງລັດຕັດແດນໄດ້ແລ ໃຫ້ຮັກສາເມກເມືອງນັ້ນ ເປັນທ້າວ
ພະຍາໃຫ້ເສນາອາມາດ ໃຫ້ເຂົ້າຫາມາເຝົ້າຣະວັງຫັດຖະບາດ
ຢ່າໄດ້ຂາດສັກຍາມເທັ້ນ ອັນຫນຶ່ງໃຫ້ຮັກສາເຂດເມືອງນັ້ນ
ເປັນທ້າວພະຍາ ໃຫ້ຢ່າສາດສະຫນາຣັດຕະນະໂຕແກ້ວທັງ 3
ຄືວ່າຢ່າໄດ້ປະຫມາດຄອງສິນ ແລະ ທານແລ ໃຫ້ຮັກສາປະຕູເມືອງນັ້ນ
ເປັນທ້າວພະຍາຢ່າກະທໍາປານາຕິບາດແລ ໃຫ້ຮັກສາແກ່ນເມືອງນັ້ນ
ເປັນທ້າວພະຍາໃຫ້ມີສິນາດ ນ້ຳມອກຫນ້າໄມ້ ປືນໄພ ຫອກແຫລມ
ງ້າວ ໄວ້ກັບເມືອງ ຂ້າເສີກສັດຕູຈິ່ງບໍ່ມາລູກຫນຶ່ງນຸ່ງແຄວນໄດ້ແລ.

ບັດນີ້ ຈັກຈາສິກຂາບົດ ທ້າວພະຍາທັງ 4 ກໍດີ ທັງ 8 ກໍດີແລ.
ອັນຫນຶ່ງ ຊື່ວ່າສ້ອຍສາຍຄໍາແລ ເຈົ້າເຮີຍ ນັກປາດເຈົ້າທັງຫລາຍ
ພິຈາລະນາໃຫ້ຊອບ ຄັນບໍ່ຊອບໄດ້ເຂົ້າສູ່ອະບາຍບໍ່ສົງໄສແທ້ແລ.
ບັດນີ້ ຈັກຈາຮາຊາຊ້ອຍໂຊດ ຕ້ອງໂທດຫຼືກຫນາ ປະຣາຊິກເຖິງຕົນ
ຂຸນພົນຕັດໃສ່ໂທດ ໃຫຍ່ເຜິ້ງພໍ ຂັນຄ່າຄໍພັນ ຫຼືກຮ້ອຍ ຢ່າໄດ້ຕົກໃຈມາ

ຖືກສັງຄາບໍ່ນ້ອຍ 8 ຮ້ອຍຂັນໄຫມ ຖຸນລະໄຈຖ້ວນຖີ່ 4 ຮ້ອຍຂັນ
ແປງດີ ນິດສັກຄີແຍງຢູ່ ຂັນຕູ່ເບົາບາງ 2 ຮ້ອຍຈາງໃຫ້ຄອບໄດ້ຍິນດີ
ປາຈິຕຕິໂດຍດ່ວນ ຖີ່ຖ້ວນໂດຍພະລັ່ນຖືກຂັນຕີ ຮ້ອຍຫນຶ່ງ ປາຕິເທດ
ຍິ່ງນໍາມາ ຂັນວາຈາຜິດປາກ 5 ບາດຫາກຄວນທຸກກົດຫວນຢ່າໄດ້
ເອົາຈົມນໍ້າ ຂັນທໍາຜິດ 10 ສະຫລິງ ເລີຍດິງເອົາຊໍ້າ ທຸກກໍາມວນມາ
ທຸບພາສິດຕາພໍ່າພ້ອມ 5 ສະຫລິງນ້ອມນໍາມາ ຂັນສົມມາຍໍ່ຍິນ
ອັນຫນຶ່ງຫົວແສນ ກໍຍັງແຄນຈັກຫນ່ອຍ ປະຣາຊິກຫ້ອຍຕາມມາ
ຂັນຄ່າຄໍພັນສອງ ສັງຄາຮອງຮັບໄວ້ ຊອກໄຊ້ມາເສຍ ຂັນໄຫມເປ້ຍ
ປິ່ນ ຫົກຮ້ອຍປິ່ນແຄນມາ ຕາແນມຫລຽວໄປ ຖຸນລະໄຈບໍ່ໄດ້ຫລີກ
ຂັນແປງອີກຕາມເຍີ ຂານເອີບໍ່ໄດ້ຄຽດ 3 ຮ້ອຍຢຽດມາມີ
ນິດສັກຄີລືຂຽນຮ້ອຍ 5 ບາດຕາມເພງ ບໍ່ໄດ້ເກງຂັນຕູ່ ພໍຢູ່ພໍກິນ
ປາຈິດຕິຍິນຫນ່າຍ ຂັນກ່າຍລ່າຍ ເຂົາ 7 ບາດ 2 ສະຫລິງ
ເທົ່າເຖົ້າຕາຍ ປາຕິເທດຢາຍຍັງ ຕາມຂັນຜິດປາກ ງາມແຫລ່ງ
ຫລາກ 3 ບາດສະຫລິງງາເຮືອງຮິດ ທຸກກົດຂັນທໍາຜິດປາກ ຢ່າຕິດ
ເປັນໂພຍ 7 ສະຫລິງ ເພື່ອງໂອຍອິດອ່ອນ ບໍ່ໄດ້ຢ່ອນຕາມຄອງ
ໃຫ້ຕອງຕາມຮິດ ທຸບພາສິດຕາມມາ ເປັນເງິນຕາທຸກເປ້ືອງ 3
ສະຫລິງເພື່ອງວ່າບໍ່ຫລາຍ ພໍຮາດເຊື້ອສະເຫມີກັນ ອັນຫນຶ່ງ
ຫົວພັນຮ້ອຍ ບໍ່ພ້ອຍບໍ່ກາຍ ປະຣາຊິກ ອັນຫົກເຫມືອນວ່າ ຂັນຄ່າຄໍ
ກົດແກວດ 8 ຮ້ອຍຕາມເມືອງຢ່າໄລປະຮິດບູຮານ ສັງຄານານະຈວບ
ຫລາຍຂວບໄຫມເອົາຕາມເນົາໂດຍຮີບ 4 ຮ້ອຍຖີບຕາມຄອງ
ຖຸນລະໄຈຍໍ່ຍິນ ຍັງຍິນສຽງແຂງ ຂັນແປງຜິເພືອກ 2 ຮ້ອຍເລືອກ

ເລີຍບາຍ ນິດສັກຄືຢາຍຢັ່ງຢູ່ ຂັນຕູ່ຍັງບໍ່ບ່ຽງ ຮ້ອຍໜຶ່ງທ່ຽງ
ເມືອງນິດ ປາຈິດຕິຂັນຕິຄ່ອຍປອງ ຕາມຄອງນັກປາດ 5 ບາດ
ຕາມກະບວນ ກໍຍັງຄວນເມືອງເນດ ປາຕິເທດຊີຊັບ ຜິດປາກນັບມາ
10 ສະຫລິງ ເງິນຕາທຸກໝູ່ ທຸກກົດຢູ່ນໍາກັນ ຂັນທໍາຜິດທຸກເມື່ອ 5
ສະຫລິງ ເຊື້ອຄອງທໍາ ທຸບພາສິດນໍາແນບ ຂັນສົມມາແທບຫົວ
ບໍ່ລອນກົວທຸກສິ່ງ 2 ສະຫລິງເຜື້ອງຊົມບານ ອັນໜຶ່ງຂຸນກວານ
ນ້ອຍໃຫຍ່ ປະຣາຊິກໃສ່ຂັນຄໍາຄໍ ເອົາທໍ່ນີ້ 6 ຮ້ອຍຫັດ ຖືກສັງຄາ
ມາສອນຂັນໄຫມ ບອກເຕີນເອົາເງິນເຮົາບໍ່ໂຜດ 3 ຮ້ອຍໂທດ
ເລີຍເຕັມ ຖຸນລະໄຈເລັ້ມກະລ່າງຂັນແປງອ້າງແຕ່ຄວາມ 5 ບາດ
ຕາມແຕ່ງພູດ ບໍ່ໄດ້ຊຸດດີຫລີ ນິດສັກຕິເຕີນປ່າວ ຂັນຕູ່ທ້າວຖາກເຫດ
7 ບາດເສດ 2 ສະຫລິງ ຊ້ໍາຕື່ມ ຫນ້າວິວາ ປາຈິດຕິຄາວກ່ອນ
ບໍ່ໄດ້ປ່ອມຫວນງາມ ຂັນຕິຕາມ 3 ບາດ ທຸກຂະຫນາດຍ່ອມ 2-3
ສະຫລິງ ທອນອີກໃຫ້ປາຕິເທດສະນິເຫລືອແຫລ່ ຂັນຜິດແທ້ເຜິງກົວ
7 ສະຫລິງເຜື້ອງນົວເມົາຍິ່ງ ທຸກກົດຈິ່ງຕາມທີ ຂັນຜິດມີເຜິງກົວ 3
ສະຫລິງເຜື້ອງປາພະລາດອ່າວກົວຜິດ ທຸບພາສິດຂໍ່ໂລມເລົ້າ ຫັບບາຍ
ຊ່ອຍອາຍແດ່ນໍາ ຂັນສົມມາຫລາຍຂອບ ສະຫລິງເຜື້ອງລູບບາຍ
ຍິ່ງປາຍລາດຖ່ອງ ໃຫ້ຄ່ອງຕາມຄຸນ ອັນໜຶ່ງນັກບຸນຂຸນຄໍາ ລູກຫລານ
ຊາວເມືອງ ປະຣາຊິກຜ່າຍຜ່ອງ ຖືກຕ້ອງຫລາຍທໍາ ຂັນຄໍາຄໍຫາກມີ
4 ຮ້ອຍດີເງິນດວງຖືກສັງຄາ ຫວງຕື່ນ ຂັນໄຫມຊິ່ນຊົມເດ ສອງຮ້ອຍ
ເນີນວນໝູ່ ຖຸນລະໄຈຂັນແປງ ຕາແຍງພໍຮ້ອຍ ນິດສັກຕິຍ່ອຍ
ຊຸມຂັນຕູ່ ທ້າວຄຸນຄວ່າ 5 ບາດ ມາແຕ່ງໃຫ້ປາຈິດຕິໄງ່ປ່ອງ

ຂັນຕີຜ່ອງຜີຜ່າຍ 10 ສະຫລິງ ຢາຍຕາມເທດ ປາຕິເທດຄວາມສູງ
 ລຸງອ່າວລູຫລ່າ ຂັນຜິດປາກຫັນ 5 ສະຫລິງ ຕ້ອງຕາຄ້ອມແມ່ນ
 ທຸກກົດແລ່ນເມືອນໍາ ຂັນທໍາຜິດບໍ່ຊ້າ ສອງສະຫລິງເຜື້ອງຖ້າຂໍຊົມ
 ທຸບພາສິດດົມຖີ່ຖ່ອຍ ຂັນສົມມາອ່ອຍອັງເຊີນ ເງິນສະຫລິງບາດລາດ
 ອັນຫນຶ່ງຫິນະຊາດເຮົາບອກປະຣາຊິກນອກເຖິງນັ້ນ ຂັນຄໍາຄໍ
 ມີແຕ່ສອງຮ້ອຍແກ່ເງິນ ລ້ຽງສັງຄາຣຽງນໍາຄົນ ຂຸນໃຫຍ່ຈົນຫລາຍ
 ເປີກ ຮ້ອຍຫນຶ່ງເລີກບາຍເອົາຖຸນລະໄຈ ເວົ້າແຂງຂັນແປງເວົ້າ
 ພໍຮ້ອຍ 5 ບາດຫ້ອຍແຂວນແອວ ນິດສັກຄີແຂ່ວ ແກ່ທຸກຫັ້ນດຶງ
 ເປື້ອງຂັນຕູ່ເຮື້ອງ ໂດຍສິບ ສະຫລິງຖີບຕາມມີ ປາຈິດຕີເນື້ອງນອບ
 ຂັນຕີຄອບນໍາເຖິງ ບໍ່ໄດ້ເທິງຕໍາແອ 5 ສະຫລິງແນ່ ນໍາເສຍ
 ປາຕິເທດເປັນປືນ ຂັນຜິດປາກກິນມາກຖ່ອງ ສອງສະຫລິງເຜື້ອງ
 ປອງຕັ້ງແຕ່ງ ທຸກກົດແຍ່ງແປງຂັນ ທໍາຜິດບໍ່ຕິດຫັນຍ່າງຍ່າຍ
 ສະຫລິງປາຍພໍລາດ ທຸບພາສິດຊາດເຊື້ອຂັນສົມມາ ເກີດຕາມຄອງ
 ສອງລາດຖ່ອງ ວາງໃຫ້ນັກປາດໄດ້ສົມຄວນ ຂອງທັງມວນຝູງນີ້
 ຢ່າໄດ້ຊີ້ນິກາຍ ໃຫ້ແຈກຢາຍ 3 ສ່ວນ ພູດຫນຶ່ງດ່ວນເມືອຖວາຍ
 ພະຣາຊາບາຍໄວ້ ພູດຫນຶ່ງໄດ້ເຈົ້າຄວາມພູດຫນຶ່ງຕາມເຈົ້າກວ້າມ
 ຢ່າໄດ້ຕ້ານເກາະກຽວ ໃຫ້ຮີບທຽວປັນກັນ ທໍ່ໃນແຈກໂທດ ຕັ້ງແຕ່
 ປະຣາຊິກ 4 ສັງຄາ 13 ຕົວ ຖຸນລະໄຈ 2 ຕົວ ນິດສັກຄີ 30
 ປາຈິດຕີ 92 ທຸກກົດ 75 ທຸບພາສິດ 4 ຕົວ ແຈກເປັນໂທດທໍ່ນີ້ແລ.
 ສຸວັງລະຖາມະຫາອຸບປາລີເຖຣະເຈົ້າ ຈັກຍົກອະພິຫັມມາ 7
 ຄໍາຜີ ອອກເທດສະຫນາແກ່ປານະສັດ ທັງຫລາຍແລ ໂສຕຸຊະນະ

ທັງຫລາຍ ໂຍຄາວະຈະຣະເຈົ້າ ອັນຈັກເອົາຕົວຂ້າມນ້ຳອະນຸດຕະມະ
ຫານະຄອນ ຈິ່ງຝັງຄຳສອນແຫ່ງພະຕະຖາຄະຕະ ອັນມະຫາອຸບປາລີ
ເຖຣະເຈົ້າກ່າວມາແຕ່ພາຍຫລັງນີ້ເທົ່ານັ້ນ. ຫນັງສືສັອຍສາຍຄຳ
ໂພສາທິຣາດເຈົ້າຫມົດ ເທົ່ານີ້ກ່ອນແລເຈົ້າເຮີຍ.

ເຍທັມມາ ອັນວ່າອາບັດທັງຫລາຍຝູງໃດ ອາບັດທຸບພາສິດ
ເຂົ້າມາ 4 ຕົວນີ້ ຈິ່ງເປັນອາບັດທຸກກົດ ຕົວຫນຶ່ງແລ. ອາບັດທຸກກົດ
ເຂົ້າມາ 75 ຕົວ ຈິ່ງເປັນອາບັດປາຕິເທດຕົວຫນຶ່ງແລ. ອາບັດ
ປາຕິເທດເຂົ້າມາ 4 ຕົວ ຈິ່ງເປັນອາບັດປາຈິດຕິຕົວຫນຶ່ງແລ. ອາບັດ
ປາຈິດຕິເຂົ້າມາ 92 ຕົວ ຈິ່ງເປັນອາບັດນິດສັກຄີຕົວຫນຶ່ງແລ.
ອາບັດນິດສັກຄີເຂົ້າມາ 30 ຕົວ ຈິ່ງເປັນອາບັດຖຸນລະໄຈຕົວຫນຶ່ງ
ແລ. ອາບັດຖຸນລະໄຈເຂົ້າມາ 2 ຕົວ ຈິ່ງເປັນອາບັດສັງຄາຕົວຫນຶ່ງ
ແລ. ອາບັດສັງຄາເຂົ້າມາ 13 ຕົວ ຈິ່ງເປັນອາບັດປະຣາຊິກ
ຕົວຫນຶ່ງແລ.

ປະຣາຊິກ 404 ບາດ ສັງຄາ 202 ບາດ ຖຸນລະໄຈ 100
ປາຍບາດ ປາຈິດຕິ 6 ບາດ ທຸກກົດຊິກ ເຫລືອຫນຶ່ງ ທຸບພາສິດ
ເຜື້ອງໃນຫນຶ່ງຊັກ ເຫລືອນັ້ນໃຫ້ເປັນຂັນເຜື້ອງຂັນທຽນ ເຂົ້າຕອກ
ດອກໄມ້ ສົມມາກັນກໍເປັນແລ. ທົ່ວໆ ໃຫ້ຫລິງດູຍັງກາລະແລ ປະເພດ
ວັດຖຸອັນຫນັກອັນເບົາແລ ອາທິກອນຄວາມເຂົ້າກ່ອນເທົ່ານັ້ນ. ຜິວ່າ
ຍັງຄວນຕັດແທ້ຈິ່ງຕັດຕາມຄອງໃນພະເຈົ້າຕັ້ງໄວ້ນີ້ເທົ່ານັ້ນ. ນັກປາດ
ແລະ ຂຸນຝິຈາລະນາ ທັງຫລາຍ ຝູງມີຜະຫຍາເຜິງຮູ້ດັ່ງນີ້ເທົ່ານັ້ນ.
ວັດຖຸອັນອອກໃນສະຫມັນປາຕິໂນກຂະສັງວະຣະສິນພຸ້ນແລ. ສະບັບ

ຫນຶ່ງນັ້ນ ປະຣາຊິກ 400 ນ້ຳ 6 ສັງຄາ 200 ນ້ຳ 6 ນິດສັກຄີ
100 ນ້ຳ 6 ປາຈິດຕີ 5 ບາດ ນ້ຳ 6 ປາຕິເທດ 10 ສະຫລິງ
ນ້ຳ 6 ປາຕິເທດ 10 ສະຫລິງ ນ້ຳ 6 ທຸກກົດເຜື້ອງຫນຶ່ງ ທຸບພາສິດ
ລຳຖ່ອງ ຖຸນລະໄຈຣອງຄໍສັງຄາ 104 ບາດ ນ້ຳ 6 ແລ. ບຸກຄະລະ
ຜູ້ໃດມີໃຈແຂງຂະຫນາດ ບໍ່ໂດຍອາດຍາ ພະຣາຊາກ່າວຝ້ອງ ຖືກ
ຕ້ອງອາປັຕຕິຍາ ປະຣາຊິກຕົວຕົ້ນບໍ່ພົ້ນບໍ່ກາຍອັນຫນຶ່ງ 6 ປີ ປາຕິຕົນ
ພະຍາເຈົ້າ ຢ່າປາກເວົ້າຕຽນທ່ານດີຫລື ປະຣາຊິກມີຕົວ 2 ຖືກເມື່ອ
ອັນຫນຶ່ງຢ່າອ່າວລັກໂລບເອົາຂອງ ພະຈອມທອງພະຍາຫລວງ
ທ່ານໄທ້ ປະຣາຊິກໄດ້ຕ້ອງຖືກຕິດຕາມ ຖືກຕົວ 3 ດີຫລືນາ. ອັນຫນຶ່ງ
ຢ່າກ່າວເວົ້າຕົວແປດນາງສະຫນົມ ຢ່າເຊີຍຊົມເມຍພະຍາມວນມີ
ປະຣາຊິກ 4 ຖືກຕ້ອງເຖິງຕົນ ອັນຫນຶ່ງໄດ້ພໍ້ຕົນໄປລົບເສີກໃຫຍ່
ຢ່າປະໄປພະຍາເຈົ້າແລ່ນຄືນ ແຜ່ນດິນກິນຕົນບໍ່ຊ້າ ປະຣາຊິກ 5
ຖືກຕ້ອງຕິດຕົນ ອັນຫນຶ່ງໄດ້ຊຸມກັນຄວາມເມືອງແລ້ວ ພາກຫນີ
ຈາກຫັ້ນໄປຮອດຊານ ຢ່າພາງານມ້າງສະຫຍອງພານແກ່ທ່ານ
ຄຽດແທ້ພໍ້າຕາຕົກ ປະຣາຊິກ 6 ເຖິງຕົນຫັດທ່ຽງ ອັນຫນຶ່ງຢ່າບ່ຽງ
ຖ້ອຍຂຽນຂີດ ແປງຕາຂຽນໄປຫາຂ້າເສີກພາຍນອກ ບໍ່ບອກ
ເຈົ້າພະຍາໃນເມືອງ ຍິນເຄືອງໃຈຄອຍຫົວດ່າ ຖືກປະຣາຊິກ 7
ຕົວຕົນບໍ່ຄາດ ອັນຫນຶ່ງຢ່າຍຸຍາດພົນຈາກພະຍຸບຸນ ເມື່ອພາຍລຸນ
ເອົາຕົນວຽນແວດ ປະຣາຊິກ 8 ເຖິງເມື່ອບໍ່ນານ ອັນຫນຶ່ງການເມືອງ
ມີນາເຖິງຮອນເຮັ່ງ ໃຈເລ່ງໆມາບອກຮອດເຮືອນ ຢ່າບິດເບືອນບໍ່ເມື່ອ
ຫາເຈົ້າ ຖືກປະຣາຊິກ 9 ຫັດທ່ຽງ ຈິ່ງນຳຣາຊາພັນຂ້າມເສຍບໍ່ມີໂທດ

ດູ້ຊ້ອຍໂຊດຫາຍບາບກຳເວນແລເຈົ້າເຮີຍ. ອັນນີ້ປະຣາຊິກເສນາແລ.
 ປະຣາຊິກຍິງຊາຍ ຍິງ 2 ຕຳລິງ ຊາຍ 4 ຕຳລິງ ປະຣາຊິກ
 ຖ້ວນ 2 ຍິງ 3 ຕຳລິງ ຊາຍ 6 ຕຳລິງ ປະຣາຊິກຖ້ວນ 3 ຍິງ 4
 ຕຳລິງ ຊາຍ 8 ຕຳລິງ ປະຣາຊິກຖ້ວນ 4 ຍິງ 5 ຕຳລິງ ຊາຍ 10
 ຕຳລິງ ປະຣາຊິກຖ້ວນ 5 ຍິງ 6 ຕຳລິງ ຊາຍ 12 ຕຳລິງ ປະຣາ
 ຊິກຖ້ວນ 6 ຍິງ 7 ຕຳລິງ ຊາຍ 14 ຕຳລິງ ປະຣາຊິກຖ້ວນ 7
 ຍິງ 8 ຕຳລິງ ຊາຍ 16 ຕຳລິງ ປະຣາຊິກຖ້ວນ 8 ຍິງ 9 ຕຳລິງ
 ຊາຍ 18 ຕຳລິງ ປະຣາຊິກຖ້ວນ 9 ຍິງ 10 ຕຳລິງ
 ຊາຍຊຶ່ງຫນຶ່ງ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວ ທ້າວພະຍາຊ້ອຍໂຊດ ໄດ້ຕ້ອງໂທດອັນຫຼີກ
 ປະຣາຊິກເຖິງຕົນ ຂຸນພົນຕັດໃສ່ໂທດໃຫ້ເຜິງພໍ ຂັນຄ່າຄໍພັນຫຼີກຮ້ອຍ
 ຢ່າໄດ້ຕົກໃຈນາ ຖືກສັງຄາບໍ່ນ້ອຍ 800 ເປັນຂັນໄຫມ ຖຸນລະໄຈ
 ຖ້ວນຖີ່ 400 ຂັນແປງ ນິດສັກຄີແຍງຢູ່ ຂັນຕູ່ເບົາບາງ 200 ວາງໃຫ້
 ໄດ້ແລ້ວເລົ່າຍິນດີ ປາຈິດຕິໂດຍດ່ວນ ຖ້ວນຖີ່ຖືກຂັນຕີ 100
 ປາຕິເທດຍິນມາ ຂັນວາຈາຜິດປາກ 5 ບາດຫາກຄວນ ທຸກກິດຫວນ
 ວ່າຍາໄດ້ເອົາຈົມນ້ຳ ຂັນທໍາ 10 ສະຫລິງ ເລີຍດິງເອົາຊ້ຳທຸກກ້າ
 ມວນມາ ທຸບພາສິດຕາພໍ່າພ້ອມ 5 ສະຫລິງນ້ອມນໍາມາ ຂັນສົມມາ
 ຍໍຍິນ ອັນຫນຶ່ງຫົວຫນຶ່ງຫົວແສນ ຍິງແຄນຈັກສະຫນ່ອຍ ປະຣາຊິກ
 ຫ່ອຍຕາມມາ ຂັນຄ່າຄໍພັນ 2 ສັງຄາຮອງຮັບໄວ້ ຊອກໄຊ້ມາເສຍ
 ຂັນໄຫມເບ້ຍຍິນ 60 ຍິນແກມຕາແນມຫລຽວໄປ ຖຸນລະໄຈຍາໄດ້
 ຫລີກ ຂັນແປງອີກກໍຕາມເຍີ ຂານໄດ້ຄຽດ 300 ຢຽດຢາມີ ນິດສັກຄີ

ລືຄາດ 105 ບາດ ຢ່າໄດ້ຂາດ ແກ່ງຂັນຕູ່ ພໍ່ຢູ່ພໍ່ກິນ ປາຈິດຕິ
 ຍັງຫມາຍ ຂັນຕິກາຍລ່ວງເຂົ້າ 7 ບາດ 2 ສະຫລິງເທົ່າເຖິງຕາຍ
 ປາຕິເຫດຢ່າຝາກຕາມ ຂັນຜິດປາກງາມແຫລ່ງຫລ້າ 3 ບາດ 3
 ສະຫລິງ ຖ້າເຮືອງຮົດ ທຸກກົດຂັນທໍາຜິດ ຢ່າໄດ້ຕິດເປັນພະຍາດ
 10 ສະຫລິງເຜື້ອງໂອຍອິດອ່ອນ ບໍ່ໄດ້ຢ່ອນຕາມຄອງ ໃຫ້ຕອງ
 ຕາມຮົດ ທຸບພາສິດຂັນສົມມາ ເຖິງຕາທຸກເບື້ອງ 3 ສະຫລິງເຜື້ອງ
 ວ່າບໍ່ຫລາຍ ບໍ່ບາຍພໍລາດ ເຊື້ອຊາດສະເຫມີກັນ. ອັນຫນຶ່ງຫົວພັນ
 ຫົວຮ້ອຍ ບໍ່ພ້ອຍປະຣາຊິກເຫມືອນວ່າ ຂັນຄ່າຄໍກວັດແກວ່ງ 8 ຮ້ອຍ
 ຕາມເບິງ ຢ່າເຫລືອງຢ່າລະ ປະຣິດບູຮານ ສັງຄານານຈວບ ຫລາຍ
 ຂວບໄຫມເອົາ ຕາມເນົາໂດຍຮີບ 4 ຮ້ອຍຖີບຄາຄໍ ຖຸນລະໄຈ
 ຍໍ້ຫັນເຫັ່ງ ສຽງແຂງແປງເກີກ 2 ຮ້ອຍເລີກເລີຍບາຍ ນິດສັກຄີ
 ຢາຍຢັງ ຂັນຕູ່ຍັງບໍ່ບຽງ ຮ້ອຍຫນຶ່ງທຽງເນືອງນິດປາຈິດຕິ ຂັນຕິ
 ຄ່ອນຜີປອງ ຕາມຄອງນັກປາດ 5 ບາດຕາມກະບວນ ກໍຍັງຄວນ
 ເນືອງເນດ ປາຕິເຫດຊີຊັບ ຂັນຜິດປາກນັບມາ 10 ສະຫລິງ
 ຕາທຸກຫມູ່ ທຸກກົດຢູ່ດອມກັນ ຂັນທໍາຜິດທຸກເມື່ອ 5 ສະຫລິງ ເຊື້ອ
 ຄອງທໍາ ທຸບພາສິດນໍາແນບ ຂັນສົມມາແຫບຫົວ ຢ່າລວນກົວທຸກ
 ເບື້ອງ 2 ສະຫລິງເຜື້ອງຈົງຊົມບານ ອັນຫນຶ່ງຂຸນກວານນ້ອຍໃຫຍ່
 ປະຣາຊິກໃສ່ຂັນຄ່າຄໍ ເອົາຫໍ່ນໍາ 6 ຮ້ອຍຫັດ ສັງຄາມັດສອກໃສ່
 ຂັນໄຫມ ບອກເຕີນເອົາເງິນເຮົາຢ່າໂຜດ 3 ຮ້ອຍໂກດເຕັມ ຖຸນລະໄຈ
 ເລັມກ່າງ ຂັນແປງອ້າງແຕ່ຄວາມ ຮ້ອຍ 5 ບາດຕາມແບ່ງພູດ
 ບໍ່ໄດ້ຊຸດດີຫລີ ນິດສັກຄີເຕີນປ່າວໄດ້ 7 ບາດ 2 ສະຫລິງ

ປາຈິດຕິຝາດກ່ອນ ບໍ່ໄດ້ຢ່ອນຫວນງາມ ຂັນຕິຕາມ 3 ບາດ
ທຸກຂະຫນາດຍ້ອນ 2-3 ສະຫລິງຫອນຈິ່ງແລ້ວ ເຈົ້າແກ້ວດວງດີ
ປາຕິເທດມີເຫລືອແລ້ວ ຂັນຜິດປາກແທ້ ເຝິງກົວ 10 ສະຫລິງ
ນົວເມົາຍິ່ງຄາມ ທຸກກົດຕາມຕິດ ຂັນທໍາຜິດບໍ່ຍ່າວ ກ່າວ 3 ສະຫລິງ
ເຜື້ອງປາຍລາດ ກົວຜິດ ທຸບພາສິດຂໍໂຍມ ເລົ່າໂລມຫຍັບຍ້າຍ
ຊ່ອຍອາຍແດ່ນ່າ ຂັນສົມມາຫລາຍຊຸບ ສະຫລິງເຜື້ອງລຸບປາຍ
ລາດຖ່ອງ ໃຫ້ຕອງຕາມຄຸນ. ອັນຫນຶ່ງນັກບຸນຂຸນຄ້າ ລູກຫລ້າຊາວ
ເມືອງ ປະຣາຊິກເຮືອງຜາຍຜ່ອງ ຖືກຕ້ອງຫລາຍຂັນຄ່າຄໍຫາກມີຄ່າ
4 ຮ້ອຍດີເງິນດວງ ຖືກສັງຄາຫວງຕີນ ຂັນໄຫມຊີ່ນຊົມເດ 2
ຮ້ອຍເນມວນຫມູ່ ຖຸນລະໄຈຂັນແປງຕາມແຍງພໍຮ້ອຍ ນິດສັກຄີຊຸນ
ຂັນຕູຄຸນ 5 ບາດມາແຕ່ໄດ້ ປາຈິດຕິໄງ່ປ່ອງ ຂັນຕິຜ່ອງຜິພາຍ
10 ສະຫລິງຢາຍຕາມເຫດ ປາຕິເທດຄວາມຝຸງລຸງອ່າວດູຫລາກ
ຂັນຜິດປາກຫັງປວງ 5 ສະຫລິງຕວງຄອບແມ່ນ ທຸກກົດແລ່ນເມື່ອນ່າ
ຂັນທໍາຜິດບໍ່ຊ້າ 2 ສະຫລິງເຜື້ອງຖ້າຂໍຊົມ ທຸບພາສິດດິນຖ່ອຍ
ຂັນສົມມາອອຍເຊິ່ງເງິງ ເງິນ 10 ສະຫລິງປາຍລາດ. ອັນຫນຶ່ງ
ຄົນຫິນະຊາດເຮົາບັງ ປະຣາຊິກນອກເຖິງມັນ ຂັນຄ່າຄໍມີແດ່ 2 ຮ້ອຍ
ແກ່ເງິນລຽງ ສັງຄາຮຽງຫາຄົບຂັນໄຫມ ຈົບຫລາຍເປີກຮ້ອຍຫນຶ່ງ
ເລີກບາດເອົາ ຖຸນລະໄຈເຮົາເຈົ້າຂັນແປງ ເຈົ້າບໍ່ປ່ອຍ 5 ບາດ
ຫ້ອຍແຂວນແອວ ນິດສັກຄີແຊວເສບແອ່ງ ເປັນຂັນຕູ່ແຮງໂດຍຮີບ
10 ສະຫລິງຖືບຕາມ ປາຈິດຕິເນື່ອງນອບ ຂັນຕິຕອບນ່າເຖິງ
ບໍ່ໄດ້ເຫື່ງຕໍາແອ່ 5 ສະຫລິງແນ່ນ່າເສຍຕາມເຫດ ປາຕິເທດ

ເປ້ຍປິ່ນຝ້າວ ຂັນຜິດປາກລ້າວບໍ່ດີ 2 ສະຫລົງເຜື້ອງກຸມຕັ້ງແຕ່ງ
ທຸກກົດແຫ່ງຂັນທໍາຜິດ ທຸດຈະຮິດຍ່າງຍ່າຍ ສະຫລົງປາຍພໍລາດ
ທຸບພາສິດຊາດເຊື້ອ ຂັນສົມມາເກື້ອຕ່າງ 2 ລາດຖ່ອງວາງ ໃຫ້
ນັກປາດໄທ້ສົມຄວນ ຂອງທັງມວນຝູງນີ້ ຢ່າໄດ້ຊີ້ນິກາຍ ໃຫ້ແບ່ງ
ບາຍ 3 ສ່ວນ ພູດຫນຶ່ງດ່ວນເມື່ອຖວາຍພະຣາຊາບາຍໄວ້ ພູດຫນຶ່ງ
ໄດ້ເຈົ້າຄວາມ ພູດຫນຶ່ງຕາມເຈົ້າກວ້າມ ຢ່າໄດ້ຕ້າມເກາະກ່ຽວ
ໃຫ້ຮີບທ່ຽວປັນກັນເທາະເນີ. ອັນນີ້ໂຄງແຈກໂທດແລເຈົ້າເຮີຍ.

ຜິວ່າ ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດປະຣາຊິກ ທັງ 4 ຕົວໆໃດຕົວຫນຶ່ງ
ຂາດຈາກພິກຂຸແລ ຫົນໂລກໄພ່ຊາວເມືອງຖືກຂັນຄ່າຄໍ 4 ຮ້ອຍ
ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດສັງຄາທິເສດ 13 ຕົວໆໃດຕົວຫນຶ່ງກໍດີ ບໍ່ສໍາແດງ
ອາບັດກັງ ບັງໄວ້ສິ້ນຣາຕິເທົ່າໃດ ເຝິງຢູ່ປະຣິວາດສະກໍາສິ້ນຣາຕິ
ເທົ່ານັ້ນແລ ເຝິງຢູ່ນາມັດ 6 ຄືນ ຈິ່ງອັບພານແລ ໃຫ້ຂົນນໍ້າ 100
ຫາບ ຂົນຊາຍ 100 ໃສ່ສິມ ໃສ່ວັດ ໃສ່ເຂດຈິ່ງພັນໂທດແລ. ຫົນໂລກ
ໄພ່ຊາວເມືອງຖືກຂັນຕີ 100. ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດນິດສັກຄືປາຈິດຕິ
ໃຫ້ເທດສະຫນາອາບັດເສຍ ແລ້ວໃຫ້ຂົນນໍ້າ 50 ຫາບ ຊາຍ 50
ຫາບ ຈິ່ງພັນໂທດແລ. ຫົນໂລກໄພ່ຊາວເມືອງຖືກຂັນແປງ 5 ບາດ
ແລ. ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດປາຕິເທດສະນີ ໃຫ້ເທດສະຫນາອາບັດເສຍແລ
ໃຫ້ຂົນນໍ້າ 25 ຫາບ ຊາຍ 25 ຫາບ ຈິ່ງພັນໂທດແລ. ຫົນໂລກ
ຊາວເມືອງຖືກຂັນຜິດປາກ 2 ບາດເຜື້ອງແລ. ພິກຂຸຕ້ອງ
ເສກຂີຍະວັດອາບັດ ທຸກກົດໃຫ້ເທດສະຫນາອາບັດເສຍແລ ໃຫ້ຂົນນໍ້າ
12 ຫາບ ຊາຍ 12 ຫາບ ຈິ່ງພັນໂລດແລ. ຫົນໂລກຊາວເມືອງ

ຖືກຂັ້ນສົມມາບາດບັກແລ. ຝຶກຂຸ້ນຂອງອາບັດທຸບພາສິດ ໃຫ້ເຫດ
ສະຫນາອາບັດເສຍແລ້ວ ໃຫ້ຂົນນໍ້າ 5 ຫາບ ຊາຍ 5 ຫາບ ຈິ່ງຜົ້ນ
ໂທດແລ. ຫົນໂລກຊາວເມືອງຖືກຂັ້ນສົມມາ 2 ບັກຊືກແລ
ມີແຕ່ເຂົ້າຕອກດອກໄມ້ເຜິ້ງທຽນສົມມາຄາຣາວະ ກໍເປັນ ທ່ວ່າໃຫ້
ຫລິງດູອາທິກອນ ຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຂາທັງສອງອັນຜິດກັນ ພາກັນເຂົ້າ
ມາສູ່ຂຸ້ນຜິດໄສ ໃຫ້ພິຈາລະນາຕາມຖ້ອຍຄໍາ ແຫ່ງຂາທັງສອງ
ກ່າວນັ້ນ ແຈ້ງແຈບແລ້ວ ຈິ່ງໃຫ້ໃສ່ຕາມຂັ້ນໂທດ ຕາມຫນັກຕາມເບົາ
ນັ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຂັ້ນໂທດຜູ້ຍິງຊາວເມືອງກໍຜ່າຖ້ອງເອົາ ຂັ້ນໂທດຜູ້ຊາຍ
ຊາວເມືອງນັ້ນແລ. ຜົວຜູ້ຍິງມີຜົວ ໃຫ້ຜ່າຖ້ອງເອົາຂັ້ນໂທດຜົວນັ້ນ
ຊູ່ອັນເທົ່ານັ້ນ. ຂັ້ນຄ່າຄໍ ແລະ ຂັ້ນໂທດທັງຫລາຍນັ້ນ ຂັ້ນຕາມປະດາຍົດ
ປະດາສັກ ໂທດບໍ່ມີເຈົ້າປາລີຍົກໂທດໃສ່ ໃຫ້ເປັນຂັ້ນສົມມາ ເຈົ້າປາລີ
ກໍຈັກໄດ້ວິບາກ ຢູ່ໃນນະຣົກພັນປີ ຜົວຄວາມມັນພໍເຖິງຂັ້ນສົມມາ
ເຈົ້າປາລີຍົກຂັ້ນໃຫ້ເປັນຂັ້ນຜິດປາກ ເຈົ້າປາລີກໍຈັກວິບາກ ຢູ່ໃນນະຣົກ
3 ພັນປີ. ຜົວຄວາມມັນພໍເຖິງຜິດປາກ ເຈົ້າປາລີຍົກຂັ້ນໃຫ້ເປັນ
ຂັ້ນແປງ ເຈົ້າປາລີກໍຈັກວິບາກ ຢູ່ໃນນະຣົກໄດ້ຫນື່ນປີ. ຜົວຄວາມມັນ
ພໍເຖິງຂັ້ນແປງ ເຈົ້າປາລີຍົກຂັ້ນໃຫ້ເປັນຂັ້ນຕີ ເຈົ້າປາລີກໍຈັກໄດ້
ວິບາກ ຢູ່ໃນນະຣົກໄດ້ແສນປີ. ຜົວຄວາມມັນພໍເຖິງຂັ້ນຕີ ເຈົ້າປາລີ
ຍົກໃຫ້ເປັນຂັ້ນໄຫມ ເຈົ້າປາລີກໍຈັກໄດ້ວິບາກຢູ່ໃນນະຣົກໄດ້ 4
ແສນປີ. ຜົວຄວາມມັນພໍເຖິງຂັ້ນໄຫມ ເຈົ້າປາລີຍົກຂັ້ນໃຫ້ເປັນ
ຂັ້ນຄ່າຄໍ ເຈົ້າປາລີກໍຈັກໄດ້ ວິບາກໃນນະຣົກ 8 ແສນປີ. ຜົວຄວາມ
ພໍພຽງໃດໃຫ້ວ່າພໍພຽງນັ້ນເທົ່ານັ້ນ. ປະກາມຫນື່ງ ບຸກຄະລະຜູ້ໃດ

ຍັງເປັນໄພຍາກັບຂາຄວາມດ້ວຍໃຈ ກໍໃຫ້ມີວິບາກຢູ່ໃນນະຣົກ 3 ຊາດ ແລ້ວຈັກໄດ້ສະເຫວີຍທຸກຢູ່ດອມນາຍກຸມພັນ ເປັນພັນປາຍ 3 ຊາດ ນາຍກຸມພັນຈິ່ງໃຫ້ຫນີຫັນແລ. ອັນນີ້ ໄດ້ຊື່ວ່າໄພຍາກັບຂາຄວາມໃນໃຈນັ້ນແລ. ຜິວ່າໄດ້ໄພຍາອອກປາກກັບຄວາມ ກໍຈັກໄດ້ທົງວິບາກຢູ່ໃນນະຣົກ 6 ຊາດ ກໍຈັກໄດ້ອອກມາເຫວີຍທຸກດອມນາຍກຸມພັນ ເປັນພັນປາຍ 6 ຊາດ ແລ້ວນາຍກຸມພັນຈິ່ງໃຫ້ຫນີຫັນແລ. ອັນນີ້ໄດ້ຊື່ວ່າ ໄພຍາອອກກັບຂາຄວາມແລ. ກ່າວຫັນມະຈັກອານາຈັກ ກໍແລ້ວເທົ່ານີ້ກ່ອນແລເຈົ້າເຮີຍ.

- ຮາຊະກະກຸນກິນເມືອງແສນຂຸນຫນີນ ຂັນຄ່າຄໍ 1800
- ຮາຊະກະກຸນຫົວເສິກ ຂັນຄ່າຄໍ 1600
- ເຈົ້າຫົວແສນທ້າວເພຍຫນີນ ຂັນຄ່າຄໍ 1200
- ເຈົ້າຫົວພັນຂຸນພັນ ຂັນຄ່າຄໍ 800
- ຂຸນກວານທ້າວເພຍໃນທໍານຽມ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ຊາວເມືອງ ແລະອາຄັນດົກ ຂັນຄ່າຄໍ 400
- ຄົນທຸກໄຮ້ ແລະ ຂ້າທໍານ ຂັນຄ່າຄໍ 200
- ບໍ່ໃຊ້ກະກຸນກິນເມືອງຂຸນຫນີນ ຂັນຄ່າຄໍ 600

ບັດນີ້ ຈັກຈາຂັນຄ່າຄໍທ້າວເພຍແສນຫນີນຂ້າໄພນ້ອຍທໍານແລອາຄັນດົກ ອັນນີ້ໃນກໍາຜິສຸວັນນະຣັງສີ ມີດັ່ງນີ້ແລ.

- ມີເມືອງທັງ 4 ຂັນຄ່າຄໍ 200

- ແສນແທນຫມິ່ນໄຊນ້ອຍ
- ພັນແສນສັນຫມິ່ນກັບພອງຊຽງ - 3 ຄົນນີ້ເທົ່າກັບຂັນ
- ແສນຂັນແຂກ ຄ່າຄໍຄົນລະ 1000
- ຫມິ່ນກັບພອງເມືອງຊຽງ
- ຫມິ່ນກັບພອງເມືອງກັດ - 4 ຂຸນນີ້ຄ່າຄໍ
- ຫມິ່ນກັບພອງເມືອງຄັງ 600
- ຫມິ່ນກັບພອງເມືອງໂນ
- ຈ່າເມືອງທັງ 4 ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ຫມິ່ນພອງກັບເມືອງແສນ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ຂຸນກາງຫໍແສນພວກ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ຫມິ່ນຊ້າງຫລວງ ຂັນຄ່າຄໍ 800
- ຫມິ່ນມຸງຄຸນ ຂັນຄ່າຄໍ 800
- ຫມິ່ນກັບນາຍຫລວງ ຂັນຄ່າຄໍ 800
- ຫມິ່ນຊ້າງທຽມນາຍຫລວງ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ຫມິ່ນເດັກຊາຍຫມິ່ນສານ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ທຽມຂວາທຽມຊ້າຍ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ນາງເມືອງຫໍກອງຊໍ່ຫໍ່ໄຊ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ເພີຍຂັນຫໍຮັບກວານນ້ຳກິນ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ພູມແຫລກວານດາບທຽມເມືອງແທນ ເມືອງນາງເມືອງຫໍ
ຫມິ່ນເພຍ ຫມິ່ນພວກຫມັ້ຽງ ຄຸນຫມ້ານາຍພາດຄ້ອງ ຫມິ່ນເສບ
ກວານກອງຊະບັດໄຊ ກວານຫວານນາ ທັງມວນນີ້ ຂັນຄ່າຄໍ 500

- ພູມກອກພູມນາວ, ຫມີ່ນຂ້ອງ ຫມີ່ນເສືອ, ຫມີ່ນຮັບຫມີ່ນ
 ຮານ, ຫມີ່ນນ້ຳຫມີ່ນຂັນ, ຫມາກດາຍໄຊກອນນ້ອຍ, ຫມີ່ນຮັບຫມີ່ນ
 ດານ ຫມີ່ນແພນເຫລົ່ານີ້ ຂັນຄ່າຄໍ 600

- ພູມໄຊກອງຫມ້າຫໍ້ງ້າວຫມ້າຫລັງ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ຫໍ້ງ້ວພູມສວດຊຽງແທນ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ພັນທຽມຊາຍ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ກັນນາດໃນກັນນາດນ້ອຍ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ຈ່າຊັ້ນຈ່າຫລັກຫໍ້ແສງ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ຫໍ້ໄຕຈ່າເຜິ້ງ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ພູມທຽມ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ຈ່າພູມທຽມ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ຫມີ່ນຍາມຫມີ່ນຊຽງຄຸງຫມີ່ນຈາຫມີ່ນຕົວ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ຊ່າງທາງຊ່າງເປີງຊ່າງເຫລືອກສາທອນ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ຫມີ່ນເກີງຫມີ່ນເສງຫມີ່ນຮາດ
 ຫມີ່ນ ໂມຫນອກ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ຫມີ່ນເມືອງຈວນຫມີ່ນເມືອງນວນ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ຫມີ່ນຊົນຫມີ່ນນ້ອຍ ຂັນຄ່າຄໍ 800
- ຫມີ່ນກາຍຫມີ່ນບໍ່ຫມີ່ນອອນຫມີ່ນຈ່າ
 ຫມີ່ນເມືອງອາວຫາ ຂັນຄ່າຄໍ 600
- ຫມີ່ນບ້ານນອກຂອກນາ ຂັນຄ່າຄໍ 500
- ພະນອງພັນນອງກວານບ້ານນອກ

ຂັນສົມມາ 3 ບາດບັກ

ຂັນສົມມາ ບາດບັກ

ຂັນສົມມາ 2 ບາດເຜື້ອງ

ຂັນສົມມາ 2 ບັກຊິກ

ໃຫ້ພິຈາລະນາດູເທິນມີຫລາຍຖານແລ ຖານຫນຶ່ງແກ່ ຖານຫນຶ່ງອ່ອນ
ດາຍ ຖານຫນຶ່ງຂັນສົມມາ 2 ບາດເຜື້ອງ ຖານຫນຶ່ງ 2 ບັກຊິກ
ຖານຫນຶ່ງບາດບັກ ຖານຫນຶ່ງ 3 ບັກສ້ຽວ ຖານຫນຶ່ງ 2 ບັກຊິກ
ຖານຫນຶ່ງບັກສ້ຽວແລ.

ທີ່ນີ້ ຈັກວ່າຍັງບຸກຄະລະຜູ້ເປັນໃຫຍ່ ຄວນຮູ້ເຖິງພິຈາລະນາ
ດູຍັງບຸກຄະລະ ຜູ້ມີໂທດ ຈິ່ງຄວນໃສ່ສິນໄຫມ ຜູ້ບໍ່ມີໂທດບໍ່ຄວນໃສ່
ສິນໄຫມ ບໍ່ຊອບທຳແລ ມີໃນພະທຳພິທຳມະບົດ ອັນພະພຸດທະເຈົ້າ
ຫາກເຫດສະຫນາບັນຍັດໄວ້ວ່າ:

ອະທິດໂຖ ປະຣະໂຕໂທສັງ ອະນຸງຖຸລາມິສສັພພະໂສ

ອິສສະໂຣປະນະໂຍທັນທັງ ສາມັງອັປປະຕິເວກຂີຍາຕິ ດັ່ງນີ້
ປະນະດ້ວຍແທ້ ໂຍບຸຄຄະໂລ ອັນວ່າບຸກຄະລະຜູ້ໃດ ອິສສະໂຣອັນອັນ
ເປັນເຈົ້າເປັນໃຫຍ່ ອະທິດໂຖອັນບໍ່ເຫັນໂທສັງຍັງໂທດ ອະນຸຖຸລາມິ
ອັນນ້ອຍອັນໃຫຍ່ ປະຣະໂຕແຫ່ງທຳມ ສັພພະໂສ ດ້ວຍປະການ
ທັງມວນ ໂສປຸຄຄະໂລອັນບຸກຄະລະຜູ້ນັ້ນ ອັປປະຕິເວກຂີຍະ ບໍ່ພິຈາ
ລະນາໃຫ້ແຈ້ງສາດ້ວຍຕົນ ນະເທຕິ ກໍບໍ່ຄວນໃສ່ທັນທັງຍັງສິນໄຫມ
ປະຣິສສະແຫ່ງທຳມຜູ້ອື່ນແລ.

ຜິວ່າບຸກຄະລະຜູ້ໃດ ມາເລົ່າຄຳຂ້າງດຽວບໍ່ຄວນຝັງ ໄດ້ຍິນ
ຄຳສອງເບື້ອງກ່ອນຈິ່ງຄວນຝັງ ເປັນດັ່ງພະຍາພົມມະທັດເມື່ອກ່ອນ
ຝັງຄຳເບື້ອງດຽວລວດຈັກຕິເສດຖິເສຍຍາມນັ້ນ ໂພທິສັດເຈົ້າເປັນ

ອາມາດ ກໍ່ຫ້າມພະຍາດ້ວຍຄາຖາວ່າ: ອະວິຫັນຕາ ຫະໂຕຕິພາສີສຸງ
ເຊຕວາ ຊິຕາຕິ ພາສັນຕິ ປຸພພະທະຂາຍິໂນ ຣາຊະເອກະທັຕຕັງນະ
ສະປະເຫ ດັງນີ້ ມະຫາຣາຊະຂ້າໄຫວ້ມະຫາຣາຊເຈົ້າ ອະວິຫັນຕາ
ອັນຂ້າຕິຍັງທ່ານ ພາສີສຸງ ເຂົາກໍ່ມາກ່າວຫະໂຕອິຕິວ່າ ຂ້າຍັງຕົນ
ຊະນາອັນວ່າຄົນທັງຫລາຍໃນໂລກນີ້ ເຊຕວາແພ້ທ່ານແລ້ວພາສັນຕິ
ກໍ່ມາກ່າວ ຊິໂຕອິຕິວ່າ ທ່ານແພ້ຕົນແລ ມະຫາຣາຊະຂ້າໄຫວ້ມະຫາ
ຣາຊເຈົ້າ ອັນວ່າທ່ານພະຍາມະຫາກະສັດ ມະສະຫະເຫກໍ່ບໍ່ເຝິງ
ເຊື່ອຍັງຖ້ອຍຄໍາ ປຸພພະທະຂາຍິໂນ ແຫ່ງຜູ້ເຂົ້າມາກ່າວກ່ອນ ເອກະ
ທັຕຕັງດ້ວຍແທ້ແລ ໂພທິສັດເຈົ້າວ່າ ດູລາມະຫາຣາດ ຄົນທັງຫລາຍນີ້
ເຂົາຕິເຝິ່ນເຂົາລວດມາກ່າວວ່າ ເຝິ່ນມາຂ້າຕິເຂົາວ່າດັງນັ້ນ
ເປັນອັນມາກ ຜູ້ນັ້ນຫາກຂ້າຕິເຝິ່ນແລ້ວ ປັນດິຕະຊາຕາມັງ ລ້າຄົນ
ທັງຫລາຍອັນເປັນນັກປາດມິຜະຫຍາໂກ ອັນວ່າບຸກຄະລະຜູ້ໃດ
ສຸເນຍຍະກໍ່ຝັງ ວະຈະນັງຍັງຄໍາ ອິຕຣັສສ ແຫ່ງຜູ້ມາກ່າວນັ້ນຈາ
ປັນດິໂຕອັນວ່ານັກປາດສຸຕວາໄດ້ປິນແລ້ວ ຍັງຄໍາອຸຝິນນັງແຫ່ງ
ບຸກຄະລະສອງກໍ່າ ກະເຣກໍ່ເຝິງກະທໍາ ຍະຖາຫັນມັງ ຕາມທໍາປະເວນີ
ເມື່ອກ່ອນ ຕະຖາດ້ວຍປະການດັງນັ້ນ ອະທິບາຍດັງນີ້: ພະຍາໄດ້ຍິນ
ຄໍາສອງກໍ່າ ສອງຝ່າຍກ່ອນ ຈິ່ງຄວນຕັດຕາມໂບຣານະຈາຣິດ
ຈິ່ງຄວນແລ. ຄໍາບໍ່ໄດ້ຂຽນ ຢ່າຝ້າວກະທໍາຈັກຜິດເສຍແລ ອັນນີ້
ອອກໃນສຸຣິສາຣັດຖິກະຊາດົກຈະຕຸກກະນິບາດພຸ້ນແລ.

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວລັກຂະນະແຫ່ງຜູ້ຈັກສວນຫັນແລ ເຂົາມາສູ່
ສີ່ເມືອງທັງສອງຂ້າງພ້ອມກັນ ເຝິງໃຫ້ສີ່ເມືອງ ຖາມເຂົາຄໍາປາກ

ຂາທັງສອງໄວ້ໃຫ້ຫມັ້ນ ຢ່າໃຫ້ຜິກຄວາມໄດ້ ເມື່ອພາຍລຸນຊາຕິບຸກຄະ
ລະຜູ້ຈັກຖຽງກັນນີ້ ທ່ານຍົມຖ້ອຍອັນຂາທັງສອງ ກ່າວເປັນປະຖົມ
ສິ່ງດຽວແລ ເຫດສັກຂີມີສັນນີ້ ປຸພເພມະວາທັງຍະຖາ ມະຫາສຸກະຕັງ
ທຸກກະຕັງກັນມັງວາຈັງ ສັກຂີກະຣິຕວານະ ຕັສສະທັນທັງ ຕະວິສສະ
ເຣດັງນີ້ ອະທິບາຍມັກວ່າສີ່ເມືອງເຄືອງເອົາຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງບຸກຄະລະ
ທັງສອງ ອັນເປັນປະຖົມນັ້ນເປັນອັນຫມັ້ນອັນທຽງ ກ່າວຄືວ່າຖ້ອຍຄໍາ
ອັນມັນກ່າວມັນບຽນມານັ້ນເປັນຄວາມດີ ກໍຫາກເປັນສັກຂີແກ່ຄວາມ
ມັນ ຖ້ອຍຄໍາອັນມັນກ່າວມານັ້ນບໍ່ດີ ກໍຫາກເປັນສັກຂີແກ່ຄວາມມັນ
ວິນິເສຍຍະ ກໍເຝິງໃສ່ສິນໄຫມເຕີມຄໍາແຫ່ງມັນ ອັນບໍ່ດີນັ້ນເຫັນ
ແມ່ນມັນປັນຄໍາດີມາເມື່ອພາຍລຸນ ກໍຢ່າໃຫ້ສີ່ເມືອງໄດ້ຝັງຄໍາແຫ່ງ
ມັນເຫັນ ຢ່າໃຫ້ແພ້ແກ່ ບຸກຄະລະ ຜູ້ກ່າວຄວາມດີແຕ່ເຄົ້ານັ້ນເຫັນ
ເປັນສຸຄະຕິແລ. ຄໍາສັນນີ້ ກໍຫາກສົມດັ່ງພະຍາອາທາສະນຸກຂະຊາຕິກ
ອັນພະເຈົ້າເທດສະຫນາໄຂ ໃນຕິກກະນິບາດພຸ້ນເຫັນ. ອັນຫນຶ່ງເປັນ
ສີ່ເມືອງ ໃຫ້ຫລົງດູຖ້ອຍຄໍາອັນເປັນ ມຸລລະປັຕຕັມພະ ກ່າວຄືວ່າຖືເອົາ
ເຂົ້າຂອງແຫ່ງກັນແລ ມີລາຍລັກອັກຂະຣະ ຂີດຂຽນເປັນປະຫມານ
ໄວ້ແລ ມີສັກຂີຫມັ້ນແກ່ນເຝິງໃຫ້ສີ່ເມືອງຕັດເຕີມອັນມີສັກຂີນັ້ນເຫັນ.
ຢ່າຊ່ອຍຄວາມຜູ້ຫາສັກຂີບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄວາມ ທ່ານຫາກເສຍບໍ່ດີ
ບໍ່ຖືກອົງຄະແຫ່ງສີ່ເມືອງແຫ່ງສັກຂີສັນນີ້ : ປະມານັງລິກຂີຕັງພຸຕິ
ສັກຂີນັ້ນສເສທະກິຕຕັງ ເຕສະມະຍະຕະຣາພະເວ ທິພພະຍາຍັນຈະ
ມຸຈະເຕດັງນີ້ ອະທິບາຍໃນຄາຖາອັນນີ້ວ່າ ຖ້ອຍຄວາມບຸກຄະລະ
ຜູ້ມາກ່າວລາຍລັກອັກຂະຣະທັມມະຣາກສາກສິຫມັ້ນແກ່ນ ໃຫ້ສີ່ເມືອງ

ຕັດແຕ່ງຕາມ ຢ່າໃຫ້ເສຍວັດຖຸທ່ານ ຜົວສີ່ເມືອງບໍ່ຖືເອົາຍັງຖ້ອຍຄໍາ
ອັນອາຈານເຈົ້າກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ ຖືກອະຄະຕິຕາຍໄປຕົກນະຣົກ ສະເຫວີຍ
ກໍາມະວິບາກມາກນັກ ຖ້ອຍຄໍາຝູງນັ້ນ ຜີບໍ່ມີລາຍລັກອັກຂະຣະ
ທັມມະຣາກສາກສີ ດັ່ງນັ້ນໃຫ້ສະບົດ ຄືວ່າໃຫ້ຫລັງນ້ຳແລ້ວຕັດຕາມ
ສັດຈະເຫດສັກຂີມີສັນນີ້ວ່າ ນັດຖິທິຕຖັງສຸຕັງເຈວະສະປະຊັງຣາຊະ
ປັນດິໂຕ ສະປະຖັງອະກະໂຣໂຍຈະຕັສສະທັນໂທ ພະວິສສະເຣດັ່ງນີ້
ອະທິບາຍໃນຄາຖາອັນນີ້ວ່າ ຄວາມຕໍ່ໃດຫາທັມມະຣາກສາກສີບໍ່ໄດ້
ຫາຜູ້ເຫັນຜູ້ໄດ້ຍິນບໍ່ໄດ້ ສີ່ເມືອງເຝິງໃຫ້ສະບົດ ຄືວ່າຫລັງນ້ຳແລ້ວແລ
ຕັດເຕີມສັດຈະອັນສະບົດນັ້ນເທັ້ນ ຜົວມັນຫລັງນ້ຳບໍ່ໄດ້ຊື່ວ່າມັນ
ລ່າຍຫາສັດຈະບໍ່ໄດ້ຕັດເສຍ ຄືວ່າໃຫ້ໃສ່ສິນໂຫມ ແກ່ມັນເທັ້ນ.
ເຫດທໍາສັດຈະອະທິຖານນີ້ ຫນັກນັກເຫດພະພຸດທະເຈົ້າເຫດສະຫນາ
ໄວ້ໃນທະວາທັດສະນິບາດວ່າ: ຍັງມີກະສັດຕົນຫນຶ່ງ ສະເຫວີຍຣາຊະ
ສົມບັດໃນເມືອງພາຣານະສີ ຍັງມີລູກຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງຊື່ວ່າ ໂສນະກຸມານ
ມີຮູບໂສມງາມຍິ່ງນັກ ເລົ່າຍັງມີລູກສາວກະສັດຕົນຫນຶ່ງຊື່ວ່າ
ອຸທຸມພະຣາ ມີຮູບໂສມງາມ ມີຮັດສະຫມິຮຸ່ງເຮືອງທົ່ວຫ້ອງເຮືອນຫນຶ່ງ
ຢູ່ເປັນປົກກະຕິທຸກວັນຄືນ ແມ່ນກາງຄືນກໍຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ເປັນປົກກະຕິ
ດຸດຈະດັ່ງໄຕ້ປະທິບຢູ່ນັ້ນ ດີຫລີແລ ພະຍາພາຣານະສີ ກໍໄປໂອມເອົາ
ມາເປັນລູກສະໄໝ້ແຫ່ງຕົນ ບໍ່ນານເທົ່າໃດ ໂສນະກຸມານລວດເກີດເປັນ
ພະຍາດທູດເຮືອນທົ່ວຫ້ອງຄືງ ລວດປັງເກີດຄໍາສັງເວກມັກໄຄໄປບວດ
ເປັນຮັດສີຢູ່ ຈິ່ງຂໍໂອກາດເຊິ່ງພະຍາຕົນ ເປັນພໍ່ ເຖິງສອງທິສາມທິ
ພະຍາຈິ່ງອະນຸຍາດ ຈິ່ງອອກຫນີຈາກບ້ານເມືອງ ໄປບວດເປັນຮັດສີ

ຢູ່ໃນປ່າ ທີ່ມະພານ ເມື່ອເຈົ້າໂສນະກຸມານ ອັນຈັກອອກໄປບວດນັ້ນ
 ຈັກໄປເປັນຜູ້ຫນຶ່ງຄົນດຽວ ດັ່ງນັ້ນ ນາງອຸທຸມພະຣາ ຂໍໄປບວດດອມ
 ເຈົ້າໂສນະກຸມານ ທັງສອງທ້າມເສຍເຫດເປັນພະຍາດໃນຕົນຝາງ
 ຮ້າຍມາກນັກ ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກແກ່ນາງ ອັນຫນຶ່ງ ໂສນະກຸມານເລັ່ງເຫັນ
 ໂພຍໄພ ອັນມີໃນປ່າທີ່ມະພານມາກນັກ ຈິ່ງບໍ່ມັກໂຄ່ໃຫ້ນາງໄປດອມ
 ນາງກໍບໍ່ຝັງລວດຂໍໄປດອມເຈົ້າໂສນະກຸມານ ຜູ້ຜົວທ້າມຫລາຍເລົ່າ
 ຫລາຍທີ ນາງກໍບໍ່ຝັງ ຈິ່ງໃຫ້ນາງໄປດອມຫັ້ນແລ ເມື່ອນັ້ນພະຍາ
 ອິນທາທິຣາດ ກໍປະສາດໃຫ້ວິສຸກັມມະເທວະບຸດ ລົງມານິຣະນິດອາສົມ
 ບົດສາລາ ໄວ້ໃຫ້ເປັນທີ່ສ້າງສົມພົມມະຈາຣີ ແຫ່ງກະສັດທັງສອງ
 ຫັ້ນແລ ເມື່ອນັ້ນ ພະກະສັດທັງສອງ ກໍຢູ່ສ້າງສະມະນະທໍາຈໍາສິນ
 ໃນພູມະສະຖານທີ່ນັ້ນສັງ ເຈຍຣະການນານນັກ ນາງອຸທຸມພະຣາ
 ມີປົກກະຕິອັນກະທໍາຄອງວັດ ບົວຣະບັດອັນນ້ອຍອັນໃຫຍ່ ແກ່ພະຣັດສີ
 ເຈົ້າບໍ່ຂາດສາຍແລ ປົກກະຕິອັນຕະເດີນຄວ່າຫາລູກໄມ້ຫົວມັນ
 ມາອຸປະຖາກພະກະສັດຣັດສີເຈົ້າຊູ່ວັນແລ ດ້ວຍແທ້ຍັງມີໃນວັນຫນຶ່ງ
 ນາງອຸທຸມພະຣາ ຕະເດີນໄປຄວ່າຫາລູກໄມ້ຫົວມັນທີ່ໄກນັກ ຈິ່ງໄປ
 ຮອດສະໂບກຂະຣະນິທິຫນຶ່ງ ອັນອາກຽນເດຍຣະດາດເຕັມໄປດ້ວຍ
 ເຂົ້າຫມັນທັງຫລາຍເປັນອັນມາກ ນາງກໍລົງອາບນໍ້າໃນສະຊໍາຣະ
 ເນື້ອຕົນເສຍທີ່ນັ້ນແລ້ວ ນາງກໍຂຸດເອົາເຂົ້າຫມັນ ມາຕໍາກັບບວກຫິນ
 ຂັດສີກາຍະເນື້ອຕົນທັງມວນແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນຍັງມີມານະວະຍັກຫນຸ່ມ
 ຜູ້ຫນຶ່ງ ກໍມາກຸບລູບຫຍຸ້ນເອົາຍັງແຂນແຫ່ງນາງອຸທຸມພະຣາ ດ້ວຍ
 ພາວະອັນຈັກກຸມເສບເມຖຸນະທໍາກັບດ້ວຍນາງ ຈັກເອົານາງເປັນເມຍ

ວ່າດັ່ງນັ້ນ ນາງຈິ່ງກ່າວວ່າ ດູລາມານະວະຍັກ ຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜົວ
ແຫ່ງກູກຍັງມີດີຫລີດາຍ ກິຍາອັນກູຈັກໃຫ້ທ່ານເສບສົມແລ ເປັນເມຍ
ແຫ່ງທ່ານນີ້ບໍ່ສົມບໍ່ຄວນແທ້ແລ ວ່າດັ່ງນັ້ນ ມານະວະຍັກຜູ້ນັ້ນກ່າວວ່າ
ແມ່ນວ່າມີຜົວດັ່ງນັ້ນກໍດີ ກູກບໍ່ຝັງແລ ວ່າດັ່ງນັ້ນ ມານະວະຍັກກ່າວ
ຖ້ອຍຄໍາອັນຫຍາບຊ້າກ້າແຂງດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອນັ້ນ ອຸທຸມພະຣາເທວີ
ຈິ່ງກ່າວແກ່ເທວະດາອາຣັກ ມະເຫສັກທັງຫລາຍ ດ້ວຍສະພາວະ
ອັນຕົນປະກອບດ້ວຍສັດຈະສະພາບ ແລະ ມີຈິດໃຈອັນຊື່ຕໍ່ຜົວແຫ່ງຕົນ
ແລ ບໍ່ມັກໃຄ່ມານະວະຍັກເສບສົມກັບດ້ວຍຕົນດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອນັ້ນ
ຫິນບັນດຸກຳພະສີລາບາດ ອັນເປັນທິບພະອາດສະຫນາແຫ່ງ
ອິນທາທິຣາດ ກໍກະຕ້າງຈາກປົກກະຕິ ດ້ວຍກຳລັງປະຫຍາບັນຍາ
ແຫ່ງນາງອຸທຸມພະຣາອັນຮອງຮັບ ເທວະດາອິນທາທິຣາດ ກໍເອົາ
ແກ້ວວະຊີຣະເພັດ ກັບທັງຄ້ອນຈັບເຫລັກ ກໍສະເດັດລົງມາສັນທາບ
ນາບຍັງມານະວະຍັກແລ ຈັບເອົາມານະວະຍັກໄປປ່ອຍເສຍທີ່ໄກ
ເພື່ອກົວໄພອັນຈັກເກີດມີເມື່ອພາຍລຸນ ນາງຈິ່ງຂໍເຊິ່ງພະຍາອິນວ່າ
ຂ້າໄຫວ້ອິນທາທິຣາດ ຊາຕິຍັກຕົວຮ້າຍຫຍາບຊ້າທາຣຸນ ມັນເລົ່າຍັງ
ບຸນກະທໍາຮ້າຍທີ່ຫນຶ່ງ ເມື່ອພາຍລຸນບໍ່ສົງກາ ຂໍແກ່ອິນທາທິຣາດເຈົ້າ
ທະລົງພະຣາຊະກະຣຸນາ ໂຜດຍັກສາໂຫດໄປແດນໄກແກ່ຂ້າແດ່ເຫີນ
ເມື່ອນັ້ນພະຍາອິນທາທິຣາດ ຈິ່ງຜູກເອົາຍັກຕົວນັ້ນ ໃສ່ຕູ້ຕວນຊວນ
ເຫລັກໄປປະເສຍ ໃນຫວ່າງພູ 3 ອັນ ເປັນອັນໄກແຕ່ອາສົມທີ່ໄກແລ້ວ
ກໍສະເດັດເມື່ອສູ່ເມືອງຝ້າດາວະດິງສາ ອັນເປັນສະຖານທີ່ສໍາຮາມ
ແຫ່ງຕົນວັນ ນັ້ນແລ ເມື່ອນັ້ນ ນາງອຸທຸມພະຣາຈິ່ງໄດ້ເອົານ້ຳໃນສະ

ໂບກຂະຣະນີ ມາສູ່ອາສີມບົດສາລາ ພື້ນເວລາກາລະອັນຕົນແຮງ
ໄປປົກກະຕິເປັນອັນຍິ່ງນັກ ເຫດຍັກຕົວຮ້າຍຫາກກະທໍາຮາວີ
ເຖິງຮາຕິຈິ່ງຮອດ ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າໂສນະຣັດສີ ເຫັນເຫດອັນນາງໄປ
ແລະ ນາມມາຄໍາຈິ່ງຮອດອາສີມບົດສາລາ ຈິ່ງກ່າວຈາລະຈາ
ສັນທາບຍັງນາງວ່າ ດູລານາງປົກກະຕິ ອັນນາງໄປທຸກວັນເມື່ອກ່ອນ
ບໍ່ຫ່ອນເປັນດັ່ງນີ້ ວັນນີ້ຮອຍວ່ານາງໄປປະສົບພົບ ເມຖຸນະທໍາກັບຣັດສີ
ແລະ ທິບພະຍາທອນ ແລະ ພານປ່າ ອັນແຮງຄວ່າຕະເດີນດົງ ບໍ່ສົງໄສ
ແທ້ແລ ເມື່ອນັ້ນ ນາງຈັກສໍາແດງອັນຜິເຜດຍັກຈັກເສບສົມ ໂດຍ
ນິຍົມຈິ່ງກ່າວແຕ່ພາຍຫລັງ ໃຫ້ແຈ້ງແກ່ເຈົ້າໂສນະຣັດສີ ເມື່ອນັ້ນ
ເຈົ້າໂສນະຣັດສີ ກໍບໍ່ຟັງຄໍາແຫ່ງນາງສັງສັກອັນແລ ເມື່ອນັ້ນ ນາງຈິ່ງ
ຂໍສັດຈະອະທິຖານ ຕາມຖ້ອຍຄໍາອັນມີໂດຍດັ່ງນິຍົມອັນໄດ້ກ່າວ
ແກ່ເຈົ້າໂສນະຣັດສີນັ້ນ ຊູ່ປະການຫັ້ນແລ ເມື່ອນັ້ນ ເຈົ້າໂສນະຣັດສີ
ຈິ່ງໃຫ້ປະຕິຍານຂານຮັບ ເອົາຄໍາວ່າດັ່ງນີ້ ນາງຈັກກະທໍາອະທິຖານ
ສິ່ງໃດ ກໍຈິ່ງກະທໍາເຫັນ ເມື່ອນັ້ນນາງຈິ່ງເອົາອາໂປກະສິນ ອັນນາງ
ຫາກເອົາມາແຕ່ສະອັນບໍຣະສຸດ ແລະ ໃສ່ງາມມາກນັກມາຕັ້ງໄວ້
ຊ້ອງຫນ້າເຈົ້າໂສນະກຸມານ ແລ້ວນາງຈິ່ງກະທໍາອະທິຖານ ດ້ວຍ
ຄໍາວ່າດັ່ງນີ້ ຜົວຜູ້ຂ້າຫາກຍັງຕົວະຍັງ ໂລບຈາກເຈົ້າກູ ດ້ວຍເສບ
ເມຖຸນະທໍາຈາກເຈົ້າກູ ຄືວ່າຍັງໄດ້ໃຫ້ຣັດສີ ແລະ ທິບພະຍາທອນແລ
ຄົນຜູ້ໃດຜູ້ຫນຶ່ງແລ ຍັກຜູ້ມັນຫຍຸບບາຍເອົາຜູ້ຂ້າໄວ້ນັ້ນກໍດີ ຍັງໄດ້
ໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍຝູງນັ້ນເສບສົມ ຜູ້ຂ້າດັ່ງເຈົ້າກູວ່ານັ້ນ ຈິ່ງໃຫ້ຄອງ
ວິນາດຈິບຫາຍໃຫ້ເຖິງແກ່ຜູ້ຂ້າ ໃນຊາດຕິນີ້ຊາດຕິຫນ້າ ໃຫ້ຜູ້ຂ້າໄດ້

ສະເຫວີຍກຳມະວິບາກ ອັນນ້ອຍອັນໃຫຍ່ໃນຊາຕິທັງມວນ ມີນະຣົກ
ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນວ່າປັດຈຸບັນນະຊາດນີ້ກໍດີ ກໍຢ່າໄດ້ວຸດທິແກ່ຂ້າ
ເທົ່າວັນເທັ້ນ ຜິວ່າຜູ້ຂ້າຫາກບໍ່ໄດ້ເສບເມຖຸນະທໍາ ກັບດ້ວຍຊາຍຜູ້ອື່ນ
ເປັນກໍາອັນຜິດ ທຸດຈະຮິດອັນບໍ່ຊອບດັ່ງນັ້ນ ສັດຈະທໍາແຫ່ງຜູ້ຂ້າລູກນີ້
ຈິ່ງມາຊໍາຮະຍັງທູດຊາດບາດຫລວງ ໃນເມື່ອຄິງແຫ່ງເຈົ້າກູເສຍໃຫ້
ຫມົດສ້ຽງປັດນີ້ ຄືວ່າ ໃນກາຍະເມື່ອຕົນແຫ່ງເຈົ້າກູ ທັງມວນດ້ວຍ
ນ້ຳອັນນີ້ເທົ່າວັນເທັ້ນ ນາງກ່າວຄຳສັດຈະອະທິຖານສັນນີ້ແລ້ວ
ກໍຈິ່ງຍໍເອົາຍັງນ້ຳອັນນັ້ນ ຫົດກາຍະເມື່ອຕົນເຈົ້າໂສນະກຸມານຣັດສີ
ວັນນັ້ນຫັ້ນແລ ຍາມນັ້ນທູດເຮື້ອນເຈົ້າຣັດສີ ກໍກັບກາຍຫາຍເສຍ
ໃນຂະນະປັດດຽວນັ້ນຫັ້ນແລ ທີ່ນັ້ນຄຳສິງກາກໍຫາຍເສຍສ້ຽງ
ແກ່ເຈົ້າຣັດສີ ຕົນເປັນຜົວຫັ້ນແລ ບໍ່ນາມເທົ່າໃດກະສັດທັງສອງ
ກໍເອົາກັນຄືນເມືອສູບ້ານເມືອງ ດ້ວຍສີສະຫວັດສະດີ ກໍດ້ວຍອະນຸພາບ
ສັດຈະທໍາດວງປະເສີດນັ້ນແລ ພະຍາຕົນເປັນພໍ່ ແລະ ແມ່ ກໍອາຣາດ
ທະນາສະເຫວີຍຣາຊະສົມບັດ ດ້ວຍຫົດສະຣາຊະທໍາ 10 ປະການເປັນ
ສັນນີ້ນກໍມີແລ ຊາຕິສັດຈະທໍາດວງປະເສີດນີ້ ກໍທຽນຍ່ອມໃຫ້ເຖິງ
ວຸດທິທໍາ 4 ປະການ ຄື : ອາຍຸ ວັນນະ ສຸຂະ ພະລະແລ ປະຕິພາມະ
ອັນຖ້ວນ 5 ອະທິປະຕິສໍາປັດໄຕຍະອັນຖ້ວນ 6 ແລ ສໍາປັດໄຕຍະ
ອັນຖ້ວນ 7 ກໍຈິ່ງສະເດັດເຂົ້າມາຣັກສາ ຍັງຂັ້ນທະສັນຕານແຫ່ງເຈົ້າ
ໂສນະກຸມານກໍມີແລ ເຈົ້າໂສນະກຸມານປາງນັ້ນ ປັດນີ້ແມ່ນພະຍາ
ປະເສນາທິໂກສິນແລ ນາງອຸທຸມພະຣາວັນນັ້ນ ປັດນີ້ແມ່ນນາງມັນລິກາ
ເຫວີແລ ເຫດດັ່ງນັ້ນ ສັບພັນຍູເຈົ້າຈິ່ງເຫດສະຫນາວ່າ ສັຈຈິ່ງທິປະຣະ

ມັງໂລເກສັຈຈັງໂລເປ ປັຈຈານະຕາ ສັຈຈັມຫະວິຊຸຊະມະນັມຫິ
ສັພພະຫາດັງນີ້ແລ ປະຣະມັງສຸຂັງ ເປັນສຸກຍິ່ງກວ່າສຸກທັງມວນ
ໂລເກໃນໂລກຄືວ່າ ເມືອງຟ້າ ແລະ ເມືອງຄົນທັງມວນແລ.

ບັດນີ້ ຈັກຈາອານາຈັກ ແລະ ຫັມມະຈັກສາດແລ ຣາຊັດທິສາດ
11 ຣາຊະສາດແລ ສຸພາສິດແລ ຟິນ 3 ສາຍແລ ສ້ອຍສາຍຄໍາ
ນາແປງເປັນຫົນຄະດີໂລກ ຄະດີທໍາປຽບກັນແລ ທີຣາ ອັນວ່ານັກປາດ
ວິນິດສະໂຍ ອັນວ່າອາຈານ ຜູ້ເຜິ້ງພິຈາລະນາຕັດໃຫ້ຂາດ ເອຕຖະ
ວະຈະເນໃນຄໍາອັນສັພພັນຍູເຈົ້າ ປັນຍັຕຕັ້ງຫາກຕັ້ງໄວ້ ນັກປາດເຜິ້ງຮູ້
ດັງວິສັດຊະນາທຽມນອກນີ້ເທົ່ນ. ສັງຄານິດສັກຄີ 3 ຕົວຈິ່ງ
ເປັນປະຣາຊິກ ຈາເປັນຂັນມີ 4 ຮ້ອຍບາດແລ ທຸກກົດເຂົ້າອາບັດ 3
ຕົວ ຈິ່ງເປັນສັງຄາຂັນມີ 2 ຮ້ອຍບາດແລ ອາບັດເຂົ້າທຸບພາສິດ 4
ຕົວ ຈິ່ງເປັນປາຈິດຕີຂັນມີຮ້ອຍຫນຶ່ງແລ ທຸກກົດຮ້ອຍ 4 ບາດແລ
ປາຕິເທດສະນີ 5 ບາດແລ ທຸບພາສິດ 3 ບັກ ຫນັກ 2 ລໍາຖ່ອງ
ຖຸນລະໄຈຮ້ອຍແລ ຜິວ່າຣາຊະກະກຸນລູກທ້າວພະຍາ ຂັນຄໍາຄໍພັນ 6
ຮ້ອຍຂັນແປງ 4 ຮ້ອຍແລ ເມືອງແສນ ເມືອງຈັນຂັນຄໍາຄໍ 8 ຫມິ່ນ
ເງິນ ເມືອງຊ້າຍ ເມືອງຂວາ ຂັນຄໍາຄໍ 6 ຫມິ່ນແລ ຊຽງໄຕ້
ຊຽງເຫນືອ ຂັນຄໍາຄໍ 5 ຫມິ່ນເງິນແລ ບໍ່ຢາກເສຍເມືອງໃຫ້ໄວ້
ຊອບແລ. ຫົວແສນໃນນາຂັນຄໍາຄໍ 1000 ຂັນໄຫມ 500 ຂັນຕີ 2
ຮ້ອຍ 5 ບາດ ຂັນສິນມາເບ້ຍເຜື້ອງແລ ຫົວຫມິ່ນຂັນຄໍາຄໍ 8 ຮ້ອຍ
ຂັນໄຫມ 4 ຮ້ອຍ ຂັນແປງ 2 ຮ້ອຍແລ ຫົວພັນ ຂຸນນິດໄສນາຍຊ້າງ
ນາຍມ້າ ຂັນຄໍາຄໍ 6 ຮ້ອຍ ຂັນແປງ 4 ບາດ. ຫົວສິບຂັນຄໍາຄໍ 4

ຮ້ອຍ ຂັນໄຫມ 2 ຮ້ອຍ ຂັນແປງຮ້ອຍຫນຶ່ງແລ. ເພຍຫົວ 5 ໃນນາ
ຂັນຄ່າຄໍຮ້ອຍຫົກ ຂັນໄຫມ 8 ຮ້ອຍ ຂັນຕີ 5 ຮ້ອຍຊອບແລ. ເພຍຫົວ
4 ໃນນາຂັນຄ່າຄໍຮ້ອຍສາມ ຂັນໄຫມ 6 ຮ້ອຍ 5 ບາດ ຂັນຕີ 3
ເບ້ຍ ຂັນສົມມາຮ້ອຍ 6 ບາດ. ຫມ່ອມບ່າວນອກນາ ຂັນຄ່າຄໍ 6
ຮ້ອຍ ຂັນໄຫມ 3 ຮ້ອຍ 5 ບາດ ຂັນຕີຮ້ອຍ 7 ບາດ ຂັນສົມມາ 6
ບາດແລ. ຫົວ 5 ນອກນາແລ ຫົວ 4 ນອກນາທີ່ຂັນແປງໃນນາແລ.
ແສນນອກນາ ທີ່ຂັນຫມ່ອມບ່າວໃນນາແລ. ຫມ່ອມບ່າວນອກນາ
ຂັນຄ່າຄໍ 6 ຮ້ອຍ ຂັນໄຫມ 2 ຮ້ອຍ 5 ບາດ ຂັນຕີຮ້ອຍເຜື້ອງ
ຂັນສົມມາ 6 ບາດ. ຂັນຫວາຍຄ້າເສດຖີ ທີ່ຂັນແສນໃນນາແລ.
ກະກຸນນ້ອຍກະດູມຝິດ ທີ່ຂັນຫມ່ອມບ່າວໃນນາແລ. ຂັນອາຈານ
ທີ່ຂັນແສນໃນນາ ຂັນຄ່າຄໍ 1000 ຂັນໄຫມ 500 ຂັນຕີ 2 ຮ້ອຍ 5
ບາດ ຂັນທິດທີ່ຫມ່ອມບ່າວໃນນາແລ. ຂັນຊຽງທີ່ຫມ່ອມບ່າວ
ນອກນາແລ. ຂັນເຊື້ອຊາດຣາຊະວົງສາ ຂັນຄ່າຄໍ 3000 ຂັນໄຫມ
5 ຮ້ອຍ ຂັນຕີ 7 ບາດ ຂັນສົມມາ 3 ຮ້ອຍ 7 ບາດເຜື້ອງ.
ຄົນທຸກເປັນພໍ່ນັ້ນແມ່ນີ້ ຂັນຄ່າຄໍ 4 ຮ້ອຍ ຂັນໄຫມ 2 ຮ້ອຍ ຂັນແປງ
3 ເບ້ຍ. ຄົນຫົນະຊາດ ແລະ ຄົນສົນເຜີງ ຂັນຄ່າຄໍ 2 ຮ້ອຍ
ຂັນໄຫມຮ້ອຍ 11 ຂັນແປງ 6 ສະຫລົງຊອບແລ. ຫົນວິໄນ
ພະເຈົ້າມີດັ່ງນີ້ ສັງຄາ 13 ຕົວເຫດປາລີວ່າດັ່ງນີ້ ເຕຣະສະສັງຄາ
ທິເສສາຫັມມາດັ່ງນີ້ ແຈກເປັນຂັນຄົນ 13 ຂັນແລ 2 ຮ້ອຍເງິນແລ
ອາບັດປະຣາຊິກມີ 4 ຕົວ ເຫດວ່າ ຈັຕຕາໂຣ ປະຣາຊິກກາ
ຫັມມານີ້ແຈກ ເປັນຂັນຄົນ 4 ຂັນແລ ຂັນແລ 4 ຮ້ອຍເງິນແລ.

ອະນິຍົດມີ 2 ຕົວ ເຫດວ່າປາລີວ່າທະເວອະນິຍະຕາທັມມາດັ່ງນີ້ແລ
 ແຈກເປັນຂັນຄົນເປັນ 2 ຂັນແລ ຂັນ 5 ບາດເງິນແລ. ອາບັດ
 ທຸບພາສິດມີ 3 ຕົວ ຜິແຈກເປັນຂັນຄົນເປັນ 3 ຂັນແລ 3 ບັກຊິກ
 ແລ. ອາບັດທຸກກິດມີ 2 ຕົວ ຜິແຈກເປັນຂັນຄົນ 2 ຂັນແລ 5 ບາດ
 ໄນຍະຫນຶ່ງປາຈິດຕິມີ 8 ບາດ ນິດສັກຄີ 6 ບາດເຜື້ອງແລ ຜິແຈກ
 ເປັນຂັນຄົນແລຂັນແລ 2 ບາດເງິນແລ. ອາບັດປາຈິດຕິມີ 92 ຕົວ
 ປາລີວ່າດັ່ງນີ້ ທະເວນະວຸຕິ ປາຈິຕຕິຍາ ທັມມາດັ່ງນີ້ ແຈກເປັນຂັນ
 ຄົນແລ 92 ຂັນມີ 8 ບາດແລ.

ຂັນຄ່າຄໍເພຍ 8 ຮ້ອຍ ຂັນໄຫມ 4 ຮ້ອຍ 8 ບາດ ຂັນແປງ
 6 ບາດ ໃຫ້ຫລິງດູຍົດເພຍເທັ້ນ. ຜິວ່າຫົວແສນ ຂັນຄ່າຄໍ 6 ຮ້ອຍ
 ຂັນໄຫມ 3 ຮ້ອຍ 5 ບາດ ຂັນແປງບາດຫນຶ່ງ ຜິວ່າຫົວຫມິ່ນ
 ຫມ່ອມບ່າວ ຫົວທ້າວຂັນຄ່າຄໍ 4 ຮ້ອຍ ຂັນໄຫມ 2 ຮ້ອຍ ຂັນຕີ 6
 ເບ້ຍ ຂັນແປງ 4 ບາດ. ຂັນຄ່າຄໍຄົນນ້ອຍມີ 8 ຕໍາລິງ. ຜິວ່າຜູ້ຍິງ
 4 ຕໍາລິງ ຂັນຄ່າຄໍທ້າວເພຍ 16 ຕໍາລິງ ຂັນຄ່າຄໍນາງເພຍ 8
 ຄໍາລິງ ຜິວ່າຂັນຄ່າຄໍຜູ້ຍິງ 2 ຮ້ອຍ ຂັນໄຫມເບ້ຍຫນຶ່ງ ຂັນຕີ 4
 ບາດ ຂັນແປງ 6 ສະຫລິງແລ.

ບັດນີ້ ຈັກຈາຫ້ອງນິດສາຈານໃຫ້ແຈ້ງກ່ອນແລ ຜິວ່າ ຣາຊະ
 ກະກຸນທ້າວພະຍາມິດສາຈານກັບເມຍທ່ານ ໃສ່ຂັນຄ່າຄໍ 1600 ແລ
 ແຕ່ຈັບມິຖິນິມ ໃສ່ຂັນໄຫມ 8 ຮ້ອຍ ແຕ່ກ່າວເລົ່າໂລມ ຫນັງສື
 ຫນັງສືຮຸນ ໃສ່ຂັນແປງ 4 ຮ້ອຍ. ຂຸນນາງສູ່ເມຍໄພ່ໂທດຊາຍຖືກ
 ປະຣາຊິກ 8 ຊາຍ 35 ຕໍາລິງ ຍິງຖືກປະຣາຊິກຕົວຕົ້ນ 2 ຕໍາລິງ

ໄພ່ສູ່ເມຍຂຸນນາງ ຊາຍຖືກປະຣາຊິກ 4 ໂທດຕໍາລິງ 2 ບາດ ຍິງຖືກ
ປະຣາຊິກຕົ້ນໂທດ 2 ຕໍາລິງ. ໄພ່ສູ່ນັກສະຫນົມກົມມະວັງ ຊາຍຖືກ
ປະຣາຊິກ 9 ໂທດ 4 ຕໍາລິງ ຍິງຖືກປະຣາຊິກ 4 ຕີຊາຍ 500
ຕີຍິງ 250 ເອົາເຂົ້າຄຸກຄົນ 3 ເດືອນ ເອົາອອກມາເປັນຂ້ອຍຫຍ້າ
ຊ້າງມ້າ ຄົນ 3 ປີ ຈິ່ງຫມົດໂທດແລ. ໄພ່ສູ່ເມຍກັນ ຜົວໄປທໍາການ
ເມຍຫລັ້ນຊູ່ທາງຫລັງ ໃສ່ໂທດ 12 ຕໍາລິງ 2 ບາດ ຜົວໄປທຸຣະ
ຄ້າຂາຍ ເມຍຫລັ້ນຊູ່ທາງຫລັງ ໃສ່ໂທດ 8 ຕໍາລິງ ຄັນວ່າຜົວຢູ່ບ້ານ
ເມຍຫລັ້ນຊູ່ໃສ່ໂທດ 6 ຕໍາລິງ ຫົວຄູສັງຄະຣາດສູ່ເມຍເສນາອາມາດ
ໂທດຊາຍຖືກປະຣາຊິກ ໂທດ 40 ຕໍາລິງ ຍິງຖືກປະຣາຊິກ 5 ແລ
20 ຕໍາລິງ ຫົວຊາພະຜີ້ນ້ອງສູ່ເມຍຂຸນນາງ ພໍ່ຊາຍເປັນປະຣາຊິກ
20 ຕໍາລິງ ຍິງຖືກປະຣາຊິກຕົ້ນ 10 ຕໍາລິງ. ຜູ້ໃດໄປນອນດອນເມຍ
ທ່ານໆໄດ້ກັບບ່ອນຂ້າຕາຍບໍ່ເປັນໂທດ ແຕ່ບາບແລ.

ລູກເຂີຍສູ່ແມ່ເມຍບໍ່ມີຜົວ ໃສ່ໂທດພໍ່ຊາຍ 2 ບາດ ຍິງ 3
ບາດ ໃຫ້ເຖົ້າແກ່ກິນບາດຫນຶ່ງ ເຈົ້າໂຄດບາດຫນຶ່ງ ຄາຣະວະຫລັກຄໍາ
3 ບາດຫມົດໂທດແລ. ລູກເຂີຍສູ່ແມ່ເມຍມີຜົວ ໃສ່ໂທດພໍ່ຊາຍ 3
ບາດ ຍິງຕໍາລິງຫນຶ່ງ ໃຫ້ເຖົ້າແກ່ກິນ 2 ບາດ ຄາຣະວະຫລັກຄໍາ 2
ບາດ ສົມມາເຈົ້າໂຄດເປື້ອງຜົວ 2 ບາດຫມົດໂທດແລ. ຜີ້ເຂີຍ
ສູ່ນ້ອງເມຍບໍ່ມີຜົວໃຫ້ເຖົ້າແກ່ເອົາໂທດ 6 ບາດ ເຖົ້າແກ່ກິນ 2
ບາດ ສົມມາພໍ່ 2 ບາດ ເຈົ້າໂຄດເຜິ້ງຜັນຫນຶ່ງຫມົດໂທດແລ.
ຜີ້ເຂີຍສູ່ນ້ອງເມຍມີຜົວໂທດຊາຍຖືກປະຣາຊິກ 4 ຍິງຖືກປະຣາຊິກ
ຕົວສະຫງັດ ນ້ອງເຂີຍຫລັ້ນຜີ້ເມຍ ບໍ່ມີຜົວໃຫ້ເຖົ້າແກ່ເອົາໂທດ

ມີເງິນຄົນຮ້ອຍ ໃຫ້ເຖົ້າແກ່ກິນບາດຫນຶ່ງ ສົມມາພໍບາດຫນຶ່ງ
ຫມົດໂຫດແລ. ນ້ອງເຂີຍສູ່ຜີ່ເມຍມີຜົວ ໂຫດຊາຍຖືກປະຣາຊິກ 2
ຍິງຖືກປະຣາຊິກຕົ້ນແລ. ພໍ່ສູ່ລູກສາວບໍ່ມີຜົວ ໂຫດຊາຍເປັນສັງຄາ
ຍິງຖືກຂັ້ນທຸກກົດໃຫ້ເຖົ້າແກ່ກິນ 5 ບາດ ຄາຣະວະຫລັກຄໍາ 2 ບາດ
ໃຫ້ແມ່ 3 ບາດ ໂຄດ 2 ບາດ ຫມົດໂຫດແລ. ພໍ່ສູ່ລູກມີຜົວ
ຊາຍຖືກປະຣາຊິກຕົ້ນ ຍິງຖືກປະຣາຊິກຕົວສະຫງັດແລ.

ພໍ່ຄົນສີ່ມ້າໃສ່ໂຫດ 3 ຕໍ່າລຶງ. ລູກສີ່ມ້າໃສ່ໂຫດ 6 ບາດ
ພໍ່ຄົນສີ່ຄວາຍໃສ່ໂຫດ 10 ບາດ. ລູກສີ່ຄວາຍໃສ່ໂຫດ 5 ບາດ
ຫລານສີ່ຄວາຍໂຫດ 10 ສະຫລຶງ. ພໍ່ຄົນສີ່ຫມາໃສ່ໂຫດ 6 ບາດ
ລູກສີ່ຫມາໃສ່ໂຫດ 3 ບາດ, ຫລານສີ່ຫມາໃສ່ໂຫດ 6 ສະຫລຶງແລ.
ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນໂສພາທາຣະກາມ ເຜິງພິຈາລະນາດູເທັ້ນ. ຜູ້ໃດ
ກຸມສີ່ເມຍທ່ານ ຜົວຳຜູ້ຍິງມີກໍາລັງແຮງກວ່າຕົນເຮັດບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໃສ່
ຂັ້ນໄຫມ 2 ຮ້ອຍເປັຍເທັ້ນ. ສ້ອຍສາຍຄໍາວ່າມີດັ່ງນີ້ແລ.

ບັດນີ້ ຈັກຈາຫ້ອງຫມາຍສາວ ເປັນເມຍອັນຄວນໄດ້ ແລະ
ບໍ່ຄວນໄດ້ກ່ອນແລ. ມີບຸກຄະລະຜູ້ຫນຶ່ງ ໄປຫມາຍສາວລູກຍິງ.
ທ່ານໃຫ້ເຈົ້າຂຸນຜູ້ເປັນດີເອົາຫໍ່ຫມາກ ໄປຫມາຍສາວເດືອນຫນຶ່ງ
ພໍໃຫ້ສົມມາຫໍ່ຫມາກ ບໍ່ເອົາແທ້ດັ່ງນັ້ນ ໃຫ້ແມ່ສາວຫາຜົວໃຫ້ລູກສາວ
ເອົາເສຍເທັ້ນ. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ຫມາຍວ່າສັງເທັ້ນ ອັນຫນຶ່ງ ຜູ້ຊາຍ
ຢາຍຫໍ່ຫມາກສາວທ່ານຕ້ານຕໍ່ພໍ່ແມ່ສາວແທ້ ຫໍ່ລູກສາວບໍ່ມັກ
ຫລີກຫນີໄປເຮືອນທີ່ມັນມັກເຜິງໃຈນັ້ນ ໃຫ້ໄຫມຕາມຄອງເມືອງ
ມີເງິນຮ້ອຍຫນຶ່ງແລ ຖ້າວ່າສາວຜູ້ທ່ານໄປຫມາຍນັ້ນ ຫາກໂລ່ງໃຈ

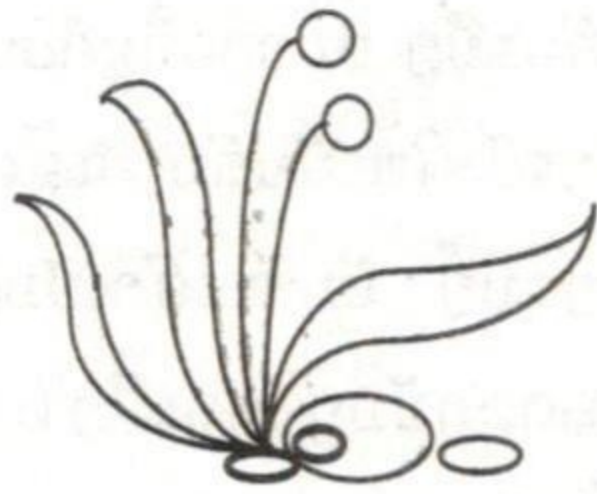
ແລະ ຮັບທ່າມາກແລ້ວ ວັນດີຈັກມາເອົາວ່າດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພາຍລຸນ
ມັນບໍ່ມັກຫນີໄປສັກສູ່ທີ່ມັກ ກໍໃຫ້ໄຫມ 2 ຮ້ອຍເບ້ຍ ຄຳຫມາກ
ໃຫ້ຄືນແລ. ຜິວ່າເຈົ້າເຮືອນທີ່ມັນໄປນັ້ນ ຮູ້ວ່າທ່ານຫມາຍດັ່ງນັ້ນ
ໃຫ້ໄຫມ 6 ບາດແລ. ຜິຫາກຮູ້ວ່າທ່ານຫມາຍແລ້ວ ຫາກດົນເອົາ
ໃຫ້ໄຫມ 2 ຮ້ອຍແລ. ຜິວ່າບໍ່ມັກ ພໍ່ແມ່ຫາກກຸມເອົາໃຫ້ບໍ່ໄດ້
ສາວຫນີໄປເອົາຕ່າງເຮືອນເສຍ ຢ່າວ່າສັງຫວ່າໃຫ້ຄືນເສຍເທັ້ນ
ຊອບແລ. ຄັນຫມາຍສາວເປັນເມຍຢ່າໃຫ້ກາຍ 3 ປີເທັ້ນ.
ຜິສາວເຂົາມາມອບເງິນໄວ້ ມີຊາຍຄົນອື່ນມາລັກສູ່ເປັນກັນ ໃຫ້ຕັດ
ໂທດໃສ່ຜູ້ຊາຍ 8 ຕຳລິງ ຍິງ 5 ຕຳລິງແລ. ຜູ້ຫນຶ່ງໄຖ່ຂ້ອຍມາ
ເປັນເມຍແລ ມາມີລູກຍິງຊາຍດອມກັນ ພໍ່ເຈົ້າເຮືອນຕາຍເສຍ
ທໍ່ໃຫ້ເອົາຂາແມ່ລູກອອກເປັນໄຫແລ. ເຂົ້າຂອງທັງຫລາຍ ຜິວ່າ
ໂອກາດກໍໃຫ້ເທົ່າໃດ ຈິ່ງໄດ້ຕາມຄຳຜູ້ຕາຍສັ່ງນັ້ນແລ. ຜິວ່າດັ່ງນັ້ນ
ຕາມແມ່ເຈົ້າເຮືອນເຝິງໃຫ້ໄດ້ເທົ່າໃດກໍດີ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ກໍບໍ່ໄດ້ແລ.
ເຫດແມ່ໄດ້ເປັນໄຫ ກໍເຜື້ອລູກເທົ່ານັ້ນດາຍ ຜິວ່າບໍ່ມີລູກ ແມ່ກໍຍັງ
ເປັນຂ້ອຍດັ່ງເກົ່າແລ ເຫດວ່າຜິວເມຍສ້າງດອມກັນ ກໍຈິ່ງໄດ້ໄຖ່
ເອົາມັນຜູ້ແມ່ມາເປັນເມຍບໍ່ຄວນໃຫ້ເຜື້ອອັນແລ. ອັນຫນຶ່ງຜູ້ຫນຶ່ງ
ມີເມຍ 2 ຄົນ ໄດ້ກ່າວຕ້ານໂອມເອົາທັງ 2 ຜິວ່າເມຍຫລວງກໍມີລູກ
ເມຍນ້ອຍກໍມີລູກ ພໍ່ຕາຍເສຍ ຍັງທໍ່ລູກຂາທັງສອງ ຂອງພໍ່ແມ່ຂາ
ຍັງເທົ່າໃດໃຫ້ປັນເປັນ 3 ສ່ວນໆຫນຶ່ງໃຫ້ແກ່ລູກເມຍນ້ອຍ ສອງສ່ວນ
ໃຫ້ແກ່ລູກແມ່ຫລວງແລ ດ້ວຍແທ້ພໍ່ຮັກຜູ້ໃດ ກໍໃຫ້ຕາມຜູ້ຕາຍສັ່ງ
ນັ້ນແລ.

ບັດນີ້ ຈັກຈາເມຍ 12 ຈຳພວກກ່ອນແລ. ຈຳພວກຫນຶ່ງ
ຊື່ວ່າກິຕຕິກາ ກູ້ເອົາວັດຖຸເຂົ້າຂອງເພິ່ນແລ້ວ ຫາສິ່ງໃຫ້ບໍ່ໄດ້ລວດໄຖ່
ມາເປັນເມຍ ມັນຫາກທຳມິດສາຈານກັບດັ່ງນັ້ນ ໃຫ້ຜົວເອົາເປັນ
ຂ້ອຍດັ່ງເກົ່າແລ ຊາຍໃສ່ຂັນໄຫມຄຳກໍຊອບແລ. ຫຽມດັ່ງເຈົ້າຮັດສີ
ລ້ຽງ ຫມາຈິກຈອກຕົວຫນຶ່ງ ຫມາຕົວນັ້ນກໍບົວຣະບັດເຈົ້າຮັດສີດີນັກ
ຮັດສີເຫັນຄຸນມັນຈິ່ງເປົ່າໃຫ້ເປັນຄົນ ແລ້ວມັນກໍຕະເດີນໄປເຫັນ
ລູກສາວພະຍາເມືອງຫນຶ່ງ ມັນຈັກເອົາເປັນເມຍດັ່ງນັ້ນ ມັນກໍກົວ
ພະຍາຈະຖາມຫາໂຄດວົງມັນຈິ່ງຄະນິງໃນໃຈມັນວ່າ ເຈົ້າຮັດສີ
ເປັນພໍ່ມັນຈິ່ງກໍກົວ ເຈົ້າຮັດສີວ່າມັນເປັນຫມາ ຈິ່ງຄືນເມືອງວ່າຈັກຂ້າ
ເຈົ້າຮັດສີເສຍແລ້ວຈິ່ງຊິເອົາເປັນເມຍແລ ວ່າດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຮັດສີ
ກະສ່ອງເຫັນດ້ວຍຕາທິບແຫ່ງຕົນແລ ເຈົ້າຮັດສີກໍເລົ່າໃຫ້ເປັນຫມາ
ດັ່ງເກົ່າຫັ້ນແລ. ເຫດວ່າຫາຄຸນບໍ່ໄດ້ແລ. ມັນຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຂ້ອຍ
ດັ່ງເກົ່າຊອບແລ ເມຍ 12 ຈຳພວກນັ້ນຊື່ວ່າ ສັນທະວາສິນີແລ
ຍັງມີຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງໄປຊຸເອົາຍິງນັ້ນ ມັນກໍທຳມິດສາຈານກັບດັ່ງນັ້ນ
ໃຫ້ໃສ່ຂັນໄຫມ 5 ບາດແລ. ຜົວຊາຍຫມີຈາກຍິງນັ້ນມັນກະທຳ
ມີແລ. ຫມິດທໍ່ນີ້ແລເຈົ້າເຮີຍ.

(ສ້ອຍສາຍຄຳ ສະຫມັນປາຕິໂນກ ມີ 37 ໃບປາຍຫນ້າ
ປາຍແຖວຖ່ອງ. ຫນັງສືຂະຫມັນນ້ຳໂມງສ້າງເອົາໄວ້ ຫຽມໃນ
ຫຽມນອກແລເຈົ້າເຮີຍ. ສັງກຣາດຣາຊາໄດ້ 1233 ຕົວ ປົມະແມ
ຕິນິສິກເຕືອນ 10 ແຣນ 5 ຄຳ ວັນ 2 ນີ້ເປີກສັນຂະຫມັນນັ້ນ
ທັນມະວົງສາ ບັນຍາລິກຂິຕະ ຂຽນຫນັງສື ສ້ອຍສາຍຄຳແລ

ສະຫມັນປາຕິໂນກຂະໄວ້ເປັນອັນຫມັ້ນຄົງວຸດທິ ມີໄຊຊະນະແພ້ມານ

5 ປະການແລເຈົ້າເຮີຍ).

ຊີວະປະຫວັດຫຍໍ້

ຂອງ ຜູ້ຂຽນ

ສ່າລິດ ປົວສີສະຫວັດ

- ວັນເດືອນປີເກີດ : ວັນທີ 25 ກັນຍາ ປີ 1923
- ທີ່ເກີດ : ບ້ານຫີນສິ້ວ ເມືອງໂຂງ ແຂວງຈໍາປາສັກ
- ຊົນຊັ້ນ : ຄອບຄົວຊາວນາສາມັນ ຊົນຊັ້ນລາວລຸ່ມ ເພື່ອລາວລຸ່ມ ສາດສະໜາພຸດ
- ລະດັບການສຶກສາ : ປ.3 ລະບົບເກົ່າ (ຊັ້ນ ອະວະສານລາວ) ນ.ທ.ເອກ, ປ.ທ.5, ສາສະນະສາດບັນດິດ ປະກາດສະນິຍະບັດ ຄູ ມ, ປ.ປ., ປ.ມ. (ພິເສດໄທ).
- ອາຊີບ : ພະນັກງານການສຶກສາ ແລະ ວັດທະນະທໍາ
- ປັດຈຸບັນ : ເປັນນັກຄົ້ນຄວ້າອິດສະລະ, ທີ່ປຶກສາ ໂຄງການຂຶ້ນບັນຊີຫນັງສືໃບລາບ ແຕ່ປີ 1988-94, ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສື ໃບລາບລາວ ແຕ່ 1992 ນາຮອດປັດຈຸບັນ.